

Onsdag den 6. april 2011 (D)

1

77. møde

Onsdag den 6. april 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

3) Forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til justitsministeren om forholdene i kriminalforsorgen. Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Karen Hækkerup (S), Manu Sareen (RV) og Line Barfod (EL).
(Anmeldelse 11.01.2011. Fremme 13.01.2011). Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 7. april 2011.

4) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til justitsministeren om angreb på ytringsfriheden. Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Anmeldelse 10.02.2011. Fremme 22.02.2011). Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 7. april 2011.

1) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at det kunne være en god ide at nedsætte en valgdeltagelseskommission, som kan komme med forslag til, hvordan man øger valgdeltagelsen i Danmark, bl.a. i de områder, hvor valgdeltagelsen er væsentlig lavere end gennemsnittet, eksempelvis i bydelen Tingbjerg?
(Spm. nr. S 1492).

2) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at en nedgang i antallet af social- og sundhedsassistenter på landets sygehuse fra 2009 til 2010 på 8 pct. – svarende til mere end 1.000 social- og sundhedsassistenter – er udtryk for, at der er blevet færre opgaver på de danske sygehuse?
(Spm. nr. S 1493).

3) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at det er god ressourceudnyttelse, at sygeplejersker på landets sygehuse – grundet et drastisk fald i antallet af ansatte SOSU-assistenter – skal overtage denne personalegruppes opgaver?
(Spm. nr. S 1495).

4) Til miljøministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad er ministerens holdning til placeringen af det formelle ministerielle ansvar for at etablere et dansk slutdepot for 10.000 m³ atomaffald i Danmark?
(Spm. nr. S 1500, skr. begr.).

5) Til miljøministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad er årsagen til, at ministeren ikke vil påtage sig det formelle ressortansvar for at etablere et slutdepot for 10.000 m³ atomaffald i Danmark?
(Spm. nr. S 1501, skr. begr.).

6) Til socialministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Er ministeren enig med formanden for Forældrenes Landsforening, når han siger, at vi har nået en grænse for, hvor få voksne der er pr. barn i daginstitutionerne?
(Spm. nr. S 1497).

7) Til socialministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at der er rimelige og realistiske rammer for velfærden i Danmark, når der skæres voldsomt ned over hele landet, eksempelvis på Møn, hvor der er eksempler på, at en pædagog skal passe 47 børn i en daginstitution?
(Spm. nr. S 1498).

8) Til skatteministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvorfor har ministeren droppet planen om at lave en aftale med Folketingets partier om at gribe ind over for de multinationale selskabers manglende skattebetaling?
(Spm. nr. S 1494).

9) Til skatteministeren af:

Frank Aaen (EL):

Synes ministeren, at det er o.k., at en stribe af landets største selskaber år efter år kan slippe med at betale ingen eller meget lidt i selskabsskat?
(Spm. nr. S 1496).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Lovforslag nr. L 185 (Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Bedre vilkår for private leverandører af tilbud efter serviceloven)) og

Lovforslag nr. L 186 (Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Salg af almene boliger, etablering af dagligvarebutikker i tilknytning til ældreboliger m.v.)).

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 187 (Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., integrationsloven og forskellige andre love. (Skærpet kontrol med udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse, sanktioner for uberettiget modtagelse af ydelse under ophold i udlandet m.v.)) og

Lovforslag nr. L 188 (Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og forskellige skattelove. (Udvidelse af ATP's og LD's investeringsmuligheder og ophævelse af en række SP-regler m.v.)).

Jonas Dahl (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 127 (Forslag til folketingsbeslutning om en indsats for øget kvalitet i rengøringen på sygehuse).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Fra medlem af Folketinget Anne Marie Geisler Andersen (RV), der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at hun fra og med den 7. april 2011 atter kan give møde i Tinget. Nadeem Farooqs hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af Folketinget Kim Mortensen (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om en national strategi for øget olieindvinding til finansiering af velfærd og overgangen til vedvarende energi.

(Beslutningsforslag nr. B 122).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget undervisningsministeren og transportministeren.

Til undervisningsministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Pernille Vigsø Bagge (SF)

Nanna Westerby (SF)

Pernille Frahm (SF)

Karsten Hønge (SF)

Astrid Krag (SF)

Bjarne Laustsen (S)

Til transportministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Magnus Heunicke (S)

Anne Baastrup (SF)

Jens Christian Lund (S)

Jonas Dahl (SF)

Bjarne Laustsen (S)

Der er normalt tid til otte spørgsmål, hvis man bruger taletiden, og det vil være fire til hver minister. Det vil umiddelbart her betyde, at det er Pernille Vigsø Bagge, Nanna Westerby, Pernille Frahm og Bjarne Laustsen – hvis der skal være rimelighed i det med hensyn til partierne, tre SF'ere og en socialdemokrat – der så stiller spørgsmål til undervisningsministeren.

Det bliver Magnus Heunicke, Anne Baastrup, Jens Christian Lund og Jonas Dahl med spørgsmål til transportministeren. Det vil sige, at hr. Bjarne Laustsen så ikke har mulighed for spørgsmål her, hvis spørgerne overholder tiden. Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det er beklageligt, men vi forsøger at overholde reglerne, der er lige for alle.

Under alle omstændigheder er den første, der får ordet, fru Pernille Vigsø Bagge med spørgsmål til undervisningsministeren. Værsgo.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 117

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige mange tak for sidst til undervisningsministeren, som SF og jeg havde indkaldt til samråd i går om den sociale mobilitet i folkeskolen. Jeg er nødt til her i dag at blive lidt i samme boldgade, fordi selv om undervisningsministeren var meget venlig i sin besvarelse på samrådspørgsmålene og imødekomme, i forhold til at der er nogle problemer, skortede det måske en lille smule på konkrete initiativer.

I dag kan man så læse, at Skolelederforeningens formand, Anders Balle, er ude at sige: Det er et faktuel problem i Danmark, at de ringe skoler bliver ringere, mens de stærke bliver stærkere, fordi forældre vælger bolig, alt efter hvilket skoledistrikt den tilhører, og konsekvensen er en social sortering af vores børn.

Jeg vil godt have et lidt mere klart svar end det, jeg fik på samrådet i går, i forhold til hvad det er, ministeren påtænker at gøre ved det her.

Kl. 13:03

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:03

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Men det er jeg da glad for at kunne give. Der blev givet meget klare svar i går, vil jeg sige til dem, der måtte sidde og følge debatten her, så det, jeg vil sige til fru Pernille Vigsø Bagge, kan jo ikke komme som nogen overraskelse.

Regeringen præsenterede et meget ambitiøst folkeskoleudspil, som er fuldt finansieret, i modsætning til det fra SF. SF præsenterer sådan set gyldne løfter. Jeg kan også se, at fru Pernille Vigsø Bagge i dag er citeret for igen at strø om sig med penge uden finansiering, og derfor må jeg bare sige, at hvis man vil gøre noget for den danske folkeskole, og der er behov for at løfte den danske folkeskole, ingen tvivl om det, så er der også behov for, at der følger ressourcer med de løfter, man giver. Der må jeg bare sige, at i det såkaldte udspil »Fair Løsning«, som S og SF er kommet med, er der jo ikke den finansiering med, som der skal være for at leve op til de løfter, man har givet.

Så jeg vil sørge for, at vi forhåbentlig får et folkeskoleudspil forhandlet på plads inden sommerferien, og der er det jo sådan, at SF endnu ikke har været med i det folkeskoleforlig, som ligger, og det

beviser jo så også, at SF ikke har været villig til at tage ansvar for folkeskolen i modsætning til Socialdemokratiet, som har taget ansvar for folkeskolen.

Kl. 13:04

Formanden :

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:04

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu forholder det sig jo sådan, at SF rent faktisk har tilsluttet sig tanken om at indgå i et forlig om folkeskolen. Det har undervisningsministerens parti så afslået, under henvisning til at det nok var bedre at få et smallere forlig på folkeskoleområdet. Men når vi taler om regeringens folkeskoleudspil, og jeg kan forstå, at det var det, der skulle være svaret, det meget konkrete svar, på mit spørgsmål, så er jeg jo nødt til at anføre, at der er en række ting i regeringens folkeskoleudspil, som rent faktisk ikke medvirker til at øge den sociale mobilitet i folkeskolen, som ikke er med til at hjælpe alle de elever, bl.a. de tosprogede, som vi ser i disse dage og i disse tider ikke har løftet sig i den folkeskole, som regeringen har været i spidsen for.

Jeg synes f.eks., at det er interessant, at regeringens folkeskoleudspil slår benhårdt på øget niveaudeling, når vi ved fra en bred kreds af uddannelsesforskere, at lige præcis øget niveaudeling i folkeskolen ud over den 50-procents-regel, der er mulig i dag, øger uligheden blandt eleverne og dermed ikke øger den sociale mobilitet. Hvad er ministerens svar på det?

Kl. 13:05

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:05

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Svaret på det er det samme, som fru Pernille Vigsø Bagge fik i går i Uddannelsesudvalget, så der er sådan set ikke noget nyt i det. Svaret er, at jeg meget gerne vil diskutere holddannelser. Jeg mener ikke, at der overhovedet er belæg for de påstande, som fru Pernille Vigsø Bagge turnerer med. Holddannelser og en øget frihed tror jeg netop tværtimod vil styrke elevernes indlæring.

I forhold til den sociale mobilitet har jeg også lige tænkt mig at fremhæve det lovforslag, som man diskuterede i sidste uge, tror jeg, her i Folketingssalen, og som handlede om at sætte ind over for de tosprogede børn, som ikke er i daginstitution, og som taler dårligt dansk, og hvis ene forælder ikke er i beskæftigelse. Der har vi jo netop lavet et meget håndfast forslag for at sikre, at den sociale mobilitet bliver bedre. Vi må jo sige, at vi har særlige udfordringer i forhold til børn med tosproget baggrund, i særdeleshed børn, der kommer fra ghettoområderne. Der må man sige, at den handling, som SF i dag står og forlanger, ikke var til stede. Der skete nul, nul skete der i sidste uge, da det blev diskuteret. Der var ikke opbakning til at gøre noget.

Så man må bare sige, at det ikke skorter på de festlige taler fra SF her i Folketingssalen, men når det kommer til reel handling, er der ingen opbakning til det, regeringen kommer med, og det er trist.

Kl. 13:06

Formanden :

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:06

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det ville være interessant, hvis undervisningsministeren havde deltaget i debatten, for så ville han jo have hørt, at SF's forslag faktisk går videre og omfatter børnene i vuggestuealderen. Eftersom der er 97

pct. af de danske børn, der allerede går i børnehaven, er regeringens forslag jo et slag i luften.

Men lad os tale om det der med festtaler, for det er nu så festligt. Ministeren var i sit første svar inde på, at regeringens forslag til et folkeskoleudspil er fuldt finansieret, men er det ikke sandt, og vil ministeren ikke indrømme, at lige præcis læseløftet i regeringens folkeskoleudspil er finansieret, ved at man fjerner SU'en til de hjemmeboende, og at man finansierer udspillet ved at tage overskud fra bankpakkerne, som så viser sig nu ikke at eksistere? Hvordan har ministeren i stedet for tænkt sig at finansiere alle de løfter, der er kommet de sidste dage fra undervisningsministeren, om præstationsløn til lærere, om læseløft til tosprogede elever, når man ved, at der ikke er politisk flertal for at fjerne SU'en til de hjemmeboende, og når der ikke er noget overskud fra bankpakkerne?

Kl. 13:07

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:07

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Til det må man jo sige, at der skal fru Pernille Vigsø Bagge tage det helt stille og roligt og slå koldt vand i blodet. Alt, hvad jeg siger, alt, hvad regeringen siger, er finansieret. Den særlige ghettoindsats, som jeg har været ude og foreslå, som jeg jo kan se i Jyllands-Posten for – tror jeg – 2 dage siden, at man kun kan grine af, når man er fra SF, beviser jo sådan set desværre også lidt, hvor ligeglad SF er med de børn, som har dårlige sprogkunderskaber, og som forlader folkeskolen uden at være i stand til at kunne læse og skrive.

Men det initiativ, jeg kommer med, er fuldt finansieret. Det kan sagtens lade sig gøre, og der er kun grund til at glæde sig over, at det er lykkedes at lave en målrettet indsats. Grunden til, at det kan gøres, er selvfølgelig, fordi jeg også kan sørge for at skaffe en finansiering, som så kan løfte nogle af de områder, hvis vi kan indgå et partnerskab med de kommuner, der måtte være interesseret. Det ved vi jo ikke endnu.

Men jeg kan kun anbefale fru Pernille Vigsø Bagge at slå koldt vand i blodet, og så kan jeg endnu en gang understrege, at regeringens folkeskoleudspil er fuldt finansieret. Uanset hvor meget fru Pernille Vigsø Bagge ryster på hovedet, er det fuldt finansieret i modsætning til det tocifrede milliardbeløb, der mangler i S og SF's plan, som vi jo endnu ikke overhovedet har fået at vide hvordan man vil finansiere. Derfor må man sige, at det nok er lidt farligt at stå og være meget interesseret i økonomiske sammenhænge og finansiering, når det, man selv har præsenteret, ikke hænger sammen.

Kl. 13:09

Formanden :

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge.

Så er det hr. Bjarne Laustsen med spørgsmål til undervisningsministeren, værsgo.

Kl. 13:09

Spm. nr. US 118

Bjarne Laustsen (S):

Tak hr. formand. I sidste uge havde jeg lejlighed til at spørge undervisningsministeren i et oversendt spørgsmål, om han havde fortrudt, at han havde indført den her stramning i reglerne om befordringsrabat, hvor man havde lagt en 70 pct. på – 700 kr. eller sådan noget ekstra oveni. De unge mennesker kommer jo nu og siger, at det er voldsomt, og at det er en afgift på folk, der bor i yderområderne. Så lod ministeren forstå, at man sagde, at nej, det havde man ikke fortrudt. Men man sagde, at regeringen var på vej med noget andet, et hypercard eller sådan noget, hvad det nu var.

Det vil jeg godt spørge lidt ind til: Hvornår træder det i kraft? Så skal alt det andet vel aflyses, altså det, der hedder befordringsrabat, og så skal det andet kort træde i stedet for, er det korrekt forstået?

Kl. 13:09

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:09

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er i hvert fald korrekt forstået, at hvis man ønsker at få svar på det spørgsmål, er det jo ikke undervisningsministeren, der forhandler om hyperkort, så er det en forhandling, der finder sted hos transportministeren. Derfor beder jeg om, at spørgsmålet bliver stillet til transportministeren, da det er vedkommende, der har de forhandlinger, der finder sted. Jeg ved, at også Socialdemokratiet deltager og er en del af forligskredsen.

Kl. 13:10

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:10

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Men jeg har også stillet mig op i rækken af folk, der gerne vil spørge transportministeren. Det er så lidt besværligt. Men ikke desto mindre kan jeg jo se, at også ministeren bruger det i sin argumentation, man stiller i udsigt, at det er en ordning, der skal træde i kraft den 1. august 2011. Så betyder det vel, at den lovgivning, som ministeren har på området, skal aflyses. Det kan ministeren vel forholde sig til. Hvis der kommer en helt anden lovgivning og et helt andet kort, der afløser alt det, vi i dag kender som befordringsrabat, så må undervisningsministeren vel vide noget om det. I givet fald at det er sådan, kan der spares nogle penge, eller det koster nogle penge i et eller andet system, skal undervisningsministeren aflevere dem til transportministeren, eller hvordan ser det ud?

Kl. 13:11

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:11

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at han kan være helt tryk ved det, for når de endelige forhandlinger om hyperkortet er faldet på plads, vil jeg gerne orientere hr. Bjarne Laustsen om det – og også orientere andre, der måtte være interesseret i at få beskrevet, hvordan ordningen skal være.

Kl. 13:11

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:11

Bjarne Laustsen (S):

Jamen det bliver mystisk, fordi da regeringen kom med det her som et led i genopretningspakken, var det vigtigt, at der kom en afgift ekstra – en stigning på 70 pct. – for at få Danmarks økonomi til at hænge sammen. Nu siger man, at man er i stand til at lave et kort, der koster 300 kr. om måneden – jeg tror, at det er det tal, der har været nævnt – og en lang række Venstrefolk skriver jo i dagbladene rundt omkring, at der er sådan et system på vej, så noget må der jo være om snakken.

Det vil jo så sige, at der er en hel masse penge, som undervisningsministeren ikke får ind i sin kasse, fordi der jo skal betales meget mindre, og det kan da sikkert være, at det er fint, men skal de

besparelser, der er her på det område, tages andre steder fra på Undervisningsministeriets område. Det er derfor, at det her spørgsmål er interessant, og det må ministeren da have en mening om, selv om at de forhandlinger kører i et andet regi.

Kl. 13:12

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:12

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen jeg har da masser af meninger om det. Men det er jo stadig væk sådan, at jeg ikke sådan helt præcist forstår, hvad hr. Bjarne Laustsens pointe er.

Det, som hr. Bjarne Laustsen kan være helt tryk ved, er, at der nu er forhandlinger om at lave et nyt kort, et meget anderledes kort til gavn for de studerende. Det vil betyde, at der kan være mulighed for, at man kan transportere sig på en helt anderledes måde, end der før har været mulighed for. Det tror jeg er noget hr. Bjarne Laustsen også er tilhænger af. Jeg ved det ikke helt, men det går jeg ud fra at hr. Bjarne Laustsen er. Socialdemokratiet er i hvert fald med i de forhandlinger, som finder sted. Det er et 2-årigt forsøg, og så skal man derefter evaluere det, når det har fundet sted, hvordan tingene så er. Men hr. Bjarne Laustsen kan være helt tryk ved, at når tingene er faldet på plads, kan man selvfølgelig også give, om man så må sige, en køreplan for, dels hvornår loven træder i kraft, dels under hvilke vilkår den træder i kraft.

Kl. 13:12

Formanden :

Tak til hr. Bjarne Laustsen.

Så er det fru Nanna Westerby med spørgsmål.

Jeg kan sige, at hvis man holder sig inden for tiden, er det lige før, at vi også når hr. Karsten Hønge med spørgsmål til undervisningsministeren.

Værsgo til fru Nanna Westerby.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 119

Nanna Westerby (SF):

Jeg skal forsøge at gøre det kort., så vi kan nå hele vejen rundt. Gymnasieoptaget er jo glædeligvis steget i år, det er gået fra, at der er 35.600, der har søgt gymnasiet, til at der faktisk er 41.000, dvs. næsten 5.000 flere. Det er vi jo rigtig glade for, vi vil gerne have flere unge til at tage en uddannelse, og dem skal vi tage rigtig godt imod.

Derfor er det jo også lidt bekymrende, når man i går i metro-Xpress kunne læse, at 86 pct. af gymnasieeleverne klager over dårlig luft, og 78 pct. klager over, at de får hovedpine af at være i klasselokalerne. I Politiken for en måned siden kunne vi læse, at to ud af tre gymnasieelever siger, at de ofte har svært ved at finde en stol at sidde ned på. Forudsætningen for, at man faktisk kan lære noget af undervisningen, er, at man også sidder godt. Derfor vil gerne høre ministeren: Når nu der er 5.000 flere, der har søgt gymnasiet, hvordan vil ministeren så som ansvarlig for gymnasierne sørge for, at vi ikke får et endnu dårligere undervisningsmiljø på grund af de her flere elever?

Kl. 13:14

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:14

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg skylder måske at sige, at jeg ikke har læst artiklen i metroXpress, så den kan jeg ikke kommentere overhovedet, men jeg er da med på, at der hele tiden er en løbende diskussion om, hvordan rammerne for gymnasierne er. Det er jo glædeligt, at så mange unge mennesker søger om at komme på gymnasiet. Det er jo med til at gøre, at vi nærmer os det mål, vi har, om at 95 pct. af en ungdomsårgang skal tage en ungdomsuddannelse.

Men jeg må også sige, at det her jo ikke er et ansvar, som – om man så må sige – skal placeres på ministerens skrivebord. Det mener jeg ikke. Det er et ansvar, som man må løfte på den enkelte institution, og der har man jo rig mulighed for at indrette sig fornuftigt.

Jeg er da enig i, at det kan være en fordel at have en stol – altså, nu er vi jo nede i nogle meget små bagateller, må jeg nok sige, hvis jeg som undervisningsminister skal stå og forholde mig til, om man har en stol eller ej. Jeg har sådan set en meget stor tiltro og tillid til, at man selvfølgelig kan indrette sig, sådan at det kan lade sig gøre, at det meget høje optag, som der potentielt kan være, selvfølgelig også omsættes i, at der gives en god undervisning. Det har jeg slet, slet ikke nogen som helst nervøsitet over for, overhovedet ikke.

Kl. 13:15

Formanden :

Fru Nanna Westerby.

Kl. 13:15

Nanna Westerby (SF):

Men når der er 86 pct. af eleverne, der klager over for dårlig luft, 78 pct., der klager over hovedpine, og to ud af tre, der siger, at de ofte har svært ved at finde en stol, er der vel lidt grund til at være nervøs, især når man så lægger det sammen med, at der kommer 5.000 flere i gymnasiet. Ministeren må selvfølgelig rette mig, hvis jeg tager fejl, men ministeren er jo ansvarlig for gymnasiernes kvalitet. Ministeren er jo ansvarlig for at sørge for, at vi har nogle gode gymnasieuddannelser i Danmark. Det er jo i sidste ende ministeren, der har det ansvar.

Derfor vil jeg bare høre: Når nu vi sammenholder det dårlige undervisningsmiljø med det ekstra optag, man må forvente der kommer i år, vil ministeren så konkret gøre noget for at sikre et ordentligt undervisningsmiljø?

I SF har vi to forslag: Vi synes dels, man skal sørge for, at der sidder færre elever i klasserne i gymnasiet, dels har vi foreslået, at man styrker Dansk Center for Undervisningsmiljø og giver dem nogle beføjelser, så de mere aktivt kan tage ud på skolerne og undersøge undervisningsmiljøet. Det kunne være to bud. Har ministeren selv nogle bud på, hvad man vil gøre? Vil man tage kontakt til gymnasierne eller gøre noget for at sikre et ordentligt undervisningsmiljø?

Kl. 13:16

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:16

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

SF har, det må jeg indrømme, tit nogle forslag. Det gode ved SF's forslag – eller det dårlige, hvis man skal være en smule ansvarlig – er jo, at der slet, slet ikke, overhovedet ikke, er hold i det, SF foreslår, ej heller økonomi.

Det, jeg sagde, var sådan set meget simpelt: Vi har en struktur, hvor gymnasierne har den frihed, at de budgetterer med de penge, de får ind. Det betyder også, at de kan indrette sig på en måde, så de har god mulighed for at tilrettelægge de fysiske rammer, lokalerne, på en

hensigtsmæssig måde. Det har jeg nu ikke tænkt mig at gå ned og tage ansvaret for. Jeg kan love fru Nanna Westerby, at den tillid har jeg til de enkelte gymnasier.

Jeg må også sige, at tiden ikke er – synes jeg – til at bruge meget af folkestyrets tid på at kommentere en måling i en artikel i metroXpress, som jeg ikke har læst. Det kan selvfølgelig være min fejl, at jeg ikke når at læse alle aviser, og det skal jeg da beklage over for fru Nanna Westerby. Der er jo også andet end at læse aviser, der fylder i min hverdag. Derfor tror jeg, at hvis man overhovedet skal gå ind på at kommentere en meningsmåling, som kan være behæftet med meget usikkerhed – der kan være mange fejlkilder i sådan en, og det siger jeg med en vis erfaring som gammel politisk ordfører – vil det bedste, hvis fru Nanna Westerby skal have svar på spørgsmålet om den artikel i metroXpress, være, at jeg så giver det på skrift. For jeg står ikke her i dag og forholder mig til en artikel, jeg ikke har læst, og som der kan være en række fejlkilder i. Så simpelt er det.

Kl. 13:17

Formanden :

Fru Nanna Westerby.

Kl. 13:17

Nanna Westerby (SF):

Nu har undervisningsmiljøproblemerne på gymnasiet jo været kendt igennem længere tid. Det er ikke mange år siden, at Arbejdsmiljøstyrelsen foretog en undersøgelse på gymnasiet, der uddelte sure smileys i et omfang, så jeg tror, man ville lukke de fleste virksomheder eller de ville ramme forsiden af de fleste aviser, hvis arbejdsmiljøet stod sådan til på de danske virksomheder. Så vidt jeg husker det, var det to ud af tre gymnasier, der fik en sur smiley – det er meget alvorligt.

Så det er nogle problemer, der har været kendt længe, og jeg synes da, det er helt rimeligt at spørge, når der kommer 5.000 flere i gymnasiet, hvordan vi så undgår, at det betyder endnu dårligere undervisningsmiljø. Det må da være den første tanke, der falder en minister ind, når man hører om det øgede optag på gymnasieområdet.

Jeg vil bare gerne høre: Tager jeg fejl, når jeg forstår det sådan, at undervisningsministeren faktisk ikke føler noget ansvar for at gøre noget ved de problemer, som vi kender til med undervisningsmiljøet i gymnasierne, og som man kan frygte bliver endnu større, når der kommer flere elever i klasserne eller flere elever på gymnasierne? Har undervisningsministeren ikke tænkt sig at tage nogen som helst initiativer på den front? Mener man virkelig ikke, man er ansvarlig for at levere den ordentlige kvalitet i undervisningsmiljøet?

Kl. 13:18

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 13:18

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan starte med at bekræfte: Ja, fru Nanna Westerby tager fejl. Det er et helt klart tilsagn, jeg kan give: Helt og aldeles tager fru Nanna Westerby fejl.

Jeg bekender mig selvfølgelig til, at man skal have en stærk og god undervisning i Danmark. Historisk set tilfører vi mange penge. Hvis man ser på, hvor mange penge vi bruger på undervisningen i dag, i forhold til hvor mange penge der blev brugt, da regeringen kom til, kan man se, at vi har løftet området med adskillige milliarder kroner. Så vi har gjort rigtig meget, og vi er jo også heldigvis i en situation, hvor flere og flere unge får en ungdomsuddannelse.

Når det så er sagt, tror jeg også, det er ret vigtigt, at man ikke bare altid i den politiske diskussion tager afsæt i at diskutere meningsmålinger, som er blevet lavet. Fru Nanna Westerby har jo selv turneret rundt med tal fra meningsmålinger, der er lavet, om, hvor mange

timer de lærerstuderende får, og hvor mange timer de pædagogstuderende får på professionshøjskolerne. Nu kommer vi til lige om lidt at kunne oversende en oversigt over, hvordan det så ser ud, til Folketinget. Og i sidste uge havde vi jo en stor diskussion om undersøgelser, der sagde noget helt andet end de undersøgelser, fru Nanna Westerby tidligere har – om man så må sige – turneret rundt med i den offentlige verden.

Men det, der står tilbage, er, at fru Nanna Westerby kan være helt tryk ved det, for jeg tror, at gymnasierne sagtens kan klare den her opgave. Jeg fralægger mig ikke noget som helst ansvar, men jeg tror på de enkelte institutioner.

Kl. 13:19

Formanden :

Tak til fru Nanna Westerby. Så er det fru Pernille Frahm med spørgsmål til undervisningsministeren, værsgo.

Kl. 13:19

Spm. nr. US 120**Pernille Frahm (SF):**

Tak. Nu har ministeren jo haft det her område i en måned, og det må være fantastisk dejligt for undervisningsministeren at have fået ansvaret for et område, hvor man virkelig kan komme til at gøre en forskel. Derfor er vi selvfølgelig også alle sammen rigtig spændte på, hvordan undervisningsministeren vil træde i karakter på sit nye område.

Det er jo vores fælles fremtid, vi snakker om. Det er jo det, vi skal leve af. Det er dem, der skal betale folkepension til mig, når jeg en dag får brug for det, og såmænd også til ministeren, når han en dag får brug for det. Derfor er det her jo simpelt hen kernen af det, vi skal arbejde med i det her hus, nemlig vores alle sammens børn.

Derfor er det meget stærkt bekymrende, at der nu igen kommer en PISA-test, der viser, at vi ikke lever op til vores ansvar i det her land. Vi lever ikke op til det ansvar, vi har med at sikre, at også børn med en anden etnisk baggrund end dansk får en god folkeskolegang, så de senere bliver i stand til at gå ind på en ungdomsuddannelse, gennemføre den og komme videre i uddannelsessystemet.

Mit spørgsmål til ministeren er: Hvordan oplever ministeren den situation, at vi nu tilsyneladende sakker bagud i forhold til Sverige, i forhold til Norge, i forhold til vores egne forventninger om, hvordan det går med integrationen og sikringen af, at også de unge med en anden etnisk baggrund end dansk kan få en rigtig god uddannelse?

Kl. 13:21

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:21

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Til dem, der måtte sidde og følge den her debat, vil jeg sige, at jeg sådan set har haft ansvaret for også andre områder, der har berørt folk ret meget, tror jeg. Jeg tror, at alle bliver berørt af f.eks. at betale skat, og det at være miljøminister tror jeg nu også kan føles som noget, der berører de fleste. Så det er jo ikke sådan, at det er mig fremmed at lave politik, der berører den enkelte.

Men når det så er sagt, er det da rigtigt, at børn og unge er dem, der skal trække samfundet videre, heldigvis for det, og det er også derfor, at vi skal give dem de bedste kompetencer overhovedet, for at vi fremadrettet også har mulighed for at opretholde det samme velstandsniveau og udvikle vores velfærdssamfund. Jeg tror sådan set, at de fleste af os er enige om det, nemlig at det er afgørende.

Det er så heller ikke helt, kan man sige, forkert at gribe fat i det, som jeg også selv er bekymret for, nemlig de tosprogede elever og

deres færdigheder, når de forlader folkeskolen. Det er jeg sådan set helt enig i.

Men jeg skylder måske at starte med det positive, som er glemt, og det er jo, at man er gået fra 49 pct. tosprogede elever med etnisk baggrund, der ikke har læsekompetencer nok, når de forlader folkeskolen, til nu, hvor vi er på 38 pct. Det er ikke godt nok, ingen tvivl om det. Det er et fald på ca. 22 pct. på 9 år, men det er ikke godt nok. Det er uacceptabelt. Det er også derfor, at jeg jo i sidste uge sagde mange ting, men lad mig nævne tre ting.

Jeg sagde: Vi skal have vores ghettoudspil vedtaget her i Folketingssalen. Der kan vi se, at SF arbejder imod. Det er trist. Det er trist for de børn, som ellers har brug for at få løsninger. Vi har et folkeskoleudspil. Der er SF så ikke en del af folkeskoleforligskredsen, men det kan jo være, at SF, når vi forhåbentlig når frem til et folkeskoleforlig, siger, at det var godt. Jeg er tvivlende, men man kan håbe. Derudover har jeg jo også sagt, at jeg vil præsentere en overbygning på de to udspil, hvilket er en national handlingsplan, der vil blive præsenteret her i slutningen af april måned, og som tager afsæt i at gøre noget i forhold til nogle af de skoler, som har meget store udfordringer. Det er de skoler, hvor man har over 40 pct. tosprogede elever. Vi kan jo se i PISA-undersøgelserne, at når man har skoler, hvor man har over 40 pct. tosprogede elever, så har det meget stor indvirkning på elevernes læsefærdigheder.

Kl. 13:23

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:23

Pernille Frahm (SF):

Hvis man ikke vidste bedre, skulle man tro, at undervisningsministeren hellere ville være skatteminister end undervisningsminister. Man skulle også tro, at undervisningsministeren var gået i gang med at føre valgkamp. Men vi, der ved bedre, ved godt, at undervisningsministeren er opmærksom på, at det her er et supervigtigt område, og børn i den danske folkeskole kan ikke vente 1 måned eller 3 måneder eller 6 måneder på, at ministeren er færdig med at føre valgkamp, for så risikerer vi at have tabt det barn på gulvet. Det er ministeren naturligvis fuldstændig bevidst om. Derfor er det selvfølgelig nu, der bliver handlet.

Jeg vil gerne spørge til den plan, ministeren har, om, at man skal lave en særlig overvågning på skoler med særlig mange med anden etnisk baggrund end dansk. Det viser sig jo, at de her problemer ikke er koncentreret på de skoler. Det er på alle landets skoler, vi har børn med anden etnisk baggrund end dansk, der ikke får det samme ud af folkeskolen, som de burde få. Gør det ikke et vist indtryk på ministeren, og har ministeren ikke nogen andre svar på, hvordan man kan rette op på 10 års synder?

Kl. 13:24

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:24

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest er det her ikke 10 års synder. Det her er desværre udtryk for en meget, meget fejlslagen politik under den tidligere regering, hvilket har givet os nogle massive udfordringer i forhold til de unge mennesker, som har en anden etnisk baggrund. Det har vi jo gjort rigtig mange ting for at forbedre. Det er også lykkedes, men der er stadig væk udfordringer, ingen tvivl om det.

Jeg er meget glad for at være undervisningsminister, ellers var der jo heller ikke nogen grund til at sige ja til at blive undervisningsminister. Så hvis man måtte have en eller anden vildfarelse om, at

jeg hellere vil være skatteminister, kan jeg sige: Det at være skatteminister er sjovt, men det er sjovere at være undervisningsminister.

Det er det sådan set, fordi man har at gøre med fremtidens råstof i Danmark, og det er jo nogle helt centrale beslutninger, man kan få lov til at påvirke.

Så kan jeg sige, at jeg ikke fører valgkamp. Jeg tror, at der er partier, der fører valgkamp, det vil jeg gerne indrømme. S og SF er i permanent valgkamp, og tillykke og god vind med det. Men når man så ser på, hvad der bliver leveret af de partier her i Folketinget, så er det desværre et rundt nul.

I sidste uge var der jo en vigtig debat, en god debat, som jeg selv har haft mulighed for at læse. Den handlede om, hvad vi kan gøre for at lave en målrettet indsats over for de børn, der ikke går i daginstitution, og som har en tosproget baggrund. Der må man bare sige, at der var SF ikke med. Det er en helt afgørende, unik ting, men SF var ikke med. Jeg beklager det.

Kl. 13:26

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:26

Pernille Frahm (SF):

Nu tror jeg nok, at spørgsmålet, jeg stillede, handlede om de her børn, der har været til PISA-test for nylig. Først vil jeg lige understrege, at det er børn, der går i 9. klasse i dag. Det vil sige, at i hele deres skoletid har ministerens parti haft ansvaret for området, så at sige, at det er problemer, der stammer fra en tidligere regering, tror jeg de fleste af os vil mene er lidt ... Nå! Det skal jeg ikke karakterisere.

Det andet er, at ministeren taler om daginstitutionsområdet. Jeg taler om folkeskolen. Jeg taler om de elever, der er blevet testet her, nu, som har gået i skole, mens Venstre har haft ansvaret for uddannelsesområdet, og som ikke lever op til de forventninger, vi har, og hvor det viser sig, at de ikke får de tilbud i folkeskolen, de har haft brug for igennem de år, hvor ministerens parti har haft ansvaret for området.

Jeg kan ikke høre, at ministeren virkelig tager det alvorligt. Jeg vil gerne understrege Alvoren i det. Det viser sig nemlig, at de unge, der ikke får en uddannelse, formentlig bliver ganske, ganske dyre for vores alle sammens fremtid, dyrere end den såkaldte ældrebyrde.

Det kan måske gøre lidt indtryk på en tidligere skatteminister, at det her er penge op af lommen.

Kl. 13:27

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:27

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil meget gerne have mig frabedt, at jeg ikke tager det her alvorligt. Hvis der er noget, jeg tager alvorligt, så er det det, at der er næsten 40 pct. af unge med anden etnisk baggrund, der er overladt til stort set ingen fremtid, når de forlader folkeskolen. Det er også derfor, jeg har sagt, at der skal præsenteres en national handlingsplan. Det er derfor, jeg har sagt, at jeg synes, at vi i de kommuner, hvor vi kan se, at det i skoler med over 40 pct. går meget stærkt ud over den faglige indlæring – det er jo muligt for fru Pernille Frahm at se det i PISA-undersøgelsen – har en mulighed for at kunne være med til at løfte nogle af de skoler. Derfor har jeg tilbudt et partnerskab med nogle udvalgte kommuner, og der bliver holdt møde om sagen i morgen. Så jeg tager det her meget seriøst.

Når det så er sagt, synes jeg også, at fru Pernille Frahm skulle lytte til nogle af sine kloge kollegaer i SF, der jo også rigtigt siger, at hvis man skal løfte folkeskoleindsatsen, kan man ikke kun se på fol-

keskolen. Jeg fralægger mig ikke noget ansvar. Jeg siger, at der skal gøres noget. Men det kan jo ikke nytte noget, at de børn, der starter i folkeskolen, slet ikke er parate til at tage imod undervisning. Det er jo lige præcis derfor, at en førskoleindsats er helt afgørende, og det ved fru Pernille Frahm alt om med den baggrund, som fru Pernille Frahm har.

Kl. 13:28

Formanden :

Tak til fru Pernille Frahm.

Så er det hr. Karsten Hønge, hvis han ønsker det, med spørgsmål til undervisningsministeren. Det er en skarp taletid. Værsgo.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 121

Karsten Hønge (SF):

Det, vi skal snakke om, er de sociale klausuler og det papir, som vi lige har fået fra ministeriet. Det er jo et tema, vi har diskuteret mange gange. Jeg må sige, at det har været lang tid at vente for at få det her papir, og imens vi ventede voksede køen af praktikpladssøgende jo. Så kom papiret, det fik vi i går, og jeg er lidt i tvivl om, hvad vi skal kalde det, og det kan jeg så spørge ministeren om: Opfatter ministeren det her, som vi har ventet på, som en vejledning, er det en beskrivelse, eller er det en fristil?

Efter at have læst papiret synes jeg i hvert fald, at konklusionen må være, at der er nogle besværligheder og nogle udfordringer i det. Men som jeg læser det, er der jo ikke nogen egentlige forhindringer for at gå i gang med at lave sociale klausuler, der pålægger de firmaer, der ønsker at arbejde sammen med det offentlige, at de påtager sig en del af uddannelsesforpligtelserne ved at tage lærlinge ind. Så vil ministeren være med til at prøve de grænser af, som ligger i det her papir?

Kl. 13:29

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:29

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er jo et tilsagn, der er givet af min forgænger, om, at der skulle laves et papir – jeg tror, man kan kalde det en oplysning om, hvordan reglerne er for sociale klausuler – og det har jeg så oversendt til Folketinget. Jeg har ikke nogen tanker om at gå ind i en stor diskussion om sociale klausuler. Nu har jeg oplyst, hvordan regelgrundlaget er, og så kan man forholde sig til det. Det er sådan set meget simpelt.

Kl. 13:29

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 13:29

Karsten Hønge (SF):

Var det meget simpelt? Var det virkelig det, ministeren sagde: Det var meget simpelt? Er ministeren slet ikke klar over, at ministeren også er minister for de over 8.000 unge mennesker, der hver dag leder efter en praktikplads? Hvad er det for en magtarrogance at lægge for dagen, at det bare er et papir, man kan læse og så nærmest tage til efterretning?

Nu må jeg spørge igen: Vil ministeren være med til at gøre noget på det her område for at skaffe praktikpladser til de tusindvis af unge, som løber panden mod lukkede døre i stedet for at få et uddannelsesstillbud? Vil ministeren være med til at løse den her opgave sammen med virksomhederne? Sagen er jo, at det er under halvdelen eller omkring halvdelen af de godkendte virksomheder, som i dag

har en lærling eller en elev. Så der er jo et enormt potentiale, og man kan lokke med præmier, man kan lokke med kampagner. Men nu har ministeren jo oversendt et stykke papir til os, hvori der ligger nogle muligheder. Vil ministeren ikke give tilsagn om, at de her grænser skal prøves af?

Kl. 13:30

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:30

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil meget gerne have mig frabedt at blive beskyldt for at være magtarrogant. Det, jeg svarede, var sådan set meget simpelt, vil jeg sige til hr. Karsten Hønge. Jeg svarede, at papiret nu er oversendt, og så kan Folketingets partier forholde sig til det. Det havde intet at gøre med magtarrogance i forhold til de, der ikke har en praktikplads. Det vil jeg meget gerne have mig frabedt at blive beskyldt for.

Regeringen tager det meget seriøst at skaffe praktikpladser. Det ved hr. Karsten Hønge ganske udmærket godt. Hr. Karsten Hønge ved også godt, at det går den rigtige vej, hvis man ser på praktikpladstallene. Det går jeg ud fra at hr. Karsten Hønge i hvert fald er klar over – ellers vil jeg da meget gerne oversende til hr. Karsten Hønge, at det går den rigtige vej. Der er stadig væk udfordringer, ingen tvivl om det. En af årsagerne til, at der er udfordringer, er jo på grund af den økonomiske situation og den krise, vi har været igennem.

Med hensyn til at have en lang diskussion om sociale klausuler og brugen af dem, var der givet et tilsagn fra min forgænger om at oplyse om regelsættet. Det er lige præcis det, der er oversendt til Folketinget. Men jeg kan godt afsløre, at jeg ikke har tænkt mig at indlede en stor diskussion om at indføre sociale klausuler. Det synes jeg er den forkerte vej at gå, og papiret viser jo også, hvor vanskeligt det er.

Kl. 13:31

Formanden :

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 13:31

Karsten Hønge (SF):

Hvordan kan det være den forkerte vej at gå? Nu er det et tema, vi har diskuteret i lang tid: Hvordan kan vi udnytte potentialet bedre i de virksomheder, som er godkendte, så de tager lærlinge?

Nu er det jo ikke en artikel i metroXpress, som ministeren kan sige, han ikke har haft tid til at læse, hvilket ville være helt o.k. Her taler vi dog om et papir, som vi har fået oversendt fra ministeriet. Kender ministeren overhovedet papiret? Det lyder, som om ministeren nu prøver at glide af på det, fordi ministeren måske simpelt hen ikke kender papiret. Man siger, at man ikke vil indgå i en diskussion om det, men hvorfor er det lige, at ministeren ikke vil indgå i en diskussion om det? Det kan jeg tolke sådan, at det er, fordi man ikke tager det, at der er 8.000 unge, der står i praktikpladskøen, tilstrækkelig alvorligt til, at man vil indgå i en diskussion om, hvordan vi kommer problemet til livs.

Det er jo interessant, når ministeren siger, at det går den rigtige vej, for det kommer an på, hvilken vej man vil. Hvis man vil den vej, hønsene skraber, går det den rigtige vej, for tallet for februar viste, at 7.436 unge står i praktikpladskøen, og tallet for marts viste, at der var 8.002. Hvordan kan det være den rigtige vej, at man synes, det er godt, at der er mange, der leder efter praktikplads?

Kl. 13:32

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:32

Undervisningsministeren (Troels Lund Poulsen):

Ja altså, først og fremmest kan man se på tallene fra 2009 og 2010. Der kan man se, om der er tale om en stigning eller et fald i antallet af praktikpladser. Det er jo sådan set meget simpelt. Der er tale om en stigning, heldigvis er der det, og det er jo på grund af de mange initiativer, regeringen har taget. Så sent som i går præsenterede regeringen en ungepakke, som også har fokus på, at vi skal hjælpe flere unge ud i dansk erhvervsliv og være med til at sikre, at de gør en særlig indsats, der kan være med til at sikre fremtidens velfærd.

Det er selvfølgelig meget spændende, at hr. Karsten Hønge vil stå og polemisere – men det er fair nok, det er jo en åben debat – om, hvorvidt jeg har læst papiret eller ej. Jeg kan love hr. Karsten Hønge, at jeg har læst papiret. Jeg kan også sige helt klart her i Folketingssalen, at jeg ikke mener, at det er den rigtige vej at begynde at indføre flere sociale klausuler. Hvis hr. Karsten Hønge har læst papiret, kan han jo også se i det, hvor vanskeligt det er, og hvor mange, om man så må sige, udfordringer der er i forhold til de sociale klausuler. Det kan man se, og det synes jeg sådan set er afbildet meget fint. Alene diskussionen om muligheden for at lave udbud gør jo, når det er et EU-land, at vi har en lang række udfordringer der. Det er sådan meget udførligt beskrevet.

Kl. 13:33

Formanden :

Tak til hr. Karsten Hønge, og tak til undervisningsministeren. Hermed sluttede spørgerækken til undervisningsministeren.

De næste spørgsmål er så til transportministeren, og den første, der får ordet, er hr. Magnus Heunicke, værsgo.

Kl. 13:33

Spm. nr. US 122

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Jeg tror ikke, det er overraskende, at det, der er på dagsordenen i dag, er de massive problemer, som vi desværre har set at DSB, det danske togselskab, har oplevet, og som er kommet til offentlighedens kendskab det sidste par uger. Det er jo nogle problemer, som man i offentligheden først opdagede, den dag DSB's topchef blev fyret, og siden da har vi næsten hver eneste dag haft nye mediehistorier, altså nye avis- eller tv-historier, hvor nye afsløringer er kommet frem. Og det, det hele kredser om, er jo, hvem der har kendt til de her problemer hvornår, og selvfølgelig ikke mindst: Havde man kunnet håndtere det tidligere, således at vi havde undgået den her situation, som jeg tror man må sige er stærkt, stærkt problematisk for hele den danske kollektive trafik?

Senest, i går aftes, kunne vi se på DR, at DSB's bestyrelse altså åbenbart allerede sidste år, i modstrid med hvad vi har fået oplyst tidligere, faktisk kendte til en række problemer med dokumentationen af transaktionerne mellem DSB og datterselskabet, og mit spørgsmål til transportministeren er det helt simple: Har ministeren kendt til disse problemer med dokumentationen af transaktionerne mellem de her selskaber? Har ministeren haft noget kendskab til disse problemer, før DSB's chef blev fyret?

Kl. 13:35

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:35

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg synes jo, det er en god lejlighed til at diskutere det, vi er kommet ud i her med DSB. Jeg vil sige, at det er en meget alvorlig sag, og jeg har selvfølgelig med en vis interesse noteret mig – nu vil jeg se,

hvor længe det holder – at oppositionen nu er begyndt at tage det meget alvorligt. Sådan lød det jo ikke i starten, der skulle man jo mere bruge tiden på at fortælle, at det var en politisk fyring, og alt muligt andet. Men jeg vil godt kvittere for, at oppositionen nu også har indset, at det er alvorligt.

Jeg skal bare sige, at det, jeg bruger min tid på, selvfølgelig er at sørge for, at der kører tog i den mellemprioritet, hvor vi får de undersøgelser, vi har bestilt. For det kommer til at køre fuldstændig regelret, som vi har besluttet det, nemlig at de undersøgelser, vi har sat i gang, får vi lavet, og når vi har resultatet af de undersøgelser, danner vi os et overblik, og så kan man tage de konsekvenser, man mener der skal tages, men på baggrund af faktuel viden.

Så det, jeg bruger min tid på, er selvfølgelig at sikre, at i tilfælde af at det værst tænkelige skulle ske med det selskab, hvis økonomi jeg jo også kan følge bliver om ikke kortlagt, men som der i hvert fald bliver ved med at komme nogle oplysninger frem om – og jeg kan kun opfordre folk til at afvente resultatet, når nu undersøgelsen er bestilt; det er jo den måde, man bør behandle det på, nemlig dybt seriøst – vil man stadig væk til den tid kunne sørge for, at der kører tog, bl.a. på kystbanen, for det er jo der, hele problemet ligger.

Kl. 13:37

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:37

Magnus Heunicke (S):

Nu har vi jo ikke mindst i det sidste halve års tid kunnet følge med i den tætte kontakt, der har været mellem transportministeren og DSB's bestyrelsesformand, og sådan skal det vel også være. Ud over de faste kvartalsvise møder, som der jo er mellem ministeren og DSB's ledelse, har vi også kunnet se, at ministeren og DSB's bestyrelsesformand har udsendt fælles pressemeddelelser. I forbindelse med finansloven f.eks., hvor regeringen tog nogle penge fra DSB, havde der været kontakt med DSB, og det har der også tidligere i det sidste halve år, hvor DSB's bestyrelsesformand sammen med ministeren var ude med en pressemeddelelse om ændringen af, hvem der skal køre på hovedstrækningen i Danmark. Også der havde man altså haft tæt kontakt, og derfor er det, at jeg gentager mit spørgsmål her:

Med den tætte kontakt, der har været på en masse andre områder i det sidste halve års tid, skal jeg så tolke det sådan, at der slet ikke har været kommunikation om problemerne her mellem ministeren og DSB's bestyrelsesformand?

Kl. 13:38

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:38

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu vil jeg bare sige meget enkelt til hr. Magnus Heunicke, at jeg synes, det er en rigtig god idé, at vi får kortlagt den her sag fuldstændigt. Det er lige noget, der passer mig, og jeg minder om, at der kører tre undersøgelser for øjeblikket. Der kører en omkring KPMG, som forligskredsen har sat i gang, og hvor vi gerne vil have undersøgt dels det bud, der blev givet dengang, dels hvordan økonomien har udviklet sig i selskabet DSBFirst, dels om vi kan forlade os på, at de kan køre i fremtiden.

Så er der en advokatundersøgelse, der kører i DSB, og som fuldstændig kommer til at kortlægge, hvem der måtte vide hvad. Jeg kan jo forstå, at der foregår en diskussion for øjeblikket, og at man også spørger bestyrelsesformanden, og det er et anliggende mellem direktion og bestyrelsesformand. Jeg tror, de fleste vil kunne forstå, at det

må man tage sig af, når man diskuterer der. Og når de papirer ligger der, skal jeg nok drage den konsekvens, der skal drages af det.

Men et langt liv i politik har lært mig, at selv om mange vil se det her som en omsorg for ministeren, er det ikke det, der ligger til grund. Det handler om, om man kan fange mig i en eller anden sætning, som man mener man kan bruge. Derfor vil jeg sige til hr. Magnus Heunicke: Jeg synes da, hr. Magnus Heunicke skulle kalde mig i samråd, gerne i et åbent samråd, så skal jeg komme og forklare alting over for et samlet Trafikudvalg. Det ville jeg da glæde mig meget til, og det er en langt bedre måde end at komme her med nogle løse påstande og lidt gætterier.

Kl. 13:39

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:39

Magnus Heunicke (S):

Nu er det jo efter reglen sådan, at det er landets statsminister, som har sat transportministeren i stolen i dag i Folketingets spørgetid, og det er det, som vi møder op til. Det må vel være fair nok, at vi, når nu statsministeren sender transportministeren herved, selv om det åbenbart er ubekvemt, så også må spørge om den mest aktuelle sag. Det tror jeg må være fair nok.

Jeg tror også, der er en stor forståelse og et stort håb i Danmark, ikke mindst hos alle os, der brænder for den kollektive trafik, om, at undersøgelserne vil blotlægge forløbet og ikke mindst komme med en løsning til, hvordan vi håndterer det her. For vi skal jo videre, vi skal have løst problemet, som DSB i øjeblikket er i, for ellers ser det sort ud for den kollektive trafik.

Derfor har mit sidste spørgsmål ikke at gøre med undersøgelserne, men med forløbet med DSB's bestyrelse og den her fyring, som skulle bekræftes på et senere møde. Jeg kunne forstå efter medieomtalen, at der først var et møde i DSB's bestyrelse, og at der dernæst var et andet møde i ministeriet, hvor kun dele af bestyrelsen var mødt op, og hvor man så besluttede at afskedige DSB's administrerende direktør, og jeg vil godt vide, om det til mødet i ministeriet var ministeren selv, der indkaldte den del af bestyrelsen, som mødte op til det møde.

Kl. 13:40

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:40

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil bare sige til hr. Magnus Heunicke, at man misforstår det helt, hvis man tror, jeg ikke synes, det er en god idé. Jeg synes da, det er fint, at vi diskuterer det i dag. Det var bare et tilbud til hr. Magnus Heunicke, for i stedet for at vi om morgenen får nogle gætterier om, hvem der nu har sagt hvad, og hvad der måtte menes, og lidt løsrevne påstande her og der, ville det da være meget bedre, at jeg kom i et samråd, og gerne et åbent samråd, og der i en god sammenhæng over for det samlede Trafikudvalg kunne redegøre for, nøjagtig hvad det er, vi har talt om på de her kvartalsmøder. Så det er sådan set et tilbud.

Det andet, jeg vil sige, er – og det er sådan set meget klart, men ikke så mange har fået det med i deres referat – at samtlige af de af ministeren udpegede bestyrelsesmedlemmer i samtlige selskaber under Transportministeriet var inviteret til Transportministeriet den dag, så det var ikke sådan et underligt opstået arrangement. Det var et arrangement, vi havde om eftermiddagen, hvorefter vi også var sammen om aftenen. Her er selvfølgelig også DSB's ministerudpegede medlemmer der, og det er da helt logisk, at de orienterer mig om, hvad de har oplevet på bestyrelsesmødet, og hvordan de har op-

levet det. Og jeg kan bare sige, at jeg ikke har deltaget i nogen møder, hvor man foretog sig det, som hr. Magnus Heunicke hentydede til.

Kl. 13:42

Formanden :

Tak til hr. Magnus Heunicke.

Så er det fru Anne Baastrup med spørgsmål til transportministeren, værsgo.

Kl. 13:42

Spm. nr. US 123

Anne Baastrup (SF):

Det er vigtigt, at der kommer styr på ledelsen af DSB. Det er vigtigt for passagererne, og det er vigtigt for de mennesker, der dagligt har brug for at køre med toget fra Helsingør til København for at komme på arbejde. Det er vigtigt, at vi får en overordnet synlig ledelse af DSB.

Derfor er det også meget ulykkeligt, at vi har de løbende historier, som vi f.eks. kunne se i Danmarks Radios fjernsyn i går, der jo påviste, at der tilsyneladende ikke har været tilstrækkelig opfølgning på de løbende informationer om DSB's samarbejde med DSBFirst, som bestyrelsen har fået. Derfor vil jeg spørge ministeren: Hvordan synes ministeren selv, det går?

Kl. 13:43

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:43

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Det har jeg jo sådan set svaret på. Vi har sat tre undersøgelser i gang, og dem afventer jeg. Når de foreligger, har jeg så tænkt mig, at vi på den baggrund drager konklusionerne; en saglig, faglig debat.

Kl. 13:43

Formanden :

Fru Anne Baastrup.

Kl. 13:43

Anne Baastrup (SF):

Det, der bare er problemet, er, at vi kan risikere, at der løbende og hele tiden kommer små historier. Det bryder DSB ned. Man kunne måske i stedet for forestille sig, at ministeren påtog sig det ansvar, for ministeren har jo selv hele tiden sagt: Jeg har ansvaret for, at togene kører. Det ville måske også være rart, at ministeren påtog sig det ansvar, så vi kunne se, at der er en tydelig ledelse over DSB, og så vi slap for alle de småhistorier.

Kl. 13:43

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:43

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er det meget overraskende, at jeg skal høre fra oppositionen, at oppositionen gerne vil have mig til at være en overordnet ledelse af DSB. En ting er, at jeg på vegne af de danske skatteydere ejer DSB, men det er helt nyt for mig, at SF mener, at bestyrelsen og direktionen i DSB skal have en overordnet ledelse. Det må jeg blankt afvise. Det er ikke ministerens opgave at være overordnet ledelse af DSB. Man er ejer af det, og så har man selvfølgelig en interesse i det og holder de kvartalsmøder, hvor det skal drøftes. Men hvis vi skal have en overordnet ledelse, skal vi have en helt anden konstruktion.

Må jeg så ikke bare sige, at jeg jo sådan set er enig i det, som fru Anne Baastrup antyder, nemlig at det gælder om at få orden i de her ting. Og derfor har jeg sat mig i spidsen for at undersøge de her ting. Jeg synes bare, at vi må have den respekt at afvente de undersøgelser. De sager, som popper op, popper jo også meget op, må jeg have lov at sige, fordi Folketingets medlemmer hele tiden stiller sig op og diskuterer de her ting. Jeg synes, vi skal lade DSB få ro og lad os så afvente de undersøgelser, der kommer. Vi forholder os så til dem, når vi ser dem og har fakta foran os.

Kl. 13:44

Formanden :

Fru Anne Baastrup.

Kl. 13:44

Anne Baastrup (SF):

Jeg kunne forstå på de svar, som ministeren ikke gav hr. Magnus Heunicke lige før, at ministeren i virkeligheden på bundlinjen har været vidende om, at der var problemer i samarbejdet mellem DSBFirst og DSB. Vi ser nu en situation, hvor formanden for DSB's bestyrelse på en noget forhutlet måde fyrer direktøren. Vi ser så, at det efterfølgende kommer frem, at bestyrelsesformanden må have vidst, at der er problemer mellem DSBFirst og DSB. Og det efterlader jo det indtryk, at ministeren også har været vidende om det. Derfor bliver man jo lidt urolig.

Kl. 13:45

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:45

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen jeg er nødt til at sige til fru Anne Baastrup, at det var netop det, vi lige talte om før, nemlig at når sådan nogle sager kan få lov at udvikle sig, er det jo, fordi der findes politikere, der hele tiden gerne vil tage sager op, som de ikke føler sig overbeviste om og faktisk heller ikke helt rigtig ved hvordan er, men som de alligevel gerne udtaler sig om. Det er jo det, der giver problemer.

Hvis vi nu bare afventede de her undersøgelser. Vi har lige haft et lukket samråd, hvor jeg var i samråd, og hvor også fru Anne Baastrup havde indkaldt mig, og hvor jeg redegjorde for, hvordan fyringen af direktøren forløb.

Jeg er bare nødt til at sige, at man skal lade være med hele tiden at samle enhver lille historie op, som der ikke kan findes belæg for, og som man ikke med sikkerhed ved noget om, men afvente, at vi får de tre undersøgelser. Må jeg minde om, at selv rigsrevisor er inde over den her sag og vil aflægge en fuldstændig afrapportering af, hvordan det ser ud med økonomien i DSBFirst. Der er en undersøgelse i DSB, og der er forligskredsens egen undersøgelse. Jeg synes altså, at vi skylder den seriøsitet, at vi siger, at vi venter, til vi har fakta foran os, og så må vi drage de konsekvenser, der skal drages. Jeg holder ikke hånden over noget som helst. Jeg er optaget af, at der kører tog – også på kystbanen.

Kl. 13:46

Formanden :

Tak til fru Anne Baastrup.

Så er det hr. Jens Christian Lund med spørgsmål til transportministeren. Værsgo.

Kl. 13:46

Spm. nr. US 124

Jens Christian Lund (S):

Goddag, formand. Goddag, minister.

Jeg er glad for, at ministeren er her i dag, for jeg har to små emner, som jeg gerne lige vil drøfte med ministeren. Det første er omkring fatigue. Ministeren har givetvis set i avisen, at der har været store problemer med fatigue, træthed, blandt bilister. Det synes jeg da er dybt alvorligt, og jeg går ud fra, at ministeren tager sig af det og kommer med nogle initiativer. Men det, jeg er meget mere bange for, er fatigue hos piloter og kabinepersonale. Ministeren og jeg har jo drøftet det her før, og vi ved jo godt, at det er på grundlag af EU's sub. Q, at vi har nogle regler, hvor piloter og kabinepersonale må arbejde op til 60 timer pr. uge. Det synes jeg er rigtig meget. Jeg vil godt spørge ministeren: Har ministeren været nede i EU og arbejde for, at sub. Q's bestemmelser ikke bliver så dramatiske? Kan ministeren garantere mig, at EU ikke arbejder for, at vi får nogle endnu lempeligere regler? Kan ministeren garantere mig, at ministeren også vil arbejde med den videnskabelige rapport, som blev lavet om konsekvenserne af fatigue?

Ministeren har lovet mig det her før, og jeg stoler jo altid på ministeren – det vil jeg da gerne sige. Men det er jo vigtigt både for mig og piloter, kabinepersonale og befolkningen, at vi trygt kan sætte os ind i en flyvemaskine.

Det andet, jeg godt lige vil have ministerens udtalelse om, er noget helt andet. Det handler om, at vi jo bruger en del penge på motorveje og veje i det hele taget. Jeg vil gerne høre ministerens principielle holdning til at lave parallelveje, hvor det er muligt, i stedet for at udvide eksisterende veje. Jeg vil høre, om ministeren er enig med mig i, at vi får væsentligt mere for pengene ved at lave parallelveje, og vi generer borgerne væsentlig mindre.

Nu kan jeg se, at jeg skal til at tie stille, men jeg har nogle flere spørgsmål om det her til ministeren.

Kl. 13:49

Formanden :

Det bliver der også mulighed for. Transportministeren.

Kl. 13:49

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne sige til hr. Jens Christian Lund, at det faktisk er sådan – for at være meget direkte – at jeg også er blevet mere opmærksom på fatigue. Og det er klart, at de seneste resultater af undersøgelser og oplysninger, der er tilflydt os, hvor det også gælder chauffører, der jo kører bil i almindelighed, har sat det endnu mere i relief, når man taler om luftfart, for luftfart er trods alt en anden form for transport, selv om alt jo er afgørende og vigtigt, og det er sikkerheden vi skal tænke på. Men jeg vil godt sige til det spørgsmål, at det faktisk er sådan, at vi arbejder med det problem i Transportministeriet og for øjeblikket overvejer jeg, om det er et tema, vi skal tage op, når Danmark får EU-formandskabet i 2012, for jeg tror på, at skal vi virkelig komme under huden på det problem, skal vi altså have det ind over vores formandskab, sådan at det også er på EU-niveau, vi diskuterer det.

Så var der spørgsmålet om, om jeg vil garantere, at man ikke arbejder på en svækkelse af reglerne. Jeg tror, det ville være uklogt af en dansk minister at garantere noget som helst om, hvad nogen arbejder med i EU, men jeg vil i hvert fald sige, at jeg synes, det her er et problem, vi skal tage meget alvorligt, og jeg ser ingen grund til, at vi behøver gå ind og svække de regler, der ligger nu.

Så er der spørgsmålet om en parallelmotorvej. Jeg kan næsten lidt fornemme, hvad det godt kunne dreje sig om, men jeg vil ikke bringe nogen navne ind i det, kun sige, at det er rigtigt, at mange undersøgelser har vist, at flere lande vælger parallelmotorveje, fordi de siger, at i tilfælde af, at der sker trafikuheld, vil der være store fordele, man får flere kilometer, ved at man får fire + fire vejbaner i stedet for at udvide til seks – altså tre hver vej – på en eksisterende motorvej. Så ja, der er mange fordele ved, at man bygger en parallelmotorvej i stedet for at udvide en motorvej, men det er for tidligt at begyn-

de at sige noget om, hvordan det skal ende. Det har forligskredsen besluttet at vi vil gøre sammen, når vi har alle oplysningerne.

Kl. 13:51

Formanden :

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:51

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil starte med at sige tak til ministeren for begge svar. Det glæder mig specielt, at ministeren er blevet mere opmærksom på fatigue. Vi har jo drøftet det før, og da vi hørte Caldwell, som er verdens største forsker inden for fatigue, sagde han jo egentlig, at fatigue er langt mere alvorligt i trafikken både i luften og på landevejen end spirituskørsel. Dermed har jeg ikke sagt, at vi ikke skal gøre noget ved spirituskørsel, men vi bør gøre noget meget alvorligt ved det her. Og det, jeg desværre har hørt, er, at der er rygter om, at EU vil lempe de her regler. Jeg ved godt, at ministeren ikke kan garantere noget, men det er vigtigt, at ministeren garanterer, at ministeren vil gøre alt, hvad der står i ministerens magt, for at det her ikke bliver værre.

Jeg synes, det er galt nok, at piloter kan flyve 60 timer, og der er jo nogle selskaber, der lader dem flyve 60 timer. Jeg ved godt, at der er andre selskaber, der har lokale aftaler, hvor det måske kun er 54 timer eller 52 timer, men det er utrolig lang tid. Dertil kommer jo, at de bagefter skal ud og køre på vejene. Jeg vil jo ikke foreslå, at vi skulle lade grise komme om bord på ethvert fly, for der er ingen danskere, der ville finde sig i, at grise bliver styret af en, der har arbejdet 60 timer på en uge.

Kl. 13:52

Formanden :

Så er det transportministeren.

Kl. 13:52

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg ved jo, at det med fatigue betyder meget for hr. Jens Christian Lund, og jeg forstår det, og jeg er også helt sikker på, at det for mange gælder, at jo mere de kommer ind i sagen, jo større opmærksomhed får det.

Det løfte, jeg vil give om det, er, at det, når jeg er færdig med at overveje, hvilke ting vi skal bringe op i forbindelse med vores formandskab – og jeg kan udmærket se, at fatigue kan være en af dem – vil være et af de spørgsmål, jeg vil tage op, når jeg begynder at rejse rundt til de forskellige hovedstæder, og det sker jo om meget kort tid, og jeg vil dér diskutere med dem, hvad der er af temaer. Så jeg vil i hvert fald give det løfte til hr. Jens Christian Lund, at jeg vil bringe det op hver gang. Jeg kan næppe gøre det mere alvorligt end ved at bringe det op i debatten og spørge til andre landes holdninger til det. Så det lover jeg.

Kl. 13:53

Formanden :

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:53

Jens Christian Lund (S):

Som ministeren sandsynligvis ved, skal jeg til Panama nu i nogle dage, men kan vi ikke lave den aftale, at vi, efter at jeg er kommet tilbage fra Panama, laver et samråd, så vi kan tale med hinanden om det her? For jeg synes, det er væsentligt, og det er også væsentligt for borgerne.

Så vil jeg godt lige vende tilbage til det der med parallelvejen og Kattegatforbindelsen. Jeg håber, ministeren er enig i, at det vil være bedre at have et tostrengt system øst-vest i Danmark. Så vi bør hur-

tigst muligt træffe den beslutning at lave en parallelstrækning – hvis det hænger sammen, det er jeg da enig i at det skal gøre, men det tror jeg det gør – og lave en Kattegatforbindelse frem for at gå i gang med at udvide de eksisterende veje. I Jylland i nord-syd-gående retning skal man tilsvarende lave en parallellforbindelse, og vi bør hurtigst muligt træffe den principielle afgørelse. For den sags skyld bør vi også på Sjælland virkelig arbejde alvorligt på en Ring 5, således at vi kan få en parallellforbindelse, i stedet for at vi hver eneste gang udvider Køge Bugt Motorvejen; det er ikke særlig godt. Vi gjorde det jo, da vi lavede motorvejen til Frederikssund, så vi har jo tænkt os om en gang imellem.

Kl. 13:54

Formanden :

Transportministeren.

Kl. 13:54

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er jo meget præcist, det, hr. Jens Christian Lund siger, nemlig at vi ikke må lade noget som helst stå i vejen for, at vi så hurtigt som muligt får besluttet det her. Jeg er fuldstændig enig i, at det, det gælder om, er at sørge for, at vi får trafikken fordelt, altså i stedet for at lade den klumpe sig sammen på de samme strækninger. For gør man det, har man altså det problem, at det så er den samme trafik, der skal frem og tilbage, og så vil det næsten altid give flaskehalse. Så det er jeg meget enig i. Og jeg vil i hvert fald sige, at det ikke kommer til at skorte på min villighed til at gå ind og træffe beslutningerne. Så snart vi har papirerne – og jeg spørger tit DTU, om vi kan gøre det hurtigere – og det, vi skal bruge, så er jeg klar til at træffe beslutningerne.

Selv om vi ikke er politisk enige, vil jeg bare sige, at det altid er en fornøjelse at diskutere temaerne, fordi vi altid trænger ned i bunden og altid kommer frem til substansen og derved også prøver at få lavet noget, som er til gavn for befolkningen. Derfor vil jeg gerne sige her som et løfte, at når hr. Jens Christian Lund er tilbage fra Panama, synes jeg, vi skal tage det samråd, og der vil jeg bestræbe mig på, at vi så også har mere på plads, så vi kan lave et godt forslag her.

Kl. 13:55

Formanden :

Tak til hr. Jens Christian Lund.

Så er det hr. Jonas Dahl som den sidste med spørgsmål til transportministeren. Værsgo.

Kl. 13:55

Spm. nr. US 125**Jonas Dahl (SF):**

Tak for det. Jeg vil egentlig blive lidt ved Kattegat, og ministeren skal ud at sejle eller svømme lidt, som han også har været det tidligere her i løbet af i dag med hensyn til DSB, og jeg vil egentlig bare gerne høre, konkret hvad ministeren har tænkt sig at foretage sig i forhold til Mols-Linien, som jo bl.a. nu har lukket linjerne Ebeltoft-Sjællands Odde efter kl. 15.00, og i forhold til den godsforbindelse mellem Kalundborg og Århus, som nu også ser ud til at forsvinde.

Vil ministeren ikke medgive, at det rejser en lang række problemer, ikke mindst med hensyn til den trafikale belastning, som det selvfølgelig vil give på motorvejsnettet, ikke mindst over Fyn, hvor der i forvejen er meget store belastninger, og at det netop er et problem, at man nu ikke fastholder den her anden vej over Kattegat ved at have en godsforbindelse, hvor noget af den tunge trafik kan komme over, og om det faktisk eventuelt ikke fremskynder behovet for en Kattegatforbindelse?

Kl. 13:56

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 13:56

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu skal jeg ikke bringe sagen om DSB ind, men det gjorde spørgeren, og derfor er jeg bare lige nødt til at rette noget. Her er ikke på nogen måde tale om at være ude at svømme, det kører fuldstændig regelret efter de aftaler, der er lavet, og det ville hr. Jonas Dahl også have kunnet bemærket, hvis han havde fulgt debatten. Men lad det nu ligge. Jeg vil bare lige være fuldstændig sikker på, at man har forstået det.

Jeg synes, hr. Jonas Dahl rejser nogle rigtige spørgsmål her, som vi også er meget optaget af i Transportministeriet, nemlig at hvis det går så galt, at man kommer i den situation, at man ikke kan få lastbiler over ved færgefart mellem Århus og Kalundborg, altså Mols-Linien, hvad gør vi så? Jeg vil kun sige, at vi jo ikke har den information, der skal til, for at vi kan gå ind og diskutere det. Men jeg vil gerne understrege over for hr. Jonas Dahl, at det er sådan, at når vi tilbage og ser på den aftale, der blev lavet engang, kan vi se, at det er personbiltrafikken, man har garanteret. Men jeg vil godt give hr. Jonas Dahl det løfte, at jeg også her gerne vil være imødekommende og prøve at se, om vi kan finde en eller anden løsning.

Vi skal i forbindelse med de transporter, der er på færgen, huske på, at lastbiler vel udgør knap eller lige godt 10 pct.; det tror jeg var det tal jeg så. Så der er selvfølgelig tale om en endda anelig mængde, og derfor synes jeg bestemt, vi skal bruge tid på det. Men vi er bare ikke kommet i den situation endnu, at man er ophørt med det, og derfor skal vi lige finde ud af, hvor vi skal lægge det. Vi skal jo ikke til at have et statselskab til.

Kl. 13:58

Formanden :

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:58

Jonas Dahl (SF):

Indledningsvis vil jeg sige, at baggrunden for, at jeg overhovedet mente, at ministeren var ude at svømme, var, at det var bemærkelsesværdigt, at ministeren ikke ville svare på, om han havde kendskab til de her notater, som DSB's bestyrelse havde haft. Men lad os gå videre til den anden sag, nu har denne fyldt meget i dagens debat.

Jeg vil gerne kvittere for, at ministeren faktisk anerkender, at der er en problemstilling i forhold til Mols-Linien, såfremt Mols-Linien lukker ned for specielt den tunge trafik over Kattegat, men det er der så sandelig også i forhold til trafikken mellem Ebeltoft og Sjællands Odde, som jo i høj grad vil betyde noget for et relativt presset område som Djursland. Her mangler man i forvejen den opgradering af Grenaa-banen, som vil gøre noget for den kollektive trafik, og vi har jo også en diskussion kørende om Tirstrup Lufthavn og de skæve konkurrenceforhold i provinslufthavne. Så det her er jo noget, som har rigtig stor betydning for Djursland som helhed, og der er faktisk en lang række trafikale udfordringer inden for ministerens ressortområde. Derfor vil jeg gerne kvittere for, at ministeren i forhold til Mols-Linjen faktisk anerkender, at der er en problemstilling, som kan få konsekvenser, og det drejer sig jo alligevel om 250.000 lastbiler om året, altså ca. 700 lastbiler i døgnnet.

Så derfor vil jeg også bare gerne høre ministeren, om han ikke anerkender, at der også er et forsyningsmæssigt og sikkerhedsmæssigt behov for at have en anden forbindelse over Kattegat.

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:59 hellere have diskuteret noget om DSB, og det kan jeg godt forstå, for det er oppositionen jo meget optaget af, ikke mindst, om de kan få nogle rygter til at køre lidt op. Men må jeg ikke sige til hr. Jonas Dahl, at hvis hr. Jonas Dahl overhovedet er i tvivl om noget med hensyn til DSB, så skal han bare stille mig spørgsmålene, men skriftligt, så jeg kan se, præcis hvad det er, man mener. Jeg kender godt det gamle trick om, at man spørger lidt bredt, og at man så siger, at man ikke rigtig får svar på det. Men den hopper jeg ikke på, dertil har jeg siddet for længe i det her. Men hvis man stiller et præcist spørgsmål, skal man nok få det helt præcise svar.

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er svært at gøre sig til talsmand for noget her. Når man spørger Sund & Bælt om, hvordan det ser ud med hensyn til lastbiler, der kører over Storebælt, vil man få det svar, at det er i nærheden af det niveau, der var, før den finansielle krise satte ind, eller knap nok, og derfor kan man jo altid diskutere, hvor meget det er.

Jeg tror, det er mere rigtigt, at vi tager en diskussion om det – og det gør jeg gerne – og det er jo forholdsvis enkelt at svare på det, for her er der nemlig præcise spørgsmål, og det var det, hr. Jonas Dahl ikke fik med i forhold til DSB. Man skal være præcis, når man spørger, for så får man også præcise svar.

Kl. 14:00

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Jonas Dahl (SF):

Jamen hvis vi skal fortsætte diskussionen om DSB, vil jeg da bare gerne høre, om ministeren kan svare ja eller nej til, om han har haft kendskab til problemerne med DSB First, og så kan vi jo meget hurtigt lukke den ned, for det havde han lidt svært ved at svare på tidligere på dagen.

Men jeg vil gerne kvittere for, at ministeren nu også inviterer til en debat om, hvordan vi netop fastholder den anden forbindelse over Kattegat, som gør, at det fortsat bliver muligt for godstrafikken at komme tværs over Kattegat, og som faktisk også giver nogle muligheder for at overholde de køre-hvile-tids-bestemmelser, som der er, og som jo netop vil presse lastbilchauffører, som skal køre fra Nordjylland til dele af Københavnsområdet. Her vil der være et pres i forhold til køre-hvile-tiden, og her vil Kattegatforbindelsen med færgeforbindelsen jo netop åbne for nogle gode perspektiver.

Men jeg vil også høre, om ministeren er indstillet på at sænke taksterne på Kattegat. For det er jo sådan, at der, som ministeren også tidligere var inde på, i sin tid blev lavet en aftale i forbindelse med Storebælt. Og der bed jeg meget mærke i, at Venstres finansordfører, hr. Jacob Jensen, her for nogle dage siden var ude at sige, at man måske kunne trække på erfaringerne fra dengang, da taksterne over Storebælt blev nedsat, og i den anledning gik ind og kompenserede Kattegatruterne. Det er så Venstres finansordfører, der har været ude med det. Er det også noget, ministeren vil være med til at se på?

Kl. 14:01

Formanden :
Transportministeren.

Kl. 14:01

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen altså, jeg har hverken skibet mig ind i det eller sagt, at jeg ikke vil. Det er sådan, at vi har en uafklaret sag. Vi har endnu ikke et selskab, der er holdt op med at sejle, og da slet ikke med hensyn til personbiler, som jo netop er det, der fremgår af aftalen at vi skal sikre. I hvor høj grad lastvognstrafikken bliver ramt af det her, er noget, vi må se på, når vi kommer frem til det, men vi er jo bare ikke i den situation endnu, og derfor er det helt afgørende, at vi med hinanden husker, at tingene skal komme i den rigtige rækkefølge.

Så er der noget, jeg vil sige til hr. Jonas Dahl, som jeg alligevel godt kan fornemme måske syntes det var lidt ærgerligt. Han ville

Formanden :

Tak til hr. Jonas Dahl og tak til transportministeren.

Hermed sluttede spørgetimen.

Kl. 14:02

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:02

Formanden :

Det første spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af Yildiz Akdogan.

Kl. 14:02

Spm. nr. S 1492

1) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at det kunne være en god idé at nedsætte en valgdeltagelseskommission, som kan komme med forslag til, hvordan man øger valgdeltagelsen i Danmark, bl.a. i de områder, hvor valgdeltagelsen er væsentlig lavere end gennemsnittet, eksempelvis i bydelen Tingbjerg?

Formanden :

Værsgo til fru Yildiz Akdogan med spørgsmålet til ministeren.

Kl. 14:03

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det kunne være en god idé at nedsætte en valgdeltagelseskommission, som kan komme med forslag til, hvordan man øger valgdeltagelsen i Danmark, bl.a. i de områder, hvor valgdeltagelsen er væsentlig lavere end gennemsnittet, eksempelvis i bydelen Tingbjerg?

Kl. 14:03

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:03

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Tak. Der er ingen tvivl om, at den faldende valgdeltagelse ved kommunalvalg er et problem, som vi skal tage alvorligt. Men jeg er nu ikke sikker på, at en valgdeltagelseskommission er det bedste, man kan finde på, hvis man vil øge valgdeltagelsen. Det mente jeg heller ikke for et år siden, da vi behandlede beslutningsforslag nr. B 179 om nedsættelse af en valgdeltagelseskommission. Dengang mente jeg heller ikke, at det var den rigtige model.

Årsagerne til den faldende valgdeltagelse er efter min mening bedre egnet til at blive undersøgt i et forskningsprojekt. Derfor tog Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Integrationsministeriet også

initiativ til, at en undersøgelse af valgdeltagelsen blev foretaget efter kommunevalget i 2009. Undersøgelsen blev foretaget af to forskere ved Københavns Universitet, og 44 kommuner bidrog til undersøgelsen med oplysninger om valgdeltagelsen. Forskerne undersøgte bl.a. forskelle i valgdeltagelsen fordelt på etnisk baggrund, køn, alder, uddannelse, indkomst og social marginalisering. Undersøgelsen handler bl.a. om de forklaringer, der kan være på, om borgerne stemmer eller ej, og hvorfor valgdeltagelsen varierer mellem forskellige grupper. Forskningsprojektets resultater er offentligt tilgængelige, og rapporten kan hentes på Integrationsministeriets hjemmeside.

Det er min overbevisning, at kommunalbestyrelserne der, hvor valgdeltagelsen opleves som et problem, kan bruge forskningsprojektets resultater til at overveje, hvordan problemet bedst håndteres i netop deres kommune, så jeg vil altså opfordre til, at man nu bruger den belysning, vi har fået, af det alvorlige problem til at overveje i de enkelte kommuner, hvad man kan gøre ved det.

Kl. 14:05

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:05

Yildiz Akdogan (S):

Tak for ministerens svar. Det er sådan, at vi har et meget relevant problem i forhold til vores demokrati. Vi har en faldende valgdeltagelse. Især i bestemte bydele viser det sig meget, meget tydeligt. Hvis man ser på folketingsvalget i 2007, så var stemmeandelen eller -procenten på landsplan 86,6 pct., hvorimod den f.eks. i et område som Tingbjerg var på 74 pct. Der var altså en forskel på hele 12,2 pct.

På kommunalt niveau er den endnu mere skræmmende, hvis man kan sige det på den måde. Ved kommunevalget i 2009 viste landsgennemsnittet 65,8 pct., men i Tingbjerg var det kun på 37,1 pct. Det her burde få alarmklokkerne til at ringe, og jeg er også glad for, at ministeren synes, at det her er et alvorligt problem. Jeg er også glad for, at ministeren har sat et projekt i gang, bl.a. et forskningsprojekt, hvor 44 kommuner har bidraget med nogle konkrete input.

Det er jo sådan, at undersøgelsen ser på konkrete årsager, men kommer ikke rigtig med nogen konkrete handlingspunkter til, hvad der skal gøres, og hvad man bør gøre både her og nu og også på lidt længere sigt. Det er det ene, og det vil jeg gerne have at ministeren forholder sig til. Det andet er også, at det her jo ikke kun er et problem, som vi skal overlade til de enkelte kommuner. Det her er et demokratisk problem, som jeg også synes i høj grad fortjener opmærksomhed fra Folketingets side, så at sige, at kommunerne kan gå ned og kigge på de enkelte dele og prøve at komme med nogle løsningsforslag, er i mine øjne at sende aben videre. Det er hele Danmarks ansvar, at vi får øget valgdeltagelsen, og vi har altså et folketingsvalg her lige om lidt, så det kunne måske være meget relevant at prøve at sætte fokus på det.

Så jeg vil gerne spørge ministeren: Synes ministeren ikke, at det ikke bare er en enkelt kommunes ansvar, men at det er hele Folketingets ansvar? Det andet er: Hvad mener ministeren, der konkret kan gøres, så vi kan øge valgdeltagelsen?

Kl. 14:07

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 14:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er rigtigt, at forskning jo ikke normalt handler om, hvad man bør gøre. Forskning handler om, hvad der er gjort, og hvad der er af sammenhænge og årsager og virkninger. Når man nu finder frem til disse forskelle i valgdeltagelsen i forskellige områder, er disse for-

skelle efter min mening både skræmmende og inspirerende. De er skræmmende, for hvis det nedadgående skred i valgdeltagelsen i visse områder fortsætter, ender vi jo med at få et voksende problem, men de er også inspirerende, for hvis jeg ikke husker forkert, så foretog professor Lise Togeby en analyse af valgdeltagelsen i Aarhus, hvor der faktisk var rigtig stor deltagelse blandt danskere med anden etnisk baggrund. Hvis jeg ikke husker forkert, var deres valgdeltagelse højere end danskernes.

Så Tingbjergproblemet med uhyre lav valgdeltagelse er altså ikke nogen naturlov, for der findes faktisk steder, hvor valgdeltagelsen er langt større. Det, jeg synes at vi skal gøre, er at lære af dem, der gør det godt, og det kan man bl.a. læse om i den forskningsrapport.

Kl. 14:08

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:09

Yildiz Akdogan (S):

Jeg synes bare, at ministeren ikke rigtig kommer med nogle initiativer eller forslag til, hvad der kan gøres af indsatser. Det er rigtigt, at min gamle professor Lise Togeby's undersøgelser har vist, at der er en høj valgdeltagelse i dele af Aarhus, men det er målrettet nogle bestemte etniske grupper. Når man ser sådan overordnet på det, har vi altså nogle områder, nogle geografiske pletter, hvis man kan kalde det sådan, i Danmark, i hele Danmark, ikke kun i Tingbjerg, hvor der er nogle udfordringer. At det viser sig meget markant i Tingbjerg, er jo kun et stort signal om, at vi bør handle meget hurtigt. Så når ministeren siger, at forskningen kun kan vise, hvad årsagen og sammenhængen er, vil jeg sige, at det er rigtigt, men man har netop sat forskningen i gang for at få nogle instrumenter, nogle metoder til at køre videre med det her.

Så jeg vil egentlig høre: Vil ministeren ikke prøve at bruge den her undersøgelse til at komme med nogle konkrete initiativer eller ideer til, hvad der kan gøres, så valgdeltagelsen kan højnes blandt bestemte borgere i Tingbjerg og også for den sags skyld i resten af Danmark, altså f.eks. styrke indsatsen i folkeskolen, oplysningskampagner, hvad ved jeg? Har ministeren ikke nogen visioner på det her område?

Kl. 14:10

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:10

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har masser af visioner, men jeg er jo også tilhænger af kommunalt selvstyre og af, at tingene skal gro nedefra. Den metode, jeg kan lide allerbedst, er at lære af dem, der gør det godt, at lære af de kommuner, som åbenbart har løst problemet, eller hvor problemet aldrig er opstået.

Vi har åbenbart begge to haft Lise Togeby som lærer på Aarhus Universitet. Det er jo meget godt, og hvis jeg ikke tager fejl, var både Folketingets formand og jeg til topmødet hos kommunerne, hvor Folketingets formand deltog i debatten om valgdeltagelsen. Hvad der kom ud af det, skal jeg ikke kunne sige, for jeg deltog i et parallelt møde. Jeg nævner det kun for at illustrere, hvor alvorligt det bliver taget, og hvor meget det drøftes. Altså, kommunerne tog det faktisk op som et område. Jeg synes, at Kommunernes Landsforening er et helt rigtigt forum at tage det op i.

Hvis jeg får øje på noget som helst, som jeg som indenrigs- og sundhedsminister kan gøre, altså her som indenrigsminister, er jeg meget åben. Jeg mener oven i købet, at jeg ved en lille smule om det, og engagement skal der ikke mangle, hvis der kommer gode forslag.

Formanden :

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:11

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:14

Yildiz Akdogan (S):

Et af de gode forslag var bl.a. fra Socialdemokraternes side at ned-sætte sådan en kommission, som netop kunne kigge på konkrete initiativer, og hvad der kunne gøres. Der er rigtig mange barrierer, som egentlig fortjener at komme frem i rampelyset, så vi kan målrette nogle politiske indsatser på det her område.

Det her handler ikke om at fjerne noget ansvar fra kommunerne. Nej, det er et spørgsmål om at hjælpe kommunerne til at løfte en demokratisk ulighed, så vi ikke får et A- og et B-hold. Det er i den retning, vi er på vej. Når stemmeprocenten er under 50, altså 37 pct. i den ene bydel i København, så synes jeg, at det er et meget, meget stort problem, og det er ikke kun Københavns Kommunes problem. Det er i høj grad også regeringens problem og hele Folketingets problem.

Så jeg synes, ministeren skylder et lidt mere konkret svar. Det er ikke nok at være visionær. Hvad har ministeren f.eks. tænkt sig at bruge det her forskningsprojekts resultater til? Er der nogen handlingsplan på vej? Er der nogle initiativer i gang, så vi kan målrette projekter eller initiativer til at minimere den her kløft mellem folk, der stemmer, og folk, der ikke stemmer?

Kl. 14:12

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:12

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, at vi har et lidt forskelligt syn på, hvad demokrati er. Det kan godt være, at det socialdemokratiske syn hælder mere i retning af, at nu skal regeringen også tage fat i folk og få dem hen og stemme osv.

Jeg er jo liberal, og for mig er folkestyret noget, der gror nedefra. For mig er folkestyre noget med, at man gerne ville have indflydelse, og derfor blander man sig, og for mig er den mest oplagte løsning, at de pågældende grupper selv tager hånd om det, at der er nogle kandidater, f.eks. fru Yildiz Akdogan, som sætter sig for at gå ud der, hvor der er rigtig mange, der ikke stemmer, og gøre noget ved det. Altså, græsrodsvejen må da være den rette vej, når man vil have højere valgdeltagelse. Det er jo trods alt mennesker, som selv skal tage ansvar for deres liv. De er kommet til et demokratisk land, og det har nogle konsekvenser for deres forpligtelse til at følge med og se danske medier osv. Hvis de slet ikke interesserer sig for Danmark, er det vel rimeligt nok, at de ikke stemmer – undskyld, jeg siger det.

Kl. 14:13

Formanden :

Tak til fru Yildiz Akdogan.

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen også med spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 14:13

Spm. nr. S 1493

2) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at en nedgang i antallet af social- og sundhedsassistenter på landets sygehuse fra 2009 til 2010 på 8 pct. – svarende til mere end 1.000 social- og sundhedsassistenter – er udtryk for, at der er blevet færre opgaver på de danske sygehuse?

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at en nedgang i antallet af social- og sundhedsassistenter på landets sygehuse fra 2009 til 2010 på 8 pct. – svarende til mere end 1.000 social- og sundhedsassistenter – er udtryk for, at der er blevet færre opgaver på de danske sygehuse?

Kl. 14:14

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:14

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Siden 2001 er der blevet ansat 3.500 flere læger og 4.600 flere sygeplejersker på de offentlige sygehuse. Dertil er der ansat ca. 3.000 flere SOSU-assistenter i forhold til i 2001. Antallet af sygeplejersker er således steget med 16 pct., og antallet af SOSU-assistenter er ifølge mine oplysninger i samme periode steget med 53 pct. Så selv om der er sket et fald i antallet af ansatte SOSU-assistenter fra 9 til 10, har der været en forholdsvis stor procentvis stigning i antallet siden 2001.

Det er regionernes ansvar og beslutning at sammensætte personalet på sygehusene, dels i lyset af de opgaver, der skal løses, dels i lyset af det personale, der er til rådighed på det sundhedsfaglige arbejdsmarked.

Der er jo ikke blevet færre opgaver, sådan som der spørges om. Nej, der undersøges, opereres og behandles flere patienter end nogen sinde, og der er flere ambulante besøg end tidligere. Aktiviteten er stigende, antallet af sengedage for indlagte er faldende – det betyder, at man er indlagt i kortere og kortere tid efter operationerne. Så jo, der er nogle opgaver, der er blevet færre af, nemlig inden for det, man kan kalde sygehusenes hotelfunktion, hvorimod der er mere behandling, flere operationer osv.

Det må sygehusene jo tage hensyn til, når deres ledelser skal sammensætte deres personale. Det behøver ikke være negativt, at der er blevet flere læger og sygeplejersker og færre til at tage sig af patienterne – hvis der er færre senge, og hvis patienterne ligger i kortere tid i de senge og der til gengæld bliver foretaget flere operationer og flere ambulante behandlinger, så er det jo en rimelig udvikling.

Kl. 14:16

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:16

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes, at ministeren, ligesom da ministeren udsendte sin pressemeddelelse om, at der er kommet flere ansatte, og at man ikke havde fyret så mange, og at alle de historier, der var i pressen om voldsomme nedskæringer og fyringsrunder, højst var et lille udsnit af virkeligheden, også her forsøger at flytte fokus fra, at der her er en faggruppe, hvor man har fyret omkring 1.000 mennesker.

I virkeligheden kunne man jo, når ministeren siger, at der er ansat flere sygeplejersker, spørge sig selv, om det mon ikke også i virkeligheden dækker over, at de i rigtig mange regioner er gået væk fra at bruge dyre vikarbureauer og i stedet for har ansat folk i regionale vikarbureauer, hvilket så dækker over, at det ser ud, som om der er kommet flere fuldtidsansatte, men at der reelt ikke er tale om flere hænder. Det er alene en teknisk ting, om de er ansat i et privat vikarbureau eller et offentligt vikarbureau.

Hvis vi dykker ned bag det, så siger ministeren, at der jo også er flere, der hurtigere bliver udskrevet, men det fjerner vel ikke de op-

gaver, som har ligget her i de seneste år. Det er jo ikke sådan, at der er sket en revolution i behandlingen sådan bare det sidste år. Det er 8 pct., 1.000 mennesker, og det synes jeg er rigtig, rigtig voldsomt. Og jeg tror, at det berører opgaver, som for manges vedkommende stadig væk skal løses, og at vi bare risikerer, at det bliver andre faggrupper, der står med dem.

Som sagt tror jeg ikke meget på, at der er blevet ansat flere sygeplejersker. Jeg tror, at det er et teknisk spørgsmål, hvor de bare er gået fra at være privatansatte til nu at være offentligt ansatte. Så de eneste, der reelt er blevet flere af, er måske lægerne.

Kl. 14:17

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:17

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis spørgeren på et tidspunkt bliver minister, vil hun opdage, at man som minister er ret afhængig af de oplysninger og tal, som man får. Dem er man nødt til at gå ud fra er rigtige, indtil man eventuelt bliver orienteret om noget andet.

Jeg blev i sidste uge orienteret om, at tallene for SOSU-assistenten var forkerte, men at tallene for sygeplejersker og læger var rigtige. Der er altså tale om en ganske kraftig vækst i antallet af sygeplejersker og læger og på det seneste et lille fald, når det gælder SOSU-assistenten. Jeg beklager selvfølgelig, at den del var forkert.

Men det vigtigste er jo, at der er flere patienter, som bliver plejet, og flere, der bliver opereret. Det er jo det, man kommer på sygehuset for. Det er jo kun godt, at man ligger der i kortere tid, at flere får ambulant behandling. Det kan så føre til, at der bliver færre i en bestemt gruppe, ganske som der i centraladministrationen er blevet færre HK'ere og flere akademikere.

Kl. 14:19

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:19

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan meget godt forstå, at man kun kan være så god, som ens embedsmænd har forsynet en med tal til og rigtigheden af dem. Jeg er alligevel glad for, at jeg i dag kan orientere ministeren om, at der i hvert fald for sygeplejerskerne vedkommende er rigtig meget i de tal, der nu tyder på, at man simpelt hen er gået fra at være ansat i private vikarbureauer til at være ansat i offentlige vikarbureauer. Det har ikke nødvendigvis givet bare en person mere til at behandle patienterne, at man nu er offentligt ansat frem for at være privat ansat. Det er alene et teknisk spørgsmål. Så står der jo kun tilbage, at det er læger, der er blevet ansat flere af.

Så undrer jeg mig, for ministeren siger på den ene side, at patienterne udskrives hurtigere – ja, nogle af dem udskrives så hurtigt, at det nærmest er uforsvarligt; det gælder de ældre og de nyfødte – og på den anden side siger ministeren, at der derfor ikke er brug for social- og sundhedsassistenter. Men det er vel netop der, hvor vi har hurtige patientforløb, at det er berettiget at have social- og sundhedsassistenter, for de skal jo om nogen sikre, at der er den fornødne omsorg til og viden hos patienten, før vedkommende udskrives.

Så igen: Der er formentlig ikke blevet ansat flere sygeplejersker, og der er sket et markant fald i antallet af social- og sundhedsassistenter. Vi må næsten med sikkerhed forvente, at det betyder, at der er uløste opgaver ude på vores danske sygehuse.

Kl. 14:20

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 14:20

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det var svært at høre spørgsmålet, men jeg hørte en række påstande. Der er da god grund til at få tjekket, om det kan passe, at nogle af disse ekstra sygeplejersker erstatter vikarer. Det kan jeg ikke svare på på stående fod. Jeg vil helst ikke sige noget forkert. Men det er da værd at få undersøgt, og da spørgeren jo sidder i Sundhedsudvalget, er det da en idé at spørge om det dér, men jeg kan også godt af egen drift undersøge det.

Jeg mener ikke, at der er noget som helst, der har været uforsvarligt. Danmark er lige blevet sammenlignet med det mest fremragende sundhedssystem i verden, nemlig Kaiser Permanente, der har hovedstation i Californien og i øvrigt breder sig over USA med 8,6 millioner medlemmer. Og jeg kan oplyse, at Kaiser Permanente har langt kortere liggetider, end vi har i Danmark. Jeg mener, at det i gennemsnit ligger på to sengedage, hvor vi i Danmark ligger på tre sengedage. Til gengæld har Kaiser Permanente en enorm andel af de ambulante behandlinger. Og der er da ingen tvivl om, at når den udvikling kører videre i Danmark, og det gør den, for det ender på samme måde i Danmark, vil der igen blive lidt færre SOSU-assistenten og flere sygeplejersker og læger.

Kl. 14:21

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:21

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ja, sådan er det med Kaiser Permanente i Californien, men vi har flere svage og ældre mennesker, som vi skal behandle i Danmark, og de har flere unge og godt uddannede mennesker, som de behandler i det nordlige Californien. Så vi skal måske også en gang imellem passe på med alt for mange sammenligninger. Det tror jeg ville tjene os godt, særligt når vi begge to har været til de samme pressemøder og har læst de samme bøger og også ved, hvilke forbehold man så kan tage.

Jeg vil godt stille et sidste spørgsmål: Ministeren udtalte i en pressemeddelelse, at de mange historier i pressen om voldsomme nedskæringer og fyringsrunder højst udgør et lille udsnit af virkeligheden, og det var med reference til, at der var ansat flere sygeplejersker og læger. Når det nu er kommet frem, at der er sket massive afskedigelser af social- og sundhedsassistenter, er ministeren så villig til at trække sin udtalelse tilbage? Er ministeren villig til at sige, at der stadig væk sker voldsomme nedskæringer og fyringsrunder i det danske sundhedsvæsen, men at det godt kan være, at det ikke har ramt lægerne så hårdt, som det har ramt andre personalegrupper?

Kl. 14:22

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det, jeg vil trække tilbage, er den enkelte sætning, som talte om det samlede personale. Det, jeg sagde om læger og sygeplejersker, står jeg ved. Det var rigtigt. Jeg skal nok få tjekket det med vikarerne, så vi kan få tallet justeret, hvis der er brug for det. Det, jeg sagde om, at de mange udtalelser om og klager over generelle nedskæringer på hospitalerne kun vedrører en mindre del af virkeligheden, havde jeg jo ret i, for det vedrører nemlig SOSU-assistenten og ikke lægerne og sygeplejerskerne.

Kl. 14:23

Kl. 14:26

Formanden :

Her sluttede spørgsmål 2.

Vi går til spørgsmål 3, der også er stilet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:23

Spm. nr. S 1495

3) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at det er god ressourceudnyttelse, at sygeplejersker på landets sygehuse – grundet et drastisk fald i antallet af ansatte SOSU-assistenters – skal overtage denne personalegruppes opgaver?

Formanden :

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:23

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at det er god ressourceudnyttelse, at sygeplejersker på landets sygehuse – grundet et drastisk fald i antallet af ansatte SOSU-assistenters – skal overtage denne personalegruppes opgaver?

Kl. 14:23

Formanden :

Det svarer ministeren på.

Kl. 14:23

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er heldigvis regionerne, som skal vurdere, hvordan opgaverne løses bedst, og de skal jo hele tiden sikre, at arbejdsgangene bliver så rationelle som muligt, så man bruger ressourcerne bedst muligt. Det er vigtigt, at man ikke hænger fast i faggrænser. Der skal være fleksibilitet, og vi har jo en taskforce for fleksibel opgavevaretagelse, der i august sidste år fremlagde en fælles hensigtserklæring om fleksibel opgavevaretagelse og opgaveflytning og et inspirationskatalog, som skal fremme disse tanker.

En del af hensigtserklæringen er netop, at opgaveflytningen sker efter LEON-princippet – altså, LEON står for laveste effektive omkostningsniveau. Det vil sige, at opgaverne ikke skal løses på et højere specialiseringsniveau end nødvendigt, og den tankegang kan jo understøtte, at specialistkompetencerne anvendes målrettet til de opgaver, der forudsætter specialiserede kompetencer, med det formål at højne kvaliteten og sikkerheden for patienten. I inspirationskataloget er der også gode eksempler på, at SOSU-assistenters løser nye opgaver, eksempelvis SOSU-assistenters, der bistår ved mammografiscreeninger – en opgave, som tidligere blev løst af andre grupper.

Jeg vil i øvrigt til efteråret følge op på, hvordan regionerne arbejder med opgaveflytningen, og hvordan opgaveflytningen kan understøtte en mere hensigtsmæssig arbejdsdeling efter det nævnte LEON-princip.

Jeg ved, at regionerne også i regi af en referencegruppe for fleksibel opgavevaretagelse, hvor både arbejdsgivere og arbejdstagerrepræsentanter sidder med, arbejder med optimal ressourceudnyttelse til gavn for patienterne ved hjælp af opgaveflytning. Her er man også i gang med at udvikle fælles principper for opgaveflytning, som skal bistå lokale opgaveflytninger i forhold til processer, opståede konflikter osv. – alt sammen for at sikre den mest hensigtsmæssige placering af opgaverne.

Kl. 14:26

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror, at vi er mange, der er tilfredse med, at man fik lavet nogle hensigtserklæringer, og at man havde det her arbejde i taskforce om opgaveflytninger. Man kunne måske godt have ønsket sig lidt mere end hensigtserklæringer, men ministeren har nu vist sig villig til at følge op på det i efteråret, og det er da i hvert fald et skridt i den rigtige retning.

Det laver dog ikke om på, at ministeren, synes jeg, lidt bruger det her eksempel til at prøve at bortforklare mit spørgsmål, som går på: Kan det virkelig være en god ressourceudnyttelse, at vi nu har sygeplejersker, der må lave social- og sundhedsassistenternes arbejde, fordi vi har fyret omkring 1.000 af dem her det seneste år, altså 8 pct. af alle social- og sundhedsassistenter?

Så jeg bliver nødt til at spørge ministeren igen: Når vi nu får de her historier – og jeg tror, at ministeren har været minister længe nok til at have hørt de her historier fra bl.a. Dansk Sygeplejeråd – om, at sygeplejerskerne bruger tid på rengøring, på at yde basal omsorg og pleje, som lige så godt og måske bedre kunne være blevet varetaget af social- og sundhedsassistenter, altså ikke rengøringen, men det andet – så kan jeg ikke rigtig forstå, at ministeren står og siger, at der er tale om rationel opgaveflytning, altså at det her skulle være noget, vi synes skulle være en god idé.

Det må vel være sådan, når vi taler om opgaveflytninger, at vi så taler om, at f.eks. sygeplejerskerne laver det, de er uddannet til, plus det, der mere hensigtsmæssigt kunne være noget, de skulle lave – vel ikke, at det er en god ting, at vi fyres social- og sundhedsassistenter og lader nogle på et højere niveau udføre deres opgaver? Er det rigtigt forstået, at ministeren decideret er fortalende for, at der er opgaver, der nu flyttes opad i stedet for hen ad, kan man sige, til social- og sundhedsassistenternes?

Kl. 14:27

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:27

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er selvfølgelig ikke fornuftigt, hvis man afskediger en SOSU-assistent og ansætter en sygeplejerske til at lave SOSU-assistentens arbejde. Det er både økonomisk og på anden måde en dårlig disposition. Men vi skal jo ikke have stive faggrænser, hvor der skal sidde nogle fagforeningsfolk og vogte som høge over, om der nu er en sygeplejerske, der varetager en lille funktion, som en SOSU-assistent kunne have varetaget, samtidig med at sygeplejersken varetager alt sit øvrige arbejde. Det er jo lige netop sådan nogle stive, fagforeningsbestemte grænser, vi ikke skal have i vores sundhedsvæsen. Derfor vil jeg ikke udelukke, at der i situationer kan være fornuft i, at en sygeplejerske gør et eller andet, som en SOSU-assistent normalt vil foretage sig. Det skal vi da ikke stå og lave regler om. Så kan vi ellers få noget bureaukrati og noget stivhed, og så kan vi ellers få nogle grupper, der står og kigger på hinanden, mens de arbejder.

Kl. 14:28

Formanden :

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:28

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ministeren glæder sig over, at der skulle være kommet flere sygeplejersker og læger. Samtidig er der fyret 1.000 social- og sundhedsassistenter, svarende til 8 pct. af det samlede antal social- og sundhedsassistenter. I mine ører lyder det lidt, som om der netop er sket en

anden type opgaveflytning end den, som taskforcen egentlig lagde op til. På mig lyder det, som om der i dag er sygeplejersker, som ikke bare en gang imellem svinger kosten eller en gang imellem står for helt basal pleje af patienterne, men som faktisk gør det langt oftere, fordi der måske nu er mangel på den anden personalegruppe rundt omkring.

Jeg vil bare spørge ministeren, om det giver anledning til, at ministeren måske overvejer, om man kunne lave en lidt bedre forklaring af, hvad social- og sundhedsassistenterne laver. Hvordan sætter vi pris på deres arbejde i hverdagen? Hvordan undgår vi, at der bliver et hierarki rundt omkring, hvor det er lægerne, som er øverst, dernæst er det sygeplejerskerne, og så er det social- og sundhedsassistenterne, som er lige over rengøringspersonalet? Skulle vi ikke begynde at se på personalegrupperne som værende ligeværdige og som værende nogle, der alle har opgaver at løse, og indse, at det måske ikke er så hensigtsmæssigt, hvis sygeplejerskerne overtager alt for mange (*Formanden*: Ja tak!) af social- og sundhedsassistenternes opgaver?

Kl. 14:30

Formanden :

Her er vi alle lige og skal alle overholde taletidsreglerne. Det er jo det gode ved at være i Folketinget.

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er en rigtig gammeldags fagforeningsvinkel, der her bliver anlagt på tingene. Læs dog inspirationskataloget, se, hvordan social- og sundhedsassistenter bistår ved mammografiscreening, det er perfekt, se, hvordan serviceassistenter varetager nye opgaver, bioanalytikere varetager ambulatorieprøver og -svar osv., lægesekretærer varetager booking af operationer. Sådan er der side efter side beskrivelser af, hvordan den ene gruppe godt kan lave lidt, som ligger uden for den gruppes traditionelle arbejdsopgaver. *Det* er vejen til et bedre sundhedsvæsen – og ikke et fagforeningsinspireret falkeblink på, om der nu skulle være et eller andet, som nogle varetager, og som en anden gruppe kunne have varetaget. Altså undskyld, det er det mest ufrugtbare, man kan gøre ved det danske sundhedsvæsen. Læs inspirationskataloget. Jeg følger op på det til efteråret. Det er den vej, vi skal.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:31

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen så må jeg bare konkludere, at ministeren synes, det er fantastisk, at vi mister social- og sundhedsassistenter ude omkring. De bliver erstattet af sygeplejersker, som i stedet for at lave det, de er uddannet til, og som måske kunne påtage sig ekstra opgaver, som de med fordel kunne udføre for læger eller andre, overtager deres arbejde. Vi vil nu miste nogle af de her faggrupper, som jo kunne være med til at aflaste sygeplejerskerne, men som – fordi de er blevet fyret – i stedet er med til, at sygeplejerskerne får endnu mere at lave.

Jeg er ikke tilhænger af, at der ikke skal være fleksibilitet, men jeg er tilhænger af, at man kigger på de forskellige faggrupper og ser, hvilke styrker de har, og at man selvfølgelig så udnytter de styrker. Jeg tror ikke, det er en styrke for det danske sundhedsvæsen, at der er blevet markant færre social- og sundhedsassistenter, samtidig med at man bare har ansat flere læger og sygeplejersker. Jeg synes, det tegner til, at man ikke sikrer sig, at tingene er til den mest effektive pris på det mest effektive niveau; at LEON-princippet ikke bliver overholdt i den her sag. Tværtimod fyrer man nogle faggrupper, fordi det virker, som om de er nederst i hierarkiet. Man har været

igennem rigtig mange sparerunder, og derfor er man måske ved at skære ind til benet.

Jeg synes faktisk, det virker sådan, uanset hvad ministeren siger om fagforeningsnidskærhed og alle mulige andre ting. Jeg synes, det her er bekymrende, men det kan jeg forstå ministeren ikke gør.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 14:32

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Når man hører den her debat, skulle man jo tro, at jeg er diktator over det danske sundhedsvæsen, men det er faktisk fru Sophie Hæstorp Andersens partifæller, der regerer fire af de fem regioner. Kom dog med synspunkterne over for de socialdemokratiske regionsformænd i fire af de fem regioner. Det er dem, der har disponeret på en måde, som spørgerne åbenbart ikke bryder sig om. Jeg forsvarer derimod fleksibiliteten.

Jeg kan godt få tjekket de tal, vi fik her med, at 1.000 ud af 8.000 i sygehusvæsenet skulle være afskediget – så vil jeg nu altså tillade mig lige at tælle med, hvor mange der er ansat i kommunerne. Jeg har ikke sagt, at det er fantastisk. Det er falsk referat. Det, der er fantastisk, er fleksibiliteten, det er kampen mod de idiotiske faggrænser, hvor folk står og glør af skræk for, at de kommer til at lave noget, som nogle andre er uddannet til. Det er det, vi skal væk fra. Det er fleksibiliteten, der er fantastisk, og jeg vil rose spørgerens partifæller for, at de er mere fleksible end spørgeren, for spørgerens holdninger synes jeg altså ikke sundhedsvæsenet kan bruge til noget.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til miljøministeren af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 1500

4) Til miljøministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad er ministerens holdning til placeringen af det formelle ministerielle ansvar for at etablere et dansk slutdepot for 10.000 m³ atomafald i Danmark?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artikel i Berlingske Tidende den 30. marts 2011, »Atomdepot er en giftig sag«.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Flemming Møller Mortensen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:34

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Hvad er ministerens holdning til placeringen af det formelle ministerielle ansvar for at etablere et dansk slutdepot for 10.000 m³ atomaffald i Danmark?

Kl. 14:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Miljøministeren.

Kl. 14:34

Kl. 14:38

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Tak for spørgsmålet. Lad mig starte med at understrege, hvad det er, vi har med at gøre her, for det handler jo netop om atomaffald, som er noget, Danmark selv har frembragt, og som vi jo også derfor har ansvaret for at placere på den mest sikre måde. Man skal også i den her situation holde sig for øje, at det ikke alene drejer sig om atomaffald fra den gamle reaktor til videnskabelige forsøg på Risø, men at der også skal placeres radioaktivt affald fra f.eks. hospitalerne. Så det drejer sig altså her om at finde et slutdepot, hvor der løbende vil blive placeret atomaffald fra Danmark.

Når man skal finde sådan et, er man jo gået i gang med at lave et større udredningsarbejde. Det forventes, at forstudierne til etableringen af det danske slutdepot for lav- og mellemaktivt affald vil foreligge den 1. maj i år. I det her arbejde er det Indenrigs- og Sundhedsministeriet, som sidder for bordenden i den her arbejdsgruppe, hvor sagen altså er under udredning. Forstudierne vil så blive forelagt arbejdsgruppen.

Men lad mig bare konkludere på det her svar, at der altså ikke er tale om, at der ikke er nogen, der vil påtage sig ansvaret for det danske affalds slutplacering, for regeringen påtager sig ansvaret.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:36

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg siger tak til ministeren for svaret. Årsagen til, at jeg stiller spørgsmålet her til miljøministeren, er, at medierne i den seneste tid har rettet fokus mod, at indenrigs- og sundhedsministeren nu netop snart kommer med i hvert fald en liste over placeringer, som kan være mulige, og som skal undersøges nærmere. Det er rigtig godt, og jeg har selv været ordfører på sagen tidligere, hvor vi har fået indenrigs- og sundhedsministeren til at kigge på det her, for vi skal jo bære vores ansvar i forhold til det affald, som vi har produceret her i Danmark, og som er et resultat af forskning og sygehusbehandling, som er kommet alle danskere til gode.

Men årsagen til, at jeg konfronterer miljøministeren her i dag, er, at vi stadig væk står uden svar på, hvilket ministerium der skal have ansvaret, når Indenrigs- og Sundhedsministeriet er færdige med deres arbejde. Og jeg er medlem af såvel Sundhedsudvalget som Miljø- og Planlægningsudvalget, og derfor rejser jeg nu spørgsmålet over for miljøministeren: Hvordan ser miljøministeren på, at det her ansvar eventuelt kan placeres inden for ministerens ressortområde og dermed i Miljø- og Planlægningsudvalgets regi?

Jeg undrer mig over, at ministeren kan svare mig her og sige: Jamen det er regeringens ansvar. Jeg vil gerne vide mere. Altså, hvordan er drøftelsen i regeringen om, hvor det skal placeres? Hvorfor kan vi ikke få et svar? Hvorfor har regeringen ikke været ude med en klar udmelding om, hvor det skal placeres henne?

Det her er et nationalt ansvar, og jeg synes da ikke, der kan være nogen grund til at gemme noget væk. Lad os dog få det frem i en åben debat, og lad os allerede nu vide, hvilken minister der skal have ansvaret fremover, når indenrigs- og sundhedsministeren har gjort sit arbejde færdigt.

Så hvorfor kan ministeren i dag ikke svare mere konkret på, hvor det ministerielle ansvar skal være i fremtiden?

Kl. 14:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Miljøministeren.

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Nu er jeg jo klar over, at det her i den her spørgetid jo drejer sig om spørgsmål til ministeren, men hold dog op, hvor er det fristende også at stille det spørgsmål til ordføreren, hvorfor man er så optaget af, lige præcis i hvilket af Folketingets udvalg det så efterfølgende kommer til at blive behandlet. Det tyder måske på, at ordføreren er meget optaget af, hvilke ordførere det så også er, der skal stå med sagen til den tid.

Jeg synes, jeg har svaret meget klart: Regeringen påtager sig selvfølgelig ansvaret her. Der er ikke nogen tvivl om, at det her er danskproduceret atomaffald, og derfor siger jeg også, at regeringen tager ansvaret for at finde ud af, hvordan vi får placeret det på den mest sikre måde. Det gør vi på den måde, at der altså er en arbejdsgruppe i gang lige nu, og i den arbejdsgruppe sidder Indenrigs- og Sundhedsministeriet for bordenden. Og som jeg startede med at sige i min første besvarelse, så får vi resultatet af forstudierne her omkring den 1. maj. Til den tid må vi så se, hvad der yderligere skal ske med opgaven.

Men det kan da ikke være problematisk, at man ikke lige nu og her siger, i hvilket ministerium et eventuelt lovforslag osv. osv. skal ligge. Ærlig talt synes jeg, det giver god mening, at vi afventer resultatet af udredningsarbejdet.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:39

Flemming Møller Mortensen (S):

Jamen jeg kan slet ikke forstå sammenhængen i ministerens besvarelse, for her i Folketinget vil vi jo gerne handle rettidigt, og det går jeg også ud fra at den til enhver tid siddende regering gerne vil gøre. Hvorfor skal vi dog vente på, at indenrigs- og sundhedsministeren gør sit arbejde færdigt? Det arbejde er altså iværksat, og formandskabet har ligget i Indenrigs- og Sundhedsministeriet siden 2003, så hvorfor skal vi nu afvente det, inden regeringen måske får taget sig sammen til, eller som ministeren siger, får taget sig sammen til at sige, hvilket ministerium der skal stå for effektueringen, opbygningen, planlægningen og driften af det her depot, som vi skal have?

Jeg presser på som oppositionspolitiker, fordi jeg synes, tingene trækkes i langdrag, og det er et spørgsmål om ikke at være rettidig. Det virker, som om ministeren vitterlig skubber eller fejer noget ind under gulvtæppet og regeringen ikke har lyst til at handle, altså som om det er farligt at berøre det her emne, som om det er en folkeligt vanskelig sag. Derfor spørger jeg ministeren om, hvorfor vi dog ikke kan få et svar. Hvorfor er det så vanskeligt for regeringen at finde ud af, i hvilket ministerielt regi det her atomlageraffald skal placeres?

Kl. 14:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 14:40

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg må sige, jeg synes, det er en meget mærkværdig talestrøm om end med en masse spørgsmål, en masse spørgsmål, som jo bunder i en udtalt utålmodighed fra oppositionens side, altså at det simpelt hen dags dato, den 6. april, er afgørende for oppositionen at vide, i hvilket ministerium man i givet fald efterfølgende skal løse opgaven.

Altså, jeg har meget, meget klart redegjort for, at der er en arbejdsgruppe i gang med lige præcis at udrede det her. Det er Indenrigs- og Sundhedsministeriet, der sidder for bordenden af den her arbejdsgruppe, og resultatet af det her udredningsarbejde vil foreligge

den 1. maj i år. Det er sådan, som jeg har fået det at vide og fået det fortalt fra arbejdsgruppen. Den 1. maj i år, jamen der er jo ikke engang en måned til, og derfor synes jeg, at det er noget mærkværdigt at skulle stå her i Folketingssalen i dag og lytte til en ordfører, som måske – tror jeg – i bund og grund er lidt bekymret for, hvem det så er, der skal have lov til at være ordfører på den her sag. For sagen er der. Det står regeringen ved, og vi tager ansvaret, og det er derfor, vi har igangsat et større udredningsarbejde.

Det, diskussionen sådan set handler om, er, hvordan vi får etableret et slutdepot for lav- og mellemaktivt affald. Den beslutning og den udredning får vi svar på den 1. maj.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:41

Flemming Møller Mortensen (S):

Jamen det virker jo næsten som noget nonsens, for ministeren siger til mig, at det her skulle være et spørgsmål om, at vi i oppositionen er interesseret i, hvem der skal være ordfører på sådan en sag. Altså, hvad er det dog for et niveau at trække en politisk debat ned på? Det er en politisk debat, som påkalder sig to alvorlige overskrifter. Den 1. april 2011 er overskriften i Nyhedsmagasinet Ingeniøren, og jeg citerer: »Dansk atomskrot bliver en årelang møgsag«. Den 30. marts er overskriften i Berlingske, og jeg citerer: »Atomdepot er en giftig sag«.

Det her er vel nok til også at kunne ramme alvoren ind for ministeren, så lad os dog for pokker få truffet en beslutning. Den her er en opgave med at placere et ansvar, den skal løses, og jeg kan da forsikre ministeren om, at bliver det ikke i ministerens levetid, men i en tid med en socialdemokratisk eller en rød minister ovre i Miljøministeriet, så løfter vi den her opgave, fordi det er et samfundsskabt problem, og skal også finde en løsning på det.

Men ministeren giver mig intet svar på, hvorfor man i regeringen ikke løfter ansvaret rettidigt, og hvorfor vi skal vente på, at indenrigs- og sundhedsministeren gør sit arbejde færdigt. De her ting kan løbe parallelt, og man kunne allerede være nået meget længere i processen. Hvorfor er man ikke det, spørger jeg ministeren?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg vil opfordre til, at man lige følger med på displayet, for når tiden er gået, er den jo gået.

Ministeren.

Kl. 14:43

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Tak for det, formand. Så skal jeg til gengæld hjælpe med at give et meget, meget kort svar, et kort svar, som jo er en opfølgning på det, jeg har sagt hele vejen igennem.

Der er jo ikke nogen tvivl om her, at regeringen tager ansvaret, og derfor forventer vi nu at få resultatet den 1. maj i år, og vi har den 6. april. Jeg synes ærlig talt, at det måske er et udtryk for, skal vi bare kalde det utålmodighed fra oppositionens side, for selvfølgelig tager vi ansvaret. Men jeg er da søreme glad for at konstatere, at der er sådan en iver i den socialdemokratiske lejr i forhold til at finde udpegningen og netop sørge for, at vi gør det her på den bedste måde.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til miljøministeren, og det er også stillet af hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:44

Spm. nr. S 1501

5) Til miljøministeren af:

Flemming Møller Mortensen (S):

Hvad er årsagen til, at ministeren ikke vil påtage sig det formelle ressortansvar for at etablere et slutdepot for 10.000 m³ atomaffald i Danmark?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artikel i Berlingske Tidende den 30. marts 2011, »Atomdepot er en giftig sag«.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Flemming Møller Mortensen til at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:44

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Hvad er årsagen til, at ministeren ikke vil påtage sig det formelle ressortansvar for at etablere et slutdepot for 10.000 m³ atomaffald i Danmark?

Kl. 14:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Miljøministeren.

Kl. 14:44

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Tak for spørgsmålet. Vi bliver i samme boldgade, og nu skal jeg virkelig love at gøre det meget kort. Der er ikke tale om, at der ikke er nogen, som vil påtage sig ansvaret for det danske atomaffalds slutplacering, for regeringen har påtaget sig ansvaret.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:44

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er jo altså sådan, og lad mig citere Ingeniøren fra den 1. april 2011:

»Siden 2009 har de fire ministerier helt oppe på departementschefniveau kæmpet om at slippe for opgaven, og Indenrigs- og Sundhedsministeriet har omtalt slutdepotet som en sag som« og citeret lyder i citatet »må frygtes at ville volde offentligheden mange bekymringer.« Det er embedsmandssprog og betyder oversat til jævnt dansk: Evakuer skuden!«

Jeg spørger ministeren: Hvorfor vil man ikke i Miljø- og Planlægningsministeriet påtage sig den her opgave? Hvorfor lyder det i Ingeniøren, at man på departementschefniveau arbejder imod med arme og ben, at den her opgave skal placeres i Miljø- og Planlægningsudvalget? Hvorfor påtager ministeren sig ikke det ansvar, som det af mange anses for at være fuldstændig rigtigt at gøre? Det er en miljø- og en planlægningsopgave af dimensioner, det drejer sig nemlig om det eneste atomaffaldsdepot vi skal have i Danmark; der er miljørisici, og det kræver rigtig meget planlægning, fordi mange måske nok har den holdning, at det enten skal placeres ovre i den østre ende, hvis man bor i vest, eller det skal placeres i den vestre ende af landet, hvis man bor i øst, eller det skal bare placeres et sted, bare det ikke bliver i vedkommendes baghave.

Hvorfor har ministeren ikke over for sit departement, sine embedsmænd eller til sine politiske kolleger sagt: Lad os nu tage tyren ved hornene, og lad os finde ud af, hvor det skal placeres? Hvorfor

ikke, vil jeg spørge ministeren om, hvorfor den her vægren sig ved at tage et ansvar? Hvorfor hele tiden blive ved med over for mig i dag at sige, at regeringen tager ansvaret? Ja, men udadtil til oppositionen og til befolkningen virker det, som om man ikke vil tage ansvaret og ikke vil kommunikere det her.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 14:46

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Nu står hr. Flemming Møller Mortensen og læser op fra den række af artikler, der har været. I den række af artikler har der jo også været citater fra en af mine ministerkolleger, som også siger: Jamen altså, regeringen påtager sig ansvaret. Vi skal finde den bedst egnede placering. Der er jo ikke nogen tvivl om, at vi i Danmark har ansvaret for at placere det her atomaffald, fordi det er noget, som vi selv har frembragt. Derfor har vi altså også ansvaret for at få det placeret på den mest sikre måde.

Jeg kunne ikke undgå at trække lidt på smilebåndet, da hr. Flemming Møller Mortensen så begyndte at tale om den her udbredte tendens, som mange danskere måske har – det her med: not in my backyard, altså det her kan vi ikke lide. Jeg kan heller ikke undgå at få mindelser til en tid for ikke så længe siden, hvor man i hvert fald i Socialdemokratiet havde meget travlt med at sige: Det her skal vi i hvert fald ikke have noget med at gøre, da Danmark i øvrigt også ville tage et ansvar for at håndtere farligt affald.

Men jeg glæder mig da over at konstatere her i dag i salen, og det er meget tydeligt fra den socialdemokratiske sundhedsordfører, at man i hvert fald i Socialdemokratiet også er klar til at bakke op, når regeringen står og skal udpege, hvor det her bedst muligt kan placeres, så vi selvfølgelig får det håndteret på den mest sikre måde.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:48

Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Jeg synes jo, at ministeren og regeringen har alle muligheder for at – lad mig sige – aflive det, der måtte være den brede befolkning eller i hvert fald nogle mediers holdninger til, hvordan det er at skulle have placeret sådan et atomaffaldslager i nærheden af, hvor man bor. Regeringen har alle muligheder for ved at handle hurtigt og resolut at sige, at det her bliver Miljø- og Planlægningsudvalget, det bliver Videnskabsudvalget, eller det bliver Indenrigs- og Sundhedsudvalget, som skal have det her. Hvorfor nærer regeringen den her fortsatte mistro og aversion mod placeringen af det? Hvorfor handler regeringen ikke på det her? Derfor vil jeg spørge ministeren helt konkret: Har ministeren noget imod, at det her bliver placeret i Miljø- og Planlægningsudvalget? Vil ministeren arbejde imod, at det placeres her eller ej? Og en sidste kommentar med hensyn til Kommunekemi er, at det jo var affald, som kom ude fra verden. Det var ikke affald, vi selv havde produceret, hvis det var den sag, ministeren hentydede til.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 14:49

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Igen må jeg selvfølgelig konstatere, at Socialdemokraternes ordfører her giver udtryk for utålmodighed, og det er jo en menneskelig egen-

skab at være utålmodig. Jeg må sige, at det her udredningsarbejde, der er sat i gang, jo netop lige præcis adresserer nogle af de ting, som ordføreren også sætter ord på, nemlig at der er mange, der har medansvaret for den her opgave.

Det handler jo netop om, at regeringen samlet siger: Ja, det her er en opgave, vi skal have løst. For der er tale om atomaffald, som altså er noget, vi har produceret i Danmark, og derfor drejer det sig altså, som jeg også siger, om at finde et slutdepot, hvor der så også løbende vil blive placeret atomaffald fra Danmark.

Det er baggrunden for, at man går aktivt ind i det og laver det her udredningsarbejde, hvor man altså forventer at få en udpegning af et sted, og hvordan vi så håndterer den opgave. Det får vi her den 1. maj. Jeg kan ikke andet end blot at appellere til ordførerens tålmodighed, om end den måske ikke er eksisterende, eftersom man meget gerne vil have svaret i dag. Men nu skal arbejdsgruppen lige have lov at gøre sig færdig.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 14:50

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg må bare sige til ministeren, at sådan som jeg tolker det, er det to fuldstændig forskellige sager, ministeren her prøver at lægge sammen til en og samme sag. For det, der foregår i Indenrigs- og Sundhedsministeriet i dag, er en sag. En anden sag er det videre forløb.

Jeg må sige, at ministeren får det til at lyde, som om vi i oppositionen og i hvert fald i Socialdemokratiet er utålmodige. Det kan man også sige at vi måske nok er, og det er blot, fordi vi de sidste 10 år har set den ene alvorlige sag efter den anden, det ene væsentlige miljø- og naturpunkt efter det andet blive trukket i langdrag. Vi kommer for sent ud af starthullerne, fordi regeringen sover i timen. Her presser vi på, fordi vi i oppositionen bærer et ansvar, og vi tror og håber på, at det bliver os, der kommer til at skulle løse opgaven, når det her lager skal placeres – måske endda placeres, men i hvert fald effektueres og bygges.

Derfor presser vi på, og derfor vil jeg spørge ministeren: Kunne man dog ikke træffe en beslutning? Og kunne jeg dog ikke i det mindste her, hvor jeg gentager spørgsmålet, få ministeren til at sige, om ministeren vitterligt personligt har noget imod, at det bliver en sag, som ligger i Miljø- og Planlægningsudvalget.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 14:51

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg tror, jeg kan gøre alle en tjeneste ved at svare ganske kort og ganske klart: Regeringen tager ansvaret, og der er derfor – fordi vi tager ansvaret – igangsat det her udredningsarbejde, og der forventes det altså, at forstudierne til etablering af et dansk slutdepot for lav- og mellemaktivt affald vil foreligge her først i maj i år, og vi skriver den 6. april i dag. Så først i maj i år, vil jeg sige til ordføreren.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til socialministeren, og det er stillet af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:52

Spm. nr. S 1497

6) Til socialministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Er ministeren enig med formanden for Forældrenes Landsforening, når han siger, at vi har nået en grænse for, hvor få voksne der er pr. barn i daginstitutionerne?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Prehn for at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:52

Rasmus Prehn (S):

Tak. Og jeg skal læse spørgsmålet op. Er ministeren enig med formanden for forældrenes landsforening, når han siger, at vi har nået en grænse for, hvor få voksne der er pr. barn i daginstitutionerne?

Kl. 14:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 14:52

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at det er kommunernes opgave at fastlægge serviceniveauet på dagtilbudsområdet ...

Kl. 14:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Undskyld, men der er ikke nogen mikrofon på. Vi skal have mikrofon på til socialministeren.

Kl. 14:53

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er der lys i lampen.

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at det er kommunernes opgave at fastlægge serviceniveauet på dagtilbudsområdet.

Kommunerne skal sikre, at lovgivningen efterleves og udfyldes gennem fastlæggelse af det lokale serviceniveau og herunder også normeringerne i daginstitutionerne. Jeg vil gerne understrege, at det er uacceptabelt, hvis der er kommuner, som ikke sikrer, at forholdene er pædagogisk og sikkerhedsmæssigt forsvarlige. Det fremgår også meget klart af dagtilbudsloven, at det er kommunernes ansvar at sikre, at der er et psykisk og et fysisk børnemiljø, som fremmer barnets trivsel, sundhed, udvikling og læring. Dagtilbuddene skal altså have en kvalitet, der understøtter, at alle børn udvikler sig og lærer.

Det kan også kun være i kommunernes interesse at tænke langsigtet i forhold til dagtilbudsområdet. Vi ved fra forskning, at investeringer i dagtilbud af høj kvalitet betaler sig på den lange bane. Gode dagtilbud betyder f.eks. bedre skolegang og bedre tilknytning til arbejdsmarkedet.

Jeg synes, at der i debatten om kvalitet er et meget ensidigt fokus på normeringer. Kvalitet handler også om andre ting. F.eks. viser studier fra Danmarks Pædagogiske Universitet, at der i vuggestuer med samme normering er stor forskel på, hvor meget voksentid børnene får. I den dårlige vuggestue er der 3 minutters voksenkontakt i timen, mens der i den gode vuggestue er 21 minutters voksenkontakt i timen. Dagtilbud af høj kvalitet handler nemlig også om at sikre en effektiv anvendelse af ressourcerne. Det handler også om, at pædagogikken er godt organiseret og bygger på viden om, hvad der virker. Og det handler om god ledelse, god dialog med forældrene, et godt arbejdsmiljø og veluddannet personale.

Derudover vil centrale regler for normeringer jo fjerne den fleksibilitet, der ligger i, at man lokalt kan tilgodese de behov, der er i den enkelte kommune eller på den enkelte institution.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:55

Rasmus Prehn (S):

Tak til ministeren for et meget langt svar. Hvis man sådan skal trække essensen ud af det, ministeren siger, er der ligesom to hovedsynspunkter. Det første synspunkt er: Det er faktisk kommunernes eget ansvar; det er ikke noget, vi har med at gøre i ministeriet; det er ikke noget, vi har med at gøre her på Christiansborg, det er kommunerne, der har ansvaret. Det næste synspunkt er: Der er et alt for entydigt fokus på det med normeringer; man kan godt have høj kvalitet, selv om der ikke er så god en normering. Det er ikke afhængigt af normeringen, om der er kvalitet eller ej. Det er de to hovedsynspunkter, ministeren gør sig til talsmand for.

Med hensyn til det første – netop det om, at det er kommunernes ansvar – vil jeg medgive ministeren, at det jo er sådan, vi har fordelt arbejdsopgaverne, altså at det med normering i børnehaver og det med børnepasning ligger i kommunerne. Men ansvaret for den overordnede økonomi er et ansvar, vi har med at gøre her på Christiansborg – det må ministeren kunne medgive mig – og det er et ansvar, som ikke mindst socialministeren har med at gøre. Når det er, man laver nulvækst, når man siger til kommunerne, at de skal spare, de skal have nulvækst, så bliver der jo alt andet lige også en ringere økonomi til børnepasning. Og så bliver det jo lige pludselig et ansvar for os på Christiansborg og ikke mindst et ansvar for socialministeren.

Jeg skal høre, om ministeren kan medgive mig, at det er sådan, at man – ifølge Kommunernes Landsforenings egne tal – nu i år bruger 0,5 mia. kr. mindre på børnepasningsområdet, end man gjorde året før. Og kan ministeren så ikke medgive mig, at så bliver man altså presset i forhold til normering, så bliver man presset i forhold til økonomi med hensyn til at sikre en ordentlig børnepasning?

Det næste, ministeren er inde på, er det med, at der er et alt for ensidigt fokus på normering. Men når vi ser eksempler på, at der er institutioner, hvor én pædagog skal passe op til 40 børn, kan ministeren så ikke medgive mig, at så bliver det simpelt hen et problem med så lav en normering?

Kl. 14:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 14:57

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg bliver først lige nødt til at korrigere hr. Rasmus Prehn. Nulvækst er ikke direkte lig med besparelser. Man kan bruge det høje niveau, man har fra 2010, og det bliver videreført med en pris- og lønudvikling. Og så må hr. Rasmus Prehn da også give mig ret i, at hvis man ser på dagtilbudsområdet, kan man se, at det er steget år for år, og at vi i 2009 brugte flere penge, end vi gjorde tilbage i 2004. Hr. Rasmus Prehn bør da også give mig ret i, at der faktisk er færre børn, der er indskrevet i dagtilbud i dag, end der var for 4 år siden og 5 år siden og 6 år siden. Hr. Rasmus Prehn må da også give mig ret i, at hvis man ser på børnetallet, kan man se, at det er faldende.

Derfor kan det da ikke overraske nogen, at der er kommuner, der er i gang med at tilpasse kapaciteten i forhold til, at der er færre børn, der skal passes i de enkelte dagtilbud. Og derfor kan det heller ikke undre, at man så ud over at tilpasse også forholder sig til, at vi faktisk sidste år fjernede regler og bureaukrati for, hvad der svarer til 170 mio. kr., som kommunerne så kunne bruge. At de så vælger at bruge det på noget andet – det er jo op til kommunerne, det er en del af det kommunale selvstyre. Men man må da unde kommunerne, når der er færre børn, der skal passes, at de så går ind og tilpasser den kapacitet, der er på de enkelte institutioner.

- Kl. 14:58 et overordnet ansvar for, at det nu opleves i landets kommuner, at der er en ringere normering? Kl. 15:01
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn.
- Kl. 14:58 **Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Ministeren. Kl. 15:01
- Rasmus Prehn** (S):
Nu er det jo sådan, at kommunerne selv giver udtryk for, at de føler sig klemt på økonomien, og at de føler sig tvunget til at spare på bl.a. børnepasningsområdet. Det er sådan, at ministerens partikollega, den konservative borgmester i Allerød, Erik Lund, op til flere gange har understreget, at nulvækst betyder velfærdsforringelser, at nulvækst betyder ringere børnepasning. Så kan ministeren sige, at der kommer færre børn, og derfor er det ikke så unaturligt at bruge færre penge. Men kan ministeren ikke bekræfte, at man, hvis man kigger på, hvad der er til rådighed pr. barn, vil se, at der også er kommet færre penge? Kan ministeren bekræfte det, eller kan ministeren ikke bekræfte det?
Så skylder ministeren stadig væk at svare på: Er det ikke et problem, når en voksen skal kigge efter 40 børn?
Kl. 14:59
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Ministeren. Kl. 14:59
- Socialministeren** (Benedikte Kiær):
Når jeg står her og kigger på de tal, som vi får fra Finansministeriet og fra Danmarks Statistik, så forholder jeg mig til, at hvis vi ser på de normeringer, der er, efter at der fra kommunerne er blevet meldt ind til Danmarks Statistik, og her er alt andet trukket fra, så vi kun har det pædagogiske personale tilbage, så viser normeringstallene faktisk, at der tilbage i 2009 var omkring tre børn pr. voksen i vuggestuer og dagplejen og omkring seks børn pr. voksen i aldersintegrerede institutioner og i børnehaverne. Derfor kan vi jo se, at vi nærmest lever op til nogle af de tal, der er blevet spurgt efter fra FO-LA's side.
Men det er da klart, at det er gennemsnitstal, så der er sikkert nogle daginstitutioner, hvor det ikke er så godt, bl.a. i den daginstitution, som hr. Rasmus Prehn fremhæver. Men at tage en daginstitution, hvor der ikke engang er en borgmester, der stiller sig op og forklarer, hvorfor forholdene er sådan på en enkelt daginstitution i lige netop hans kommune, op her i Folketingssalen og sige, at det er gældende for alle de 4.500 daginstitutioner, vi har i hele landet, er rigtig ærgerligt, og det synes jeg er rigtig trist, for det er det samme som at skylle hele vores dagtilbudsområde ned i et sort hul. Man kan ikke tage et eksempel og sige, at det er gældende for alle de andre 4.499 daginstitutioner her i landet. Det synes jeg er rigtig forkert at gøre.
Kl. 15:00
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn. Kl. 15:00
- Rasmus Prehn** (S):
Nu er det jo ikke bare et enkelt eksempel, som jeg tager op i Folketingssalen. Jeg lytter til, hvilke synspunkter forældreorganisationen fremfører, og det, de giver udtryk for, er, at det her ene eksempel er meget illustrativt for den udvikling, der er i gang. De tager naturligvis det mest grelle eksempel – det, som vi alle sammen kan forholde os til – men det generelle billede er ifølge FO-LA, at der er en ringe normering, og at børnene får en ringere pasning. Det synes jeg at ministeren skulle begynde at forholde sig til i stedet for at tale udenom.
Kan ministeren bekræfte, at der med nulvækst er blevet færre penge pr. barn på daginstitutionsoverområdet, så regeringen sådan set har
- Socialministeren** (Benedikte Kiær):
Det kan jeg faktisk ikke bekræfte. Når jeg står og kigger på enhedsudgifterne pr. fuldtidsplads i dagtilbuddene i kroner pr. år, kan jeg overhovedet ikke bekræfte, at der er blevet færre penge, hvis man f.eks. ser på vuggestueområdet. Så det kan jeg faktisk ikke bekræfte.
Kl. 15:01
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Dermed er spørgsmålet sluttet.
Vi går videre til den næste spørgsmål, som også er til socialministeren, og det er også stillet af hr. Rasmus Prehn. Kl. 15:02
- Spm. nr. S 1498**
7) Til socialministeren af:
Rasmus Prehn (S):
Mener ministeren, at der er rimelige og realistiske rammer for velfærden i Danmark, når der skæres voldsomt ned over hele landet, eksempelvis på Møn, hvor der er eksempler på, at en pædagog skal passe 47 børn i en daginstitution?
Kl. 15:02
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn for at læse spørgsmålet op. Kl. 15:02
- Rasmus Prehn** (S):
Tak for det. Jeg skal læse højt: Mener ministeren, at der er rimelige og realistiske rammer for velfærden i Danmark, når der skæres voldsomt ned over hele landet, eksempelvis på Møn, hvor der er eksempler på, at en pædagog skal passe 47 børn i en daginstitution?
Kl. 15:02
- Den fg. formand** (Pernille Frahm):
Ministeren. Kl. 15:02
- Socialministeren** (Benedikte Kiær):
Jeg besvarede et meget lignende spørgsmål fra hr. Rasmus Prehns partikollega, hr. Orla Hav, sidste onsdag, og jeg vil egentlig gerne gentage en del af det svar, som jeg gav sidste onsdag, da det jo sådan set er samme spørgsmål.
Fra centralt hold fastsætter vi de overordnede rammer for og krav til kommunerne og dagtilbud. Kommunerne skal sikre, at lovgivningen efterleveres og udfyldes gennem fastlæggelse af de lokale serviceniveauer og gennem fastlæggelse af normeringerne ude i daginstitutionerne.
Regeringens økonomiske politik indebærer, at kommunernes høje budgetniveau i 2010 kan fastholdes i 2011, men kommunerne har jo også haft et meget stort merforbrug i 2009 i forhold til de aftalte rammer, og det tegner til, at budgettet også vil blive overskredet i 2010. Det betyder, at der er nogle kommuner, der bliver nødt til at tilpasse deres aktivitetsniveau i år, så de kan overholde de aftalte rammer for 2011. Men det rokker altså ikke ved, at kommunerne fortsat i 2011 har historisk høje rammer.
I forhold til dagtilbudsområdet har kommunerne budgetteret med lavere nettodriftsudgifter i 2011 i forhold til budgettet for 2010. Da børnetallet på landsplan samtidig er faldende, vil lavere udgifter ikke nødvendigvis være ensbetydende med et lavere serviceniveau eller

dårligere normering, men kan også være udtryk for, at man har foretaget en fornuftig kapacitetstilpasning. Jeg vil dog anerkende, at det på ingen måde er en let øvelse, som kommunerne mange steder er i gang med, men at skyde skylden på regeringens økonomiske politik mener jeg ganske enkelt er for useriøst.

Med hensyn til det konkrete eksempel fra Vordingborg Kommune vil jeg understrege, at det da er uacceptabelt, hvis kommunen ikke sikrer, at forholdene er pædagogisk og sikkerhedsmæssigt forsvarlige. Det er kommunernes ansvar. Jeg kender ikke til alle omstændighederne i det konkrete tilfælde, men de beskrivelser af dagligdagen, som Hjertehavens bestyrelse kommer med, lyder ikke acceptable. Jeg har da derfor også en klar forventning om, at Vordingborg Kommune tager de nødvendige skridt til at sikre, at forholdene er pædagogisk og sikkerhedsmæssigt forsvarlige. Det har ministeriet meddelt Vordingborg Kommune.

Det fremgår meget klart af dagtilbudsloven, at dagtilbuddene skal fremme børns trivsel, udvikling og læring, og det er et klart kommunalt ansvar at sikre, at det sker, og at forholdene i øvrigt er forsvarlige. Det kan man også finde i langt de fleste af kommunerne og i dagtilbuddene rundt om i landet, heldigvis.

Kl. 15:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:04

Rasmus Prehn (S):

Ministeren starter med at svare, at vi har stillet lignende spørgsmål tidligere, og det er fuldstændig korrekt. Vi Socialdemokrater er meget optaget af, at der er ordentlig velfærd i Danmark, og vi er bekymret, når det er sådan, at regeringens nulvækst betyder, at man skal reducere på kernevelværdsopgaver i Danmark, og vi er bekymret, når det er, at forældrenes organisation giver udtryk for, at der er for ringe normering, og vi er bekymret, når der er folk, der gør opmærksom på, at den basale omsorg i daginstitutionerne svigtes.

Jeg står her med et citat fra TV 2/Øst den 29. marts, hvor det er sådan, at Jane Skov Lind, som er forældrebestyrelsesformand, giver udtryk for, at det er den basale omsorg, der svigtes. Der er ikke længetid til sådan noget som at give et kram eller at trøste børn, som er kede af det.

Det er altså resultatet i 2011 af regeringens besparelspolitik, nulvækstpolitik, og det er jo ikke sådan, at det bare er et enkeltstående tilfælde. Der er jo op til flere byrådsmedlemmer og borgmestre, også fra Det Konservative Folkeparti, som ministeren også er medlem af, som har givet udtryk for, at der er en klar sammenhæng mellem regeringens nulvækstpolitik og så det, at man skal spare på kernevelværdien.

Skulle ministeren ikke til at tage ansvar i den her sag i stedet for bare at skyde skylden på en enkelt kommune og sige, at der har de håndteret det forkert? Er det ikke et mere generelt problem? Kunne man ikke fra regeringen og ministerens side sikre mere realistiske rammer, så vi ikke skal svigte det dyrebareste vi har, nemlig vores børn?

Kl. 15:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:06

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan næsten forstå på hr. Rasmus Prehn, at selv om vi har et historisk højt udgiftsniveau og et historisk højt forbrug her i landet i forhold til den offentlige service, er det ikke højt nok; at det, at vi faktisk bruger en større andel af BNP end mange andre lande, ikke er godt nok. Men jeg kan også forstå på hr. Rasmus Prehn, at det er

fuldstændig ligegyldigt, når vi faktisk har set lavere børnetal, og når vi faktisk kan se, at der er færre og færre, der bliver indskrevet i daginstitutionerne fremadrettet, at man så begynder at lave kapacitetstilpasning, når man ser på det samlede tal. Det rører overhovedet heller ikke hr. Rasmus Prehn.

Jeg mener, at det er fornuftigt, at man laver kapacitetstilpasning, og ja, man kan finde enkelte institutioner her og der, hvor det ikke fungerer ordentligt. Det er også derfor, at jeg hæfter mig ved, at netop Danmarks Pædagogiske Universitet siger, at nogle steder er det ikke så godt, andre steder er det faktisk rigtig godt. Der er tale om den samme normering, men det er et spørgsmål om ledelse, organisering og planlægning. Synes hr. Rasmus Prehn ikke, at det er et godt sted at sætte ind, hvis man skal sørge for at have en ordentlig kvalitet, i stedet for blot at bruge flere penge?

Kl. 15:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:07

Rasmus Prehn (S):

Det er jo helt oplagt, at vi er nødt til at kigge på, om bedre ledelse kan føre til bedre organisering, om vi kan få mere for de samme penge. Men det, der er situationen her, er, at man er presset så meget i bund, at det ifølge flere eksperter og flere repræsentanter fra forældregruppen resulterer i dårlig omsorg for de børn, som er i de her institutioner. Og det er dér, jeg synes, at ministeren skal komme på banen og tage et ansvar.

Ministeren siger, at vi sammenlignet med alle mulige andre lande har et højt forbrug, men det er jo faktisk også sådan i Danmark, at vi er et af de lande, hvor der er flest på arbejdsmarkedet, hvor både mænd og kvinder er på arbejdsmarkedet i et meget stort omfang. Derfor har vi også store udgifter til børnepasning, for vi synes, det er en god idé, at kvinder er så meget på arbejdsmarkedet. Hvis vi sparer på vores børnepasning, hvis vi reducerer velfærden, betyder det også, at den ene af parterne i en familie skal være mere hjemme, og der kan vi desværre se, at det nogle gange har en skævvridning rent ligestillingspolitisk, sådan at det er kvinden, der må blive hjemme i større omfang.

Er det Det Konservative Folkepartis familiepolitik, er det Det Konservative Folkepartis børnepolitik, at der skal skæres ned på normeringen og reduceres i velfærden i børnehaverne, fordi man gerne så, at den ene af forældrene gik hjemme og passede barnet i stedet for at være ude i erhvervslivet og gøre nytte der?

Kl. 15:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:09

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes, det er en noget voldsom konklusion, hr. Rasmus Prehn kommer med, og at det er en lang tur, han er i gang med at tage. Med hensyn til de gennemsnitlige normeringer viser tallene – det er løntallene, der er blevet indberettet til Danmarks Statistik, og som så er blevet omformet i forhold til normeringer – at der faktisk er tre børn pr. voksen i dagplejer og vuggestuer og omkring seks børn pr. voksen i f.eks. de aldersintegrerede institutioner og i børnehaverne. Det ligger jo ikke ret langt fra de meldinger, som kommer fra FOLA vedrørende den 3-5-10-regel, de meget gerne vil have indført.

Jeg mener bare, det er forkert, at vi sætter det kommunale selvstyre ud af kraft, at vi herindefra beslutter os for, hvad det er for nogle normeringer, der skal være ude på de enkelte institutioner. Husk, der er 4.500 institutioner i Danmark. At vi skal sidde og beslutte, hvordan normeringen skal være på hvert enkelt institution, mener jeg

er forkert. For når man begynder at sætte sådan nogle standarder, bliver det som regel til minimumsstandarder, og der er bare nogle institutioner, hvor de sagtens kan få brug for nogle flere, fordi de netop gerne vil have øget inklusion.

Så jeg mener ikke, at vi fra centralt hold kan fastsætte, hvordan det skal være på den enkelte institution i den enkelte by i den enkelte kommune.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg tror lige, jeg skal understrege over for ministeren, at der er en maksimal taletid, og den vises på displayet, og det skal man lige holde øje med.

Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:10

Rasmus Prehn (S):

Ministeren får det til at lyde som om, at det, vi har foreslået fra socialdemokratisk side, er sådan en minimumsstandard, og at det bare skal skæres ud i pap, at det skal være sådan. Det, jeg har stået og sagt her i salen, er, at vi vil have nogle realistiske rammer. Vi vil have en økonomi, der gør, at man ikke skal reducere velfærd, man ikke skal reducere normeringen i børneinstitutionerne.

Det er i øvrigt et synspunkt, som deles af ministerens partikollega Erik Lund, der er borgmester i Allerød. Mener ministeren, at Erik Lund og andre konservative byrådsmedlemmer er helt galt på den, når de siger, der er en sammenhæng mellem regeringens nulvækstpolitik og det, at man er nødt til at reducere i kernevelfærd, såsom børnepasning?

Kl. 15:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:11

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er jo tydeligt at høre på hr. Rasmus Prehn, at han mener, der blot skal bruges flere penge og flere penge og flere penge, og at vi slet ikke skal forholde os til, hvordan vi bruger pengene. Man bliver nødt til at forholde sig til, at vi faktisk går ind og løser nogle af problemerne med de bureaukratiske regler. Og det unødige bureaukati, som der også er blevet peget på at vi skal fjerne, fjernede vi med et lovforslag sidste år og fjernede, hvad der svarer til 170 mio. kr. Der har kommunerne mulighed for at bruge de penge, som de har lyst til. Nogle kommuner vælger at lade dem blive på dagtilbudsområdet, og andre kommuner vælger at lade dem blive brugt på andre områder. Det er op til de enkelte kommuner; det er en del af det kommunale selvstyre.

Men der er faktisk også andre områder, hvor regeringen har været inde og styrke i forhold til dagtilbudsområdet. Vi har sat 43 mio. kr. af til øget sprogudvikling ude i de enkelte institutioner, og vi har også sat 2 mia. kr. af til at styrke sproget og børnemiljøet ude på dagtilbudsområdet, så der er blevet brugt masser af penge på dagtilbudsområdet. Man bliver bare nødt til at forholde sig til, at man nogle gange også skal kigge på, hvordan man kan arbejde med ledelse, organisering og pædagogik i forhold til at bruge pengene endnu bedre.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Og dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som er stillet af hr. Frank Aaen til skatteministeren.

Kl. 15:12

Spm. nr. S 1494

8) Til skatteministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvorfor har ministeren droppet planen om at lave en aftale med Folketingets partier om at gribe ind over for de multinationale selskabers manglende skattebetaling?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:12

Frank Aaen (EL):

Tak. Hvorfor har ministeren droppet planen om at lave en aftale med Folketingets partier om at gribe ind over for de multinationale selskabers manglende skattebetaling?

Kl. 15:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Skatteministeren.

Kl. 15:12

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg har ikke droppet nogen planer. Hvis der skulle vise sig at blive behov for lovgivning, ville det kun glæde mig, hvis vi kunne lave en bred aftale om det. Det, jeg har sagt, og som jeg gerne vil gentage, er, at de initiativer, som så måtte skulle tages, bliver taget på et oplyst grundlag. Jeg har indbudt Folketingets partier, herunder Enhedslisten, til et orienteringsmøde, hvor vi gør status over den indsats, som foregår over for multinationale selskaber, for der er nemlig meget, der kan gøres uden lovgivning. Jeg vil gerne understrege, at indsatsen over for multinationale selskaber er et vigtigt område for Skatteministeriet. Siden 2007 har kontrollen af multinationale koncerners skatteadfærd været et højt prioriteret fokusområde for SKAT, og hertil kommer også, at vi med finanslovaftalen for i år har afsat flere ressourcer netop til den kontrolindsats.

Ligningen og kontrollen af de multinationale selskaber er således klart prioriteret. Derudover er der sat gang i en række projekter, som har til formål at afdække de årsager, der er til en lav skattebetaling, herunder også, om den gældende lovgivning bliver overholdt. Det kan jo godt vise sig, at der er behov for yderligere lovinitiativer, men det må den gennemgang også give svar på.

Det, der også fremgår af den handlingsplan, som min forgænger lagde frem, er, at der er behov for at gennemføre et generelt service-tjek af selskabsskattelovgivningen, og jeg mener også, at det er den rette indfaldsvinkel. Skal der lovgives, skal det ske på et ordentligt grundlag.

Jeg kan som eksempel nævne, at der i 2007 blev gennemført en række stramninger i forhold til afskrivnings- og finansieringssiden, og virkningen af de stramninger er ikke afspejlet i de analyser, der ligger bag handlingsplanen, idet de bygger på årene 2006-2008.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:15

Frank Aaen (EL):

Jeg har her to papirer fra regeringens tidligere skatteminister. Det ene papir er en handlingsplan, der blev oversendt til Folketinget sidste sommer, og som gennemgår en lang række initiativer mod multinationale selskaber, der undlader at betale skat i Danmark. Lad mig nævne: sikring af, at rentefradraget ikke bliver brugt til at føre indkomst ud af landet; større kontrol med de regnskabsoplysninger, virksomhederne skal komme med for at dokumentere, at de ikke flytter skattepligtige indkomster ud af landet; større åbenhed om,

hvilke skatter de enkelte multinationale selskaber faktisk betaler, så de ikke bare skriver på et pænt stykke papir, hvad de betaler, for det viser sig jo ofte at være fiktion; begrænsning af fremførsel af skattemæssige underskud, som er en metode, bl.a. Q8 har brugt til aldrig nogen sinde at have betalt skat i Danmark i de 28 år, de har været her; og en gennemgang af de regler, der gør det for nemt at lade overskud strømme skattefrit gennem Danmark til et skattelyland. Det er alt sammen ting fra den handlingsplan, som blev fremlagt sidste sommer.

Det andet papir, jeg har fra den tidligere skatteminister, vedrører, at vi skulle have holdt møde den 2. marts 2011, kl. 10.30, for at gennemgå handlingsplanen, og vi blev endda inviteret til at komme med yderligere ideer til det forhandlingsmøde.

Så sker der altså lige det, at mødet bliver udskudt af tilfældige årsager, og inden vi får fastlagt en ny dato, så, vupti, har vi en ny skatteminister, som godt nok har sendt Folketinget en orientering om initiativer, men det er bare en afskrift af det, den tidligere skatteminister har sat i gang, og ikke et eneste – kan vi ikke være enige om det? – nyt forslag til et initiativ i forhold til det, der allerede er sat i gang. Det betyder jo, at de stramninger, den forrige minister pegede på, er taget af bordet.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Skatteministeren.

Kl. 15:17

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg mener, at det er helt afgørende, at både jeg som skatteminister og Folketinget får den undersøgelse, som SKAT er gået i gang med, simpelt hen for at vi på et oplyst grundlag kan tage stilling til, om de regler, som der i dag lignes efter, er stærke nok.

Jeg synes også, at man skal give de lovstramninger, som regeringen har gennemført siden 2001, mulighed for at virke. Der er jo en grund til, at der lige nu kører en lang række sager, bl.a. ved domstolene. Det er jo, fordi også SKATs medarbejdere har fået nogle flere værktøjer til at kunne gå ud og ligne de her selskaber med. Og for at en sag kan køre ved domstolene, skal det jo sådan set være gældende lov, som ikke er blevet fulgt.

Derfor synes jeg, at det tyder på, at regeringens opstramninger har haft en effekt. Vi kunne se i 2009, hvis jeg ikke husker forkert, at de store selskaber var blevet sat op med 19 mia. kr.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:18

Frank Aaen (EL):

Det er rigtigt, at der bl.a. på grund af det pres, Enhedslisten har lagt på regeringen gennem flere år, også er kommet bedre gang i f.eks. ligningen, og det har også givet nogle beløb – desværre med det problem, at vi aldrig ved, om pengene kommer i kassen, for det er kun, hvad man prøver at få i kassen, og ikke, hvad det ender med.

Men nu har ministeren to gange sagt på et oplyst grundlag. Betyder det, at den tidligere skatteminister ikke agerede på et oplyst grundlag, altså at det var på et uoplyst grundlag, at ministeren sendte handlingsplanen frem til os og ønskede at forhandle den med os? Og hvordan kan ministeren nogle gange få dage efter sin udnævnelse aflyse det arbejde, den tidligere minister har lavet? Var det på et oplyst grundlag? Eller var det ikke bare et udtryk for, at ministeren havde en anden politik, som han ville gennemføre? Var det ikke bare et udtryk for, at den skatteminister, der sidder i dag, er bange for de store selskaber og ikke tør tage opgøret med dem?

Kl. 15:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:19

Skatteministeren (Peter Christensen):

På ingen måde. For mig er det helt afgørende, at et selskab, uanset om det er stort eller lille, betaler den skat, som den pågældende virksomhed skal. Det er jo også en af grundene til, at ressourcerne netop kanaliseres hen imod ligning af store selskaber.

Jeg er også helt overbevist om, at havde min forgænger haft mødet, og var der ikke kommet en regeringsrokade, ville det møde også have indeholdt en meget stor statusdel, netop fordi den undersøgelse, som jeg har henvist til et par gange, jo ikke er færdig.

Det undrer mig egentlig, at hr. Frank Aaen ikke er enig i, at vi er nødt til at have en viden om, hvad grundene er til, at nogle selskaber ikke betaler selskabsskat. For transfer pricing bliver i den offentlige debat hele tiden nævnt som årsagen, men den umiddelbare vurdering, der er i SKAT, er, at det ikke er transfer pricing-reglerne, der er skyld i, at nogle selskaber ikke betaler skat, og at vi i forvejen har nogle af de skrappeste regler inden for transfer pricing. Og derfor synes jeg sådan set, at vi alle har brug for at få den viden gjort tilgængelig.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal lige minde om taletiden en gang mere.

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:20

Frank Aaen (EL):

Skatteministerens forgænger havde været tingene igennem, havde fremlagt en handlingsplan og sendt den til Folketinget og haft yderligere ½ år til at arbejde med den og indkalde til møde, fordi skatteministeren åbenbart var parat til at mødes med Folketingets partier for at se, hvad der kunne gennemføres af forbedringer for at sikre, at multinationale selskaber betaler den skat, som er rimelig.

Hvordan kan en minister på så kort tid bare aflyse, hvad den tidligere minister har gjort? Det forstår jeg ikke noget som helst af. Det kan da ikke være et sagligt grundlag efter 1 eller 2 uger, som er mere vægtigt end det, den tidligere minister har brugt mange måneder på. Det hænger jo ikke sammen.

Derfor er konklusionen igen, at man bare vil please de store virksomheder, som betaler bidrag til Venstre i den valgkamp, som vi snart skal have, altså at Venstre er bange for at genere de store selskaber. Det er det, jeg kan få ud af det, og det betyder jo altså, at virksomheder som Q8, Nestlé, Unilever, Kraft Foods og Elgiganten kan blive ved med ikke at betale skat i Danmark.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 15:22

Skatteministeren (Peter Christensen):

Der er simpelt hen grænser for, hvad jeg vil svare på, og sådan nogle angreb om partitilskud, som ikke har noget at gøre med virkeligheden, synes jeg er fuldstændig upassende. Jeg kan garantere for, at vi vil sikre, at store selskaber kommer til at betale den skat, de skal. Men hr. Frank Aaens påstande har jeg ikke tænkt mig at bruge tid på.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er stillet af hr. Frank Aaen til skatteministeren.

Kl. 15:22

Spm. nr. S 1496

9) Til skatteministeren af:

Frank Aaen (EL):

Synes ministeren, at det er o.k., at en stribe af landets største selskaber år efter år kan slippe med at betale ingen eller meget lidt i selskabsskat?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:22

Frank Aaen (EL):

Synes ministeren, at det er o.k., at en stribe af landets største selskaber år efter år kan slippe med at betale ingen eller meget lidt i selskabsskat?

Kl. 15:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:22

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg har hele tiden sagt, at alle selskaber, store som små, skal betale den skat, som de skal, hverken mere eller mindre. Der kan være mange legitime grunde til, at nogle selskaber ikke betaler skat eller betaler meget lidt i skat enkelte år. Det skyldes formentlig en kombination af flere forhold. Når det er sagt, er regeringen dog meget opmærksom på, at der er nogle selskaber, som år efter år stort set ikke betaler selskabsskat. Regeringen har igennem mange år haft fokus på selskabsbeskatningen og har også løbende strammet reglerne, som jeg var inde på tidligere. De stramninger er endnu ikke slået fuldt igennem på provenuet, bl.a. som følge af underskud og finanskrisen.

Derudover er der også som nævnt i andre sammenhænge igangsat en række initiativer. Der er på ressourcesiden sket en oprustning på selskabsskatteområdet, og på indsatsiden er der bl.a. igangsat et analysearbejde med fokus på afdækning af de bagvedliggende årsager til, at selskabers skattebetaling går i nul.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:24

Frank Aaen (EL):

Jeg var i mandags til generalforsamling i A.P. Møller-Mærsk og spurgte til, hvad A.P. Møller-Mærsk faktisk betaler af skat i Danmark, når vi ser bort fra afgifterne på nordsøolien. Svaret var 55 mio. kr. Jeg kan til oplysning sige, at det er mindre, end direktion og bestyrelsen i A.P. Møller betaler i personskat. Det er altså 55 mio. kr. fra en virksomhed, som har 300 mia. kr. i omsætning. Vi har tidligere kunnet grave frem på baggrund af nogle oplysninger, vi har fået fra Skatteministeriet, at otte af de største danske koncerner – Danisco, Carlsberg, FLSmidth, NKT Holding, rederiet NORDEN, Vestas, De Samvirkende Vognmænd og altså A.P. Møller-Mærsk – enormt store selskaber med milliarder og atter milliarder i omsætning – tilsammen hvert år nøjes med at betale mellem 200 og 300 mio. kr. Tilsammen! Mener ministeren ikke, at der er et problem her? Mener ministeren ikke, at så store selskaber, som har så stor en betydning også i det politiske, fordi de har stor adgang til pressen, har direkte adgang til ministrene, hvis der er nogle ting, de gerne vil have gennemført, retteligt burde betale en højere skat i Danmark og dermed bidrage til fællesskabet, bidrage til det samfund, som de er

udsprunget af, og som er en forudsætning for det erhvervsliv, som de fungerer i? Altså, er der ikke noget galt her?

Hvis vi går tilbage til en tidligere skatteminister, ser vi, at regeringen faktisk forsøgte at gennemføre nogle skatteregler vedrørende rentefradrag, som ville have gjort, at de her selskaber kom til at betale skat. Men efter en kampagne i Dagbladet Børsen og andre steder blev regeringen bange og trak det forslag tilbage, og derfor betaler de stadig væk ikke skat af nævneværdig betydning.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:26

Skatteministeren (Peter Christensen):

Der kan som sagt være en række helt legitime grunde til, at nogle selskaber ikke betaler selskabsskat et givent år. Det, vi kan se, er, at der klart er en sammenhæng mellem den mængde selskabsskat, der bliver betalt, og så hvordan væksten har det i Danmark. Det siger sig selv, at når hjulene kører godt og der tjenes mange penge, så betales der også selskabsskat, og det omvendte gør sig også gældende: Når vi er i en lavkonjunktur, kommer der også mindre ind i selskabsskat.

Men det er jo sådan, at hvis en virksomhed ingen omsætning har eller har en meget lav omsætning, ja, så kan det være en grund til, at der ikke betales selskabsskat. Hvis en virksomhed har foretaget store afskrivninger, fordi den har foretaget store investeringer, så kan det være grunden til, at man et år ikke betaler selskabsskat. Der kan være underskud fra tidligere år, der gør, at man ikke betaler selskabsskat. Det er også derfor, jeg vil advare især hr. Frank Aaen mod at gøre ethvert selskab, der ikke betaler selskabsskat, til et selskab, som enten svindler eller ikke følger landets lovgivning.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:27

Frank Aaen (EL):

Det har jeg aldrig påstået. Jeg har derimod påstået, at lovgivningen skal laves om, og det var det, jeg nævnte før med de multinationale selskaber; der er brug for at lave lovgivningen om. Det er det, den nuværende minister ikke tør. Det var det, som en anden af ministerens forgængere forsøgte, nemlig at ændre skattereglerne vedrørende rentefradrag, så nogle af de selskaber, der i dag slipper meget, meget billigt i skat, kom til at betale mere i skat.

Og må jeg sige: De der selskaber, jeg nævnte før, betalte selv under højkonjunktoren ingen nævneværdig skat – selv under højkonjunktoren. Det er til det argument med, at skattebetalinger afhænger af konjunkturerne. Det var jo derfor, den tidligere minister fandt ud af, at det var nødvendigt at ændre reglerne. Men fordi man blev bange for de store selskaber, så undlod man at gennemføre det forslag, man havde fremsat, og som der var flertal for i Folketinget. Det er i øvrigt et af de forslag, som også er med i den handlingsplan, vi skulle have forhandlet her i marts. Så jeg kan kun sige, at det må være, fordi ministeren er bange for de store selskaber, at nogle af de forslag, man selv har fundet ud af er nødvendige, ikke bliver fremsat.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:28

Skatteministeren (Peter Christensen):

Både hr. Frank Aaen og jeg deltog i et åbent samråd i formiddag, og der stod det jo også klart, at hr. Frank Aaen mener, at problemet ve-

drører de store selskaber, og Socialdemokratiet mener, det vedrører de mellemstore selskaber. Den debat synes jeg med al tydelighed viste, at vi egentlig alle sammen mangler et overblik over, hvad problemet er, og hvad grundene er til, at nogle selskaber ikke betaler selskabsskat. I det lys synes jeg, det er rigtigt at afvente den undersøgelse, sådan at vi kan have fælles viden at tage den politiske diskussion ud fra.

Men som sagt vil jeg ikke kommentere de konkrete virksomheder, som hr. Frank Aaen hænger ud. Men det kunne jo sådan set også skyldes, at de pågældende virksomheder netop har foretaget store investeringer. Det er jo en af grundene til, at nogle selskaber ikke betaler selskabsskat, og det er ikke i sig selv dårligt for samfundet.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:29

Frank Aaen (EL):

Jamen der er ikke noget, der mangler at blive undersøgt. Det viser de tidligere skatteministre med det, de gjorde – f.eks. ved at fremsætte forslag om, at man begrænsede muligheden for rentefradrag, når det ikke havde noget at gøre med investeringer i Danmark. Det var jo præcis, fordi der kom en kampagne fra A.P. Møller-Mærsk, Carlsberg, Danisco og de andre store selskaber, fordi de ikke ville have den skattestramning – de ville ikke betale skat i Danmark – at vi i Folketinget lige pludselig fik en oplysning, der gjorde, at vi meget hurtigt kunne konstatere, hvor lidt de store selskaber betaler. Det var faktisk et politisk skridt fra skatteministeren, som jeg må rose, for det var et modspil mod de store selskabers kampagne.

Men desværre endte det jo altså sådan, og det må skatteministeren erkende, at den stramning af skattelovningen ikke blev gennemført, og det er derfor, de store selskaber stadig væk ikke betaler skat af betydning i Danmark. Det ved vi, det ved ministeriet, det ved ministeren. Den eneste begrundelse for ikke at gøre noget ved det er frygt for de store selskaber.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:30

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg kan konstatere, at den indsats, som regeringen gør, for at sikre, at store selskaber betaler den skat, de skal, har givet et resultat; at de ekstra ressourcer, som vi netop har tilført hele ligningsområdet, har givet et resultat, som også betyder, at de store selskaber betaler en meget stor del af selskabsskatten.

Det er klart, at også de store selskaber er påvirket af konjunktursituationen, men jeg mener sådan set, at det, som vi skal fortsætte med, er den vej, der er skitseret i ligningsplanen, nemlig at gennemstrømningselskaber, kapitalfonde og selvfølgelig, hvis der er store renteudgifter ud af landet, er ting, som tænder alarmklokkerne hos ligningsmyndighederne. Det er også det, der sker nu, og det er også grunden til, at der kører en lang række retssager ved domstolene – netop fordi der er selskaber, der ikke har betalt den skat, de skulle.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Og hermed er spørgetiden sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til justitsministeren:

Vil ministeren redegøre for forholdene i kriminalforsorgen og redegøre for regeringens planer for fremtiden?

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Karen Hækkerup (S), Manu Sareen (RV) og Line Barfod (EL).
(Anmeldelse 11.01.2011. Fremme 13.01.2011. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 7. april 2011).

Kl. 15:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg kan forstå, at det er fru Anne Baastrup, der er ordfører for forespørgerne. Nej, det er Karen Hækkerup, godt. For jeg har Karina Lorentzen Dehnhardt stående på min seddel, og hun er her jo i hvert fald ikke. Fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:32

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Karen Hækkerup (S):

Tak. Den her forespørgselsdebat er indkaldt af oppositionen, og det er den, fordi oppositionen igennem ganske lang tid har holdt et alvorligt øje med kriminalforsorgen. Vi er – for at sige det meget, meget mildt – bekymrede, vi er rigtig bekymrede over den situation, vores fængsler og arresthuse er i. Vi er bekymrede over det arbejdsmiljø, vores ansatte i fængsler og arresthuse arbejder under. Vi er bekymrede over det arbejdsklima, som de indsatte befinder sig i. Vi er rigtig bekymrede over, at recidiv, dvs. tilbagefald til ny kriminalitet, for første gang i mange år er stigende. Vi er bekymrede over, at sikkerhedssituationen er for nedadgående. Vi er i det hele taget rigtig bekymrede over, at man igennem mange år har ignoreret og negligeret de kæmpestore problemer, som vi har kunnet se har været på vej ved fængsler og arresthuse, som følge af at strafmassen – altså dem, vi sætter ind i vores fængsler – er personer, som bliver hårdere og hårdere og har større og større problemer.

Vi skal huske på, at igennem de sidste mange år har vi udvidet antallet af afsonere, som kan afsone hjemme med fodlænke. Det vil sige, at dem, der får en lille straf, en mindre straf for en mindre forseelse, ikke længere er i vores fængsler, så dem, der er tilbage, ofte er gengangere eller indsatte, som har fået længerevarende straffe, og som også er afsonere, som skal afsone på nogle helt andre vilkår end dem, som typisk har været gældende. Derfor er det ekstraordinært problematisk, at man har tilsidesat at ville løse de problemer, som kriminalforsorgen står med. Man er nu kommet med en rapport, som skal give nogle midlertidige svar på, hvordan situationen løses, og det er ikke særlig betryggende, når vi læser svarene igennem.

Rapporten har haft sin helt egen historie. Vi ventede mange måneder på den. Vi ved, at den lå færdig, men vi kunne ikke få den udleveret. Da den så endelig kom, viste det sig, at den rapport, som altså er en analyse af sikkerhedssituationen i de danske fængsler og arresthuse, dokumenterede, at vi i Danmark mangler ca. 220 fængselspladser. Det svarer altså cirka til et helt fængsel, som vi mangler. Der kommer man så med nogle løsningsforslag fra Justitsministeriets side i forbindelse med rapporten, som går ud på, at man bl.a. skal indføre et tilsigelsesstop. Det vil sige, at der er nogle, der skal afvente med at afsone, og at man altså i resten af 2011 kan sætte et skilt op, hvor der står: Desværre ikke flere ledige pladser på vores fængsler. Og så kan de dømt så ellers gå derhjemme og vente, indtil der på et tidspunkt igen bliver pladser.

Det, man i rapporten kommer frem til, ud over at der mangler 220 pladser, er, at det vil være besværligt, hvis man skal til at etablere nye pladser, for det tager jo både tid at lave noget byggeri, og det

tager tid at tegne det og få det projekteret, og det koster jo også penge både at få det lavet og få det i drift. Derfor må man jo bare sige, at det, regeringen gør, er, at man så lægger en hel masse små midlertidige lappeløsninger på bordet, som bl.a. går ud på, at man vil hæve belægget i fængslerne fra de 92, der tidligere har været gældende, til nu 95. Så kan man sige, jamen herregud gør det noget, om der er de par ekstra mennesker i vores fængsler, men når det reelle tal for belæg i dag i forvejen er tæt på 100, mange steder over 100, og i gennemsnit 97,8, så betyder det jo ikke nogen reel forskel ude på fængselsgangene eller for hverken indeklimaet for fængselsfunktionærerne eller for de indsatte, at man laver sådan noget talfifleri med at hæve belægget.

Vi har derfor indkaldt til den her forespørgselsdebat, fordi vi gerne vil sætte fokus på, at det altså er utrolig store problemer, som den her regering vælger hele tiden at skubbe foran sig, og en ny regering kommer til ganske hurtigt at skulle finde løsninger, der sikrer, at dem, der har begået kriminalitet i Danmark, også kan få en dom og kan komme ind og afsone den, uden at man skal på venteliste – ventelister, som den nuværende regering er godt på vej til at bygge op.

Kl. 15:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Så er det justitsministeren.

Kl. 15:36

Besvarelse

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Forholdene i landets fængsler og arresthuse er noget, som ligger regeringen meget på sinde, og derfor synes jeg også, det er godt, at vi har fået lejlighed til at få den her debat i dag. Det giver også mig en lejlighed til at redegøre nærmere for situationen i Kriminalforsorgen og for regeringens tiltag til at håndtere de aktuelle udfordringer, som vi har. Og de er store, der er ingen tvivl om, at Kriminalforsorgen er under et stort pres i øjeblikket.

Som bekendt, og som det også blev sagt af fru Karen Hækkerup, iværksatte regeringen sidste år en analyse netop med henblik på at få fastlagt det fremtidige kapacitets- og sikkerhedsbehov i vores Kriminalforsorg. Analysen blev færdiggjort i slutningen af februar, ikke et øjeblik for tidligt, vil man kunne sige, og det var næsten det, fru Karen Hækkerup sagde, måske med lidt stærkere ord, og jeg skal da også beklage, at arbejdet har trukket ud. Til gengæld er jeg meget tilfreds med de forslag, som analysearbejdet er mundet ud i, og som jeg vil vende tilbage til om lidt.

Det samlede gennemsnitlige belæg i Kriminalforsorgens fængsler og arresthuse var i 2010 cirka 175 indsatte over belægsmålsætningen på 92 pct. Af analysen fremgår det, at Kriminalforsorgen i 2011 vil mangle cirka 220 lukkede pladser, hvis målsætningen om en belægsudnyttelse på 92 pct. skal overholdes, og udviklingen frem til nu ser ud til at bekræfte den prognose. Lige nu ligger det samlede gennemsnitlige belæg således på knap 99 pct.

Når Kriminalforsorgen i øjeblikket oplever et højt belæg, er det grundlæggende et udtryk for, at regeringens retspolitik har båret frugt og været en succes. Presset på Kriminalforsorgens kapacitet skyldes navnlig, at politiet har haft så stor succes med at få et meget stort antal bande- og rockermedlemmer bag tremmer, og at politi- og domstolsreformen er slået igennem med øget produktivitet ved politiet, anklagemyndigheden og domstolene.

Da Folketinget i 2008 og 2009 gennemførte markante strafskærper for våbenbesiddelse og bandekriminalitet, var belægget i Kriminalforsorgen meget lavt, formentlig som en konsekvens af netop implementeringen af politi- og domstolsreformen. Derfor var der ikke dengang behov for at udvide Kriminalforsorgens kapacitet, og det

blev i stedet besluttet at følge belægsudviklingen og effekten af de retsskærper, der havde fundet sted.

I de mellemliggende år har strafskærperne sammen med politiets intensive bandeindsats så medført en støt stigning i antallet af indsatte fra bande- og rockermiljøet i Kriminalforsorgens institutioner. Allerede det første år, efter at de markante strafskærper for våbenbesiddelse trådte i kraft, skete der således en stigning fra 20 til 140 strafår for våbenbesiddelse. Lige nu huser Kriminalforsorgen ca. 325 bande- og rockermedlemmer, og det vil sige, at næsten en femtedel af samtlige registrerede bande- og rockermedlemmer lige i øjeblikket sidder i fængsel. Alene i 2010 modtog personkredsen af registrerede bande- og rockermedlemmer over 3.000 domme og blev til sammen idømt næsten 550 års fængsel.

En anden medvirkende årsag til det stigende belæg er, at produktiviteten hos både politiet, anklagemyndigheden og domstolene nu er stigende efter nogle svære år i begyndelsen, efter at reformerne var indført. Det er jo klart, at når alle andre myndigheder i straffesagskæden øger produktionen, øger det i sidste ende også belægget hos Kriminalforsorgen. Man kan jo sige det på den måde, at det er der, det hele ender i sidste omgang. Det er selvfølgelig positivt, at politiet har succes med at få så mange bande- og rockermedlemmer væk fra gaden, og at reformerne på både politi- og domstolsområdet virker efter hensigten. Det skal vi alle sammen være glade for.

Kl. 15:41

Men når det er sagt, er jeg naturligvis helt klar over, at den vellykkede strafforfølgning jo samtidig skaber nogle udfordringer for Kriminalforsorgen. Det høje belæg indebærer i sagens natur i sig selv både en arbejdsmiljømæssig og en sikkerhedsmæssig udfordring for Kriminalforsorgen og Kriminalforsorgens medarbejdere. Samtidig er det store og stadig væk stigende antal indsatte fra bande- og rockermiljøet medvirkende til, at den forråelse, der i de senere år er sket i de kriminelle miljøer, så at sige bliver bragt med ind i fængslerne. De indsatte adfærd, både indbyrdes og over for personalet, er blevet mere rå og aggressiv end tidligere.

I den sammenhæng er det vigtigt for mig at understrege, at sikkerheden i kriminalforsorgen i Danmark er høj, ikke mindst takket være de dygtige og professionelle medarbejdere, der dagligt yder en kæmpe indsats i et vanskeligt arbejdsmiljø. Kriminalforsorgen følger i øvrigt målrettet de enkelte indsatte relationer til bande- og rockermiljøet med henblik på at sikre en så hensigtsmæssig placering og sammensætning af de indsatte som muligt. Der foretages i det enkelte tilfælde en helt konkret vurdering, som skal sikre, at der sker en nøje kortlægning af trusselsniveauet, og Kriminalforsorgen og politiet mødes jævnligt, bl.a. med henblik på at drøfte afsoningsforholdene for personer fra bande- og rockermiljøet.

Sikkerheden, både for medarbejderne og for de indsatte, må naturligvis have den højeste prioritet for os. Derfor har vi også flere gange i de seneste år taget initiativ til at styrke sikkerheden i Kriminalforsorgen endnu mere. I den indeværende flerårsaftale er der afsat 47 mio. kr., dels til anskaffelse og etablering af overfaldsalarmer, dels til anskaffelse af et it-understøttet efterretningssystem til brug for indsamling og strukturering af oplysninger om bestemte grupper af indsatte.

I januar 2010 besluttede regeringen så sammen med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance at tilføre Kriminalforsorgen en merbevilling på 37,5 mio. kr. med henblik på at styrke sikkerheden og tilvejebringe en yderligere kapacitet, og senest er der ved finanslovaftalen for 2011 afsat en særlig pulje på 20 mio. kr. til indsatsen mod negativt stærke indsatte, herunder en øget sanktionering i statsfængslet i Nyborg, så bandemedlemmer kan holdes adskilt.

For at kriminelle udlændinge ikke skal fylde op i de danske fængsler, har jeg desuden iværksat en række initiativer med henblik på at sikre, at udvissningsdømte udlændinge hurtigst muligt kan blive overført til afsoning i deres hjemlande. Selv om der er taget mange

og gode initiativer, er der ingen tvivl om, at det høje belæg og det stigende antal indsatte fra bande- og rockermiljøet er en stor udfordring, for sikkerheden som sagt og også for arbejdsmiljøet i landets fængsler og arresthuse. Det ligger med andre ord fast, at der er behov for yderligere initiativer til at håndtere de kapacitets- og sikkerhedsmæssige udfordringer, som Kriminalforsorgen står med.

På baggrund af den analyse, som blev offentliggjort i februar, vil regeringen derfor gennemføre en række tiltag med henblik på at normalisere belægget i Kriminalforsorgens fængsler og arresthuse. I den forbindelse har regeringen besluttet at tilføre Kriminalforsorgen en merbevilling på 22,5 mio. kr. i 2011. Kapacitetspresset i Kriminalforsorgen stammer først og fremmest fra den lukkede sektor, hvor der som nævnt vil mangle ca. 220 pladser i år. Derfor skal merbevillingen medfinansiere en konvertering af ca. 75 åbne fængselspladser til flere lukkede pladser.

Regeringen vil samtidig lade konverteringen af åbne til lukkede pladser gå hånd i hånd med en styrket resocialiseringsindsats, der vil frigøre åbne fængselspladser. Vi vil bl.a. udvide muligheden for tidligere prøveløsladelse efter den såkaldte noget for noget-ordning, så endnu flere indsatte, der er motiveret for et liv uden for kriminalitet, kan prøveløslades på halv tid. Noget for noget-ordningen for indsatte, der gør en særlig indsats eller har særlig gode personlige forhold, blev indført i 2004 og har været en succes. Tilbagefaldet til ny kriminalitet er markant lavere for personer, der bliver løsladt efter noget for noget-ordningen, end den er for personer, der løslades efter almindelig afsoning i vores fængsler.

Kl. 15:46

Samtidig vil vi bl.a. sikre, at der fremover mere systematisk udarbejdes personundersøgelser for unge under 25 år. Kriminalforsorgen vurderer, at der er mange unge, som i dag afsoner en frihedsstraf, selv om de ville have været egnede til samfundstjeneste.

Forslagene her ligger direkte i forlængelse af regeringens målsætning om at slå hårdt og konsekvent ned på kriminalitet, men samtidig fastholde tilliden til, at mennesker kan forbedre sig. Jeg har fra min første dag som justitsminister understreget betydningen af, at den stramme retspolitik skal ledsages af effektiv forebyggelse. Det gælder ikke mindst i forhold til de indsatte, der er motiveret for en tilværelse uden kriminalitet, og som vi kan hjælpe på vej gennem udslusning og resocialisering. Udvidelsen af noget for noget-ordningen kræver en lovændring, og jeg har netop i sidste uge fremsat lovforslag om det.

Merbevillingen på 22,5 mio. kr. i 2011 skal samtidig medfinansiere en midlertidig forhøjelse af belægsmålsætningen fra 92 til 95 pct. i 2011, som bl.a. skal ledsages af en øget bemanning. Den midlertidige forhøjelse af belægsmålsætningen vil blive gennemført i sammenhæng med en styrket indsats på arbejdsmiljøområdet, herunder i relation til håndtering af konflikter og stress.

De forskellige forslag i analysen vil samlet set håndtere Kriminalforsorgens kapacitetsbehov og sænke det samlede belæg i 2011, hvilket i sig selv vil styrke sikkerheden i landets fængsler og arresthuse.

Så vil jeg samtidig slå fast, at regeringen vil følge kapacitets- og sikkerhedsudviklingen tæt og gennemføre en budgetanalyse af hele Kriminalforsorgen, som skal danne grundlag for drøftelserne om Kriminalforsorgens økonomi efter 2011.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ministeren. Vi går i gang med forhandlingerne nu. Den første er ordføreren for forespørgerne, som er fru Karen Hækkerup.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Karen Hækkerup (S):

Tak til ministeren for redegørelsen.

Jeg synes desværre, at man må sige, at den rejser ligesom mange nye spørgsmål, som den gav svar, for det er jo rigtigt, når ministeren gennemgår de forskellige initiativer, der er gjort, men spørgsmålet, man må stille sig selv, er bare: Batter det? Er det nok? Jeg synes, at det havde været positivt at få justitsministerens meldinger om, hvad visionerne var for retspolitikken, at der nu skulle være fokus på resocialisering, der skulle være fokus på en indsats i vores fængsler, der rent faktisk kunne føre til, at de indsatte kunne begå sig uden fornyet kriminalitet, når de kommer ud.

Men jeg tror også, at man må sige, at det har været ord. Der har fulgt meget, meget lidt handling med, og spørger man dem, der arbejder inden for feltet, vil folk desværre sige, at det var dejligt med en ny minister, men vi er lidt kede af, at der ikke kom andet end ord ud af det.

Når ministeren nu gennemgår de mange initiativer, der er blevet taget, og også gennemgår, hvor mange fængselspladser der lige nu er optaget af rockere og bandemedlemmer, kan det jo undre en såre – når ministeren fortæller, at der alene for våbenbesiddelse er idømt straffeår, der svarer til 140 års fængsel, at der i alt er givet 550 års fængsel til rockere og bandemedlemmer, og at man altså har næsten en femtedel af vores rockere og bandemedlemmer bag lås og slå – at man synes, at det er noget, man kan klare stort set inden for den samme ramme, som man kunne, da de indsatte var nogle lidt mere hyggelige typer end dem, der bliver sat ind i dag.

Det er klart, at når klientellet bliver så meget hårdere, når den forræelse rykker med ind i fængslerne, som jeg også hører ministeren anerkender, og når tonen bliver hård og aggressiv og kriminaliteten i den grad rykker med inden for murene, er der behov for noget helt andet. Så er det ikke nok at sige til personalet, at de er dygtige, at de er professionelle, og at vi er stolte af dem, når vi samtidig kan se, at det personale, vi har i vores fængsler og vores arresthuse, er den gruppe af offentligt ansatte, der førtidspensioneres allerførst. De er slidt ned, allerede når de er i midten af 40'erne, og det er altså noget, vi hverken kan være stolte af eller tilfredse med. Det er noget, vi burde håndtere helt anderledes og meget mere proaktivt.

Jeg synes, at det er rigtigt fint, at ministeren sætter nogle forskellige initiativer i værk, men jeg tror, at vi bliver nødt til at sige helt ærligt: Er der nogen herinde, der tror på, at der i den bandekrig, vi har, så bliver behov for færre fængselspladser i de kommende år, når vi ved, at vi har en femtedel af vores rockere og bandemedlemmer bag lås og slå, og når man endda har lavet det som succeskriterium, at det skal blive ved med at være sådan? Regner man så ikke med, at de indsatte i fængslerne vil blive nogenlunde det samme i antal, om end ikke stige?

Derfor kan det jo godt undre en, at man vælger at sige, at vi laver en kapacitetsanalyse, som kun skal se på, hvad der foregår i 2011, men som ikke ser frem. Og nu er det gode spørgsmål jo så, med hensyn til at vi er i fjerde måned af 2011 og allerede nu ved, hvor mange straffeår der vil være til afsoning for dem, der allerede har fået dom, og derfor bør man jo også gå væk fra kun at kigge på sådan nogle 1-årige analyser og 1-årige skøn og så lave nogle flere og mere holdbare analyser. Jeg ved godt, at regeringen generelt har svært ved at få tallene til at passe, og man skyder forkert den ene gang efter den anden, men det kunne være rart, at man prøvede at sætte sig ned for at finde ud af, hvad det reelle tal for pladser egentlig er.

Det er jo fint nok, at man siger i regeringen, at vi for resten har fået fyldt vores fængsler så meget op, at det, vi kan gøre nu, er at

løslade folk på halv tid, altså, når de har afsønt halvdelen af straffen, lader vi dem gå. Det er faktisk rigtig fint, fordi nogle af dem, som justitsministeren nævner, er også folk, som faktisk har et lavere recidiv. Det er nogle af dem, som vil kunne lykkes med at forlade kriminalitet, men det ændrer ikke ved, at de bandemedlemmer og rockere, der er tilbage, er nogle mennesker, som kræver, at der er helt anderledes styr på tingene i vores fængsler.

Jeg synes, at vi mangler at have fokus på sikkerheden i vores fængsler og i vores arresthuse. Jeg synes ikke, at det er nok, at man gør det, man gør.

Jeg vil gerne på vegne af forslagsstillerne læse et forslag til vedtagelse op, som går ind og kritiserer den manglende indsats, der har været. Jeg synes jo, at det er trist, at man har lavet et tilsigelsesstop, at man negliger problemerne i fængslerne på den måde, man gør, og at man i månedsvis skubber problemerne foran sig. Forslaget lyder som følger:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringen gennem længere tid har ignoreret kriminalforsorgens problemer med stigende belæg, sikkerhedsproblemer som følge af de mange indsatte bandemedlemmer, manglende undervisning og mulighed for arbejde samt vold mellem indsatte og mod ansatte samt disses dårlige arbejdsmiljø. At regeringen vil nedbringe belægget ved at øge den tilladte udnyttelsesgrad, ændrer hverken på antallet af fanger eller situationen på fængselsgange.»

Folketinget opfordrer derfor til, at der laves en analyse af kriminalforsorgens udfordringer i de kommende år vedrørende det fremtidige kapacitetsbehov. Analysen skal også omfatte indholdet i afsoningerne samt arbejdsmiljøet i kriminalforsorgen samt fremlægge forslag til en strategi for, at recidiv nedbringes.

Folketinget opfordrer endvidere til, at der udarbejdes en langsigtet plan for at håndtere bandemedlemmer, således at bl.a. afhopperes forhold sikres via eksempelvis exitprogrammer, at rekruttering inden for tremmerne stoppes, og at udsatte indsatte ydes bedre beskyttelse, samt at der hurtigst muligt etableres en ny afdeling for bandemedlemmer vest for Storebælt.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 43).

Kl. 15:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Det forslag vil naturligvis indgå i de videre forhandlinger, men afstemningen om det vil først finde sted på torsdag, den 7. april 2011.

Den næste i ordførerrækken er hr. Kim Andersen fra Venstre.

Kl. 15:54

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for ordet og tak for den stillede forespørgsel, som jo er en god anledning til at få diskuteret et væsentligt spørgsmål og også et spørgsmål, som jo gør, at vi står over for nogle udfordringer i de kommende år. Man kan jo sige, at regeringens retspolitik har haft så stor succes, at vi nu begynder at have et reelt overbelæg inden for Kriminalforsorgens institutioner. Man må sige, at politiets målrettede indsats over for bande- og rockermiljøet har givet det resultat, at flere fra det miljø er blevet dømt og skal afsone lange straffe. Det er godt, at vi får dem væk fra gader og veje og dermed minimerer risikoen for skyderi, og for at udenforstående – ja, alle i det hele taget – bliver ramt af disse bandemedlemmers og rockeres urimelige kriminalitet og brutale færden.

Jeg tror også, at vi kan konstatere at politi- og domstolsreformen er ved at falde så meget i hak, at den viser sine resultater med øget effektivitet til følge og derfor også mulighed for, at flere sager blive ekspederet, og at flere kommer ind at afsone, når de har fået deres dom. Det er for så vidt udmærket og godt.

Det, vi så skal have fokus på nu, er, at vi har en aktivering og en uddannelse, mens folk afsøner i Kriminalforsorgen, så vi til stadighed kan søge at nedbringe recidivet, som det kaldes – altså den andel, som falder tilbage i kriminalitet efter udstået straf, når de kommer ud i samfundet igen. Det skal der arbejdes med, og der skal naturligvis arbejdes med sikkerheden i og omkring Kriminalforsorgens institutioner, så vi undgår, at folk kan flygte, og undgår, at man kan få smuglet ting ind til de indsatte, også sådan, at det er sikkert for vores personale i Kriminalforsorgen at være i institutionerne og arbejde med de indsatte. Der er jo taget en lang række initiativer løbende fra regeringens side, og senest ser vi jo også, hvordan man nu kan være mere effektiv i opsporing af narkotiske stoffer i vores institutioner. Det synes vi er meget fornuftigt.

Vi synes også, det er godt, at vi har arbejdet med »noget for noget-ordningen« og øget brug af samfundstjeneste. Vi synes, det er rigtig godt, at vi har fået introduceret fodlænkeordningen, også udvidet anvendelsen af den. Vi synes også, det er meget fornuftigt at se på, hvor lang tid folk skal sidde inde, og hvornår man kan overveje en prøveløsladelse – det billiger vi.

Nu skal vi i de kommende år se på, hvordan vi kan optimere systemet, og her synes jeg vi skal se på, om vi kan få fremmed kapital ind og være med til at finansiere nogle af tingene. Jeg synes også, at vi skal se på, om der er nogle driftsopgaver i Kriminalforsorgen, der kan løses af private. Det ville være med til at få andre eksperter og kompetencer ind i Kriminalforsorgen; det ville også kunne være med til at styrke en kultur, som er mere analog med den, som de indsatte skal møde, når de har udstået straffen og skal ud i samfundet. Det tror jeg ville være sundt både for Kriminalforsorgen og for de indsatte.

Jeg synes, at justitsministeren her i dag har givet en meget, meget fyldig og grundig og seriøs redegørelse, og den er vi fra Venstres side meget tilfredse med. Vi vil gerne sammen med Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Per Ørum Jørgensen fremsætte et forslag til vedtagelse, og det lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager ministerens redegørelse til efterretning.

Folketinget konstaterer, at resultaterne af den styrkede bandeindsats og effektiviserede strafforfølgning vedrørende politi, anklagemyndighed og domstole har øget Kriminalforsorgens kapacitetsbehov.

Folketinget noterer sig, at der de seneste år er taget flere initiativer til styrkelse af sikkerheden i Kriminalforsorgens institutioner – senest med finanslovaftalen for 2011.

Folketinget tager til efterretning, at Kriminalforsorgens kapacitet og sikkerhed vil indgå i et kommende udspil om Kriminalforsorgens økonomi efter 2011, og opfordrer regeringen til i den forbindelse at sikre langsigtede løsninger på kapacitets- og sikkerhedsbehovet.

Folketinget noterer sig, at regeringen i 2011 bl.a. vil gennemføre følgende tiltag til løsning af det aktuelle kapacitetsbehov:

- Konvertering af åbne pladser til lukkede.
- Frigørelse af kapacitet, bl.a. ved øget anvendelse af »noget for noget-ordningen«, som har skabt gode resultater i forhold til at reducere tilbagefald til kriminalitet.
- Midlertidig forhøjelse af belægsmålsætningen fra 92 til 95 pct.
- Hurtigere overførsel af udlændinge til afsoning i hjemlandet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 44)

Kl. 16:00

Kl. 16:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Dette forslag til vedtagelse vil også indgå i de videre forhandlinger. Som sagt vil afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse være udsat til torsdag den 7. april 2011.

Der er lige et par korte bemærkninger til ordføreren. Den første er fra fru Anne Baastrup.

Kl. 16:00

Anne Baastrup (SF):

Tak. Jeg kan forstå på hr. Kim Andersen, at Venstres retspolitik nu er blevet gennemført, i og med at fængslerne er blevet overbefolket. Så vil jeg godt have en definition af Venstres retspolitik.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:00

Kim Andersen (V):

Vi vil gerne have en retspolitik, som er udtryk for, at vi er på borgerens side, at kriminelle bliver forfulgt, at der sker en hurtig og effektiv opklaringsindsats og efterfølgende domfældelsesproces. Vi vil gerne have, at vi, når folk er dømt og har fået deres straf, gør, hvad der er muligt for at få dem til efterfølgende at fungere ude i samfundet, og at de ikke falder tilbage til en kriminel løbebane.

Derfor er vi meget tilfredse med den retspolitik, der har været ført af VK-regeringen. Vi synes, at den har været på borgernes og på ofrenes side. Vi har fået gennemført en domstolsreform og en politireform, som vi er overbeviste om på det lange sigt, selv om der har været vanskeligheder i forbindelse med indkøringen, vil give resultater. Det er det, vi nu ser resultatet af.

Så er der nogle dømte, som vi også i fremtiden skal gøre mere for for at få dem udvist til deres hjemlande, når de har fået deres dom her i landet. Og vi skal i det hele taget sørge for, at kriminalforsorgens institutioner er sikre og også sikre for vores medarbejdere i institutionerne.

Kl. 16:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Baastrup.

Kl. 16:01

Anne Baastrup (SF):

Det er lige til en enkelt sætning, nemlig at folk skulle prøve at vende tilbage til en anden tilværelse end den kriminelle, for hr. Kim Andersen springer jo fuldstændig over den situation, vi står i nu, med de her meget voldsomt pressede fængsler, hvor mennesker bliver udsat for at være sammen med folk, der kommer fra banderne. Vi står i en situation, hvor det er meget svært for kriminalforsorgen overhovedet at få resocialiseret folk. Hvad betyder det? Det betyder, at vi får nye ofre, når disse mennesker kommer ud af fængslerne.

Der synes jeg, at hr. Kim Andersen springer alt for let hen over det store problem, vi har, nemlig at vi skaber mere kriminalitet. Ved at behandle dem på den her måde i de danske fængsler sikrer vi simpelt hen, at folk bliver medlemmer af banderne. Det synes jeg altså at hr. Kim Andersen i langt højere grad skulle tage alvorligt. Vi står med en overbelægning, som presser de danske fængsler, som presser de fængselsansatte på en sådan måde, at de ikke kan sikre, at folk ikke kommer ud af fængslerne og laver ny kriminalitet. Jeg synes, hr. Kim Andersen sprang alt for let hen over det problem.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kim Andersen (V):

Jeg synes, at man må respektere, og det synes jeg også at SF må, at den her regering i modsætning til regeringerne forud for VK-regeringen har tilført kriminalforsorgen mange nye midler og også flere værktøjer at gøre godt med.

Jeg synes også, at SF skulle tage og anerkende, at regeringen har taget rigtig mange initiativer med henblik på forebyggelse af, at børn og unge får en kriminel løbebane. Tag f.eks. børne- og ungepakken fra et og et halvt års tid siden og de mange flere nye midler, der blev bundet i halen af børne- og ungepakken, og som først og fremmest gav kommunerne en lang række nye virkemidler. Det synes jeg at fru Anne Baastrup ganske overser.

Så er der naturligvis altid en meget stor, tung og vigtig opgave med at undgå, at folk bliver kriminelle og fortsætter en løbebane i kriminaliteten, når de har udstået straffen. Der tror jeg, at vi kan blive bedre. Det vil være en fortløbende proces, og det er vi også indstillet på, og det synes jeg også at ministerens besvarelse giver udtryk for.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Manu Sareen for en kort bemærkning.

Kl. 16:04

Manu Sareen (RV):

Jeg vil også sige tak for redegørelsen. Det er jo fuldstændig korrekt, at regeringens indsats har været en stor succes – man har jo godt nok fået fyldt fængslerne op. Jeg har så undret mig over, at man, når man sætter en så stor indsats i værk, ikke også tænker på, hvad konsekvenserne kunne være senere hen. Og det er jo de konsekvenser, vi står med lige i øjeblikket.

Vi hørte fra fru Karen Hækkerup, at der også er et rigtig, rigtig stort problem med, at de ansatte oplever vold, trusler og stress på arbejdspladsen. Jeg kunne godt tænke mig at høre Venstres plan for at mindske de problemer og det psykiske arbejdspress, de ansatte derinde oplever, for det er noget, som virkelig påvirker rigtig, rigtig mange derude, og det har jeg ikke hørt at der er blevet sagt noget som helst om.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 16:05

Kim Andersen (V):

Jeg synes, at Det Radikale Venstre burde anerkende, at denne regering i modsætning til den tidligere socialdemokratisk-radikale regering virkelig har prioriteret det her område og via to 4-års-aftaler har tilført kriminalforsorgen mange, mange nye midler.

Jeg synes også, at hr. Manu Sareen skulle anerkende, at der rent faktisk også, jævnfør ministerens detaljerede redegørelse her lige før, er taget en lang række vidtgående initiativer, og at der er mange projekter og handleplaner i gang, også for at forbedre arbejdsmiljøet og sikkerheden for de ansatte i kriminalforsorgen. For selvfølgelig er det et vigtigt anliggende.

Men jeg vil sige, at når bevillingerne er givet og lovgivningen er tilstrækkelig og rummer de elementer, den skal, så er det her jo i første række et ledelsesmæssigt anliggende i hvert enkelt fængsel og i kriminalforsorgens ledelse. Det er en del af en ledelsesfunktion, som ligger der; det er der, ansvaret for den opgave er placeret og ikke i Folketingssalen. Og det er i øvrigt også i kriminalforsorgen, at ekspertisen til at håndtere det er til stede.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Manu Sareen.

Kl. 16:06   blemer, der er i kriminalforsorgen, og som handler om enearbejde? Synes Venstre, det er i orden, at der er medarbejdere i kriminalforsorgen, der arbejder alene og har ansvar for 12-14 indsatte på en afdeling helt for sig selv?

Kl. 16:06   Kl. 16:09

Manu Sareen (RV):

Det anerkender jeg faktisk også, og jeg mener også, jeg sagde, at jeg syntes, det var rigtig flot. Men ikke desto mindre ved vi, at fængselspersonalet bliver nedslidt tre gange så hurtigt som andre faggrupper, og det, jeg bare spørger ind til, er, hvad Venstre helt konkret vil gøre for at forbedre det psykiske og fysiske arbejdsmiljø for de mennesker, som vi selvfølgelig også har pligt til at række en hånd ud til og hjælpe.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:06

Kim Andersen (V):

Det er på alle arbejdspladser i det private og i det offentlige og bestemt også inden for kriminalforsorgen en meget væsentlig ting til stadighed at sørge for at nedbringe sygefraværet, at undgå langtids sygdom, at undgå stress og i det hele taget at gøre, hvad man kan for at optimere arbejdsmiljøet.

Der gøres i det daglige en lang række tiltag af ledelserne på Kriminalforsorgens institutioner og i den samlede Kriminalforsorgs ledelse. Jeg tror, vi bliver nødt til at slå fast, at det er der, ansvaret for og ekspertisen og kapaciteten til at løse den opgave, som i vid udstrækning er ledelsesmæssig, er til stede.

Men jeg tror også, som jeg nævnte i min tale, at det vil kunne bidrage, at man får andre kulturer og kompetencer ind i kriminalforsorgen, som kan være med til at løse opgaver i højere grad, end tilfældet er i dag. Jeg tror også, det vil kunne være med til at bedre på arbejdsklimaet.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren bedes overholde taletiderne.

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 16:08

Karen Hækkerup (S):

Jeg hæfter mig ved, at Venstres ordfører meget kredser om, hvem der har ansvaret og ekspertisen, og der må jeg sige, at ansvaret vel i virkeligheden påhviler os, som er herinde, for det er os, der fastsætter de økonomiske rammer, som dem, der netop har ekspertisen, kan udføre deres faglige skøn og ansvar under. Jeg tror nok, at mange af dem, der arbejder i kriminalforsorgen, synes, det er meget fint, at man herinde i Folketinget den ene gang efter den anden bryster sig af at have givet merbevillinger, når man samtidig ude i kriminalforsorgen oplever, at man ikke har fået samme gunstige vilkår som politi og domstole, men at kriminalforsorgen selv har skullet bidrage med 2-procents-besparelser, det vil sige, at hver eneste gang man har fået en pose penge, har man faktisk selv skullet spytte i kassen til den samme pose penge. Man har fået halen, og man har så fået at vide: Værsgo, det er en forbedring. Sådan har man ikke oplevet det derude, skal jeg hilse og sige.

Jeg vil spørge Venstres ordfører: Når nu man har besluttet sig for, at der er flere, der skal afsone med fodlænke – og det synes jeg sådan set også er en rigtig fin idé – men ikke har givet ekstra ressourcer med til det personale, der skal stå for det, og når man har gjort på samme vis med mange andre ting i kriminalforsorgen, hvad er så egentlig Venstres svar på, hvordan man vil løse et andet af de pro-

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:09

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne slå fast, at overenskomstspørgsmål, herunder lønforhold, tillæg osv., jo, som spørgeren også ved, ikke er noget, der afgøres her. Det er et overenskomstanliggende mellem de ansatte i kriminalforsorgen, deres organisationer og staten, og de forhandles, når de skal forhandles.

Så er det uomtvisteligt, at der ved to 4-års-aftaler er tilført mange nye midler til kriminalforsorgen, og derudover er der givet særlige tillægsbevillinger, kan vi kalde dem, undervejs, sådan som justitsministeren også var inde på. Hvordan arbejdet skal tilrettelægges på den enkelte afdeling i den enkelte institution, vil vi overlade til ledelsen i Kriminalforsorgen og ledelsen af den enkelte institution; det er dem, der har indsigten og kompetencen og også ekspertisen til det, og så er ansvaret også, hvor det skal være. Kriminalforsorgens institutioner skal ikke detailleres fra Folketingssalen.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 16:10

Karen Hækkerup (S):

Jo, men når jeg spurgte til enearbejdet, er det jo, fordi regeringen bl.a. tidligere har givet en pulje til at løse problemerne med enearbejdet. Det viste sig så bare, at da man først gik i gang, var der jo slet ikke penge nok. Så det er jo noget, man i al fald tidligere har villet forsøge at gøre noget ved. Men det tror jeg ikke vi kommer frygtelig meget længere med.

For at understrege situationen kan man jo se det billede for sig, at der ruller en politibil ind fyldt med betjente, der er bevæbnede til tænderne, hårdt armeret i beskyttelsesdragter, fordi de skal passe på en eller anden indsat, som er ekstremt farlig. Den her ekstremt farlige fange afleverer de så til noget fængselspersonale, hvor der måske kan gå en rundt alene, som ud over at have ansvar for den her meget farlige fange også har ansvar for alle mulige andre. Det er en fuldstændig uholdbar situation, især når vi også får at vide, at vi har 325 rockerbandemedlemmer indsat, hvilket jo langt overstiger det antal sikrede pladser, vi har, hvorfor vi jo altså må konkludere, at rockerbandemedlemmerne også sidder og afsoner efter fortyndingsprincippet rundt omkring alle mulige andre steder, hvor de har mulighed for frit at rekruttere.

Hvad vil regeringen egentlig gøre ved, at rockerbandemedlemmer i dag har så fri mulighed for at rekruttere, mens de afsoner?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:12

Kim Andersen (V):

Jeg synes, det er meget specielt her i dag at høre Socialdemokraternes spørgsmål til og angreb på den redegørelse, som justitsministeren her er kommet med. Hvad er det egentlig, Socialdemokraterne selv vil? Vil Socialdemokraterne i ramme alvor have, at man skulle lade rockere og kriminelle bandemedlemmer være på fri fod, gå løs

ude i samfundet, tyrannisere hele kvarterer, skyde vildt om sig, fordi der ellers vil være overbelægningsproblemer i en tid i kriminalforsorgen? Socialdemokratiets ordfører får det næsten til at lyde sådan.

Så ved jeg ikke, hvad det er for nogle ting, Socialdemokratiet vil le have disponeret anderledes og ville have sat penge af til i forhold til kriminalforsorgen. Jeg kan konstatere, at regeringen notorisk har haft det her prioriteret i hele VK-regeringens eksistens, kontinuerligt har tilført området nye midler og kontinuerligt har tilpasset lovgivningen, så den var optimal i forhold til, hvad kriminalforsorgen havde brug for, og hvilke ledelsesværktøjer der skulle være.

Jeg kan konstatere, at Socialdemokraterne ikke i deres finanslovsudspil har afsat flere og nye midler til kriminalforsorgen. Det er ene og alene mundsvejr fra den socialdemokratiske ordfører, når man nu fremstår, som om man har villet en hel masse og meget mere end det, regeringen har gjort. Jeg synes simpelt hen, det er tarveligt, jeg synes, det er for fattigt, jeg synes faktisk, det er en lille smule pinligt.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Herefter er det Dansk Folkepartis ordfører, hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:14

(Ordfører)

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti synes vi, det er glimrende, at vi får lejlighed til at tale også her i Folketingssalen om de udfordringer, der er for Kriminalforsorgen. Det er jo i vores alle sammens interesse, at når der er faldet en dom i retten og der er en fængselsstraf, der skal afsones, foregår tingene på den rigtige måde, og der er styr på, at det ikke er de indsatte, der så er i fængslerne, der bestemmer farten, men at det er ledelsen af fængslerne og fængselsbetjentene, der i det daglige bestemmer farten.

Der er det klart, at med den situation, vi har haft igennem de seneste år, med en bandekonflikt ude i samfundet, med skyderier i gaderne, med mange våben fundet på forskellige adresser forskellige steder i landet, hvilket har affødt straffe til de pågældende, også fængselsstraffe, ja, så er den bandekonflikt, der har været ude i samfundet, rykket ind i fængslerne, og det kan være svært at kende de forskellige bandede medlemmer fra hinanden, fordi alle er i krig med alle. Det vidner den konflikt, vi ser i øjeblikket, specielt i København, med al ønskelig tydelighed om.

Så det er noget af en udfordring, som først politiet blev stillet over for og stadig væk er stillet over for, og selvfølgelig kommunerne i forhold til det forebyggende arbejde, men jo altså i øjeblikket ikke mindst Kriminalforsorgen, hvor mange af de kriminelle bandede medlemmer sidder inde, hvilket justitsministeren også var inde på.

Når man så her tager i betragtning, at det danske fængselsvæsen – selv om der er lavet en række fornuftige initiativer med forskellige flerårsaftaler, hvor der også er givet flere penge – er presset af, at de lokale forhold, man har, er meget vanskelige, ja, så er der nok at se til. Arresthusene og fængslerne sådan bredt set er jo ikke ekstremt moderne byggerier. Mange af dem er meget gamle byggerier, og mange af arresthusene ligger centralt inde i byer i det jyske område; det er mindre arresthuse, nemme at flygte fra, hvis ikke der er ordentlig sikkerhed, og måske også interessante for de indsatte at være i, fordi de ligger inde i byerne. Så der er nok at se til, og det haster med løbende at udbygge kapaciteten på den rigtige måde – både når det gælder arresthuse, og når det gælder fængsler.

Alt det taget i betragtning og taget i betragtning, at vi har en flerårsaftale, der rækker over 4 år, og som udløber her til efteråret, eller med virkning fra den 1. december 2012, synes vi i Dansk Folkeparti, at det egentlig er ganske pænt og flot, at regeringen og også de øvrige forligspartier, herunder Dansk Folkeparti, har fundet mulighed for

i forbindelse med finansloven for 2011 at afsætte 20 mio. kr. til bedre sikkerhed i forbindelse med bandekriminaliteten. Det betyder bedre sektionering, så man kan adskille de indbyrdes krigende grupper fra hinanden – eksempelvis i Statsfængslet i Nyborg, hvor en del af de værste sidder. Man har så også her, som justitsministeren fortalte, annonceret, at der bliver givet 22,5 mio. kr. ekstra – stadig væk jo inden for den her forligsperiode, vi jo taler om, hvor man i princippet skal have det på en måde, hvor bevillingerne er givet nogenlunde på forhånd over 4 år. Der er det ikke så tosset, at der bliver sat ekstra penge af. Men det kræver også, set med vores øjne i Dansk Folkeparti, for vi har et højt belæg. Vi har et belæg, der nærmer sig de hundrede procent, og det er klart, at i et fængsel, hvor der er brug for pladser til, at man kan lave forskellige små reparationer, eller til, hvis man måske har brug for at skille nogle stridende parter ad, er det ikke godt, at belægningsprocenten har været så forholdsvis høj, som den har været igennem længere tid. Så det skal vi have gjort noget ved, og det skal vi ikke mindst have gjort noget ved i de lukkede fængsler, hvor der mangler mange pladser.

Set med vores øjne er der en interessant mulighed i spørgsmålet om udenlandske kriminelle, der sidder i danske fængsler. I november 2010 kunne justitsministeren fortælle, at der på det tidspunkt sad 160 udenlandske kriminelle i fængslerne, som man i princippet burde kunne hjemsende til afsoning i de hjemlande, de pågældende kommer fra. Set med vores øjne i Dansk Folkeparti er der rigtig mange fængselsår at hente her, for nogle af dem sidder jo i rigtig, rigtig lang tid. Vi har for nylig set en rumænsk drabsmand få en ret lang straf, og vi synes, at man burde sørge for, at eksempelvis ham Clita, der myrdede den norske stewardesse på SAS-hotellet i København, burde hjem til Rumænien og afsone. Og det kan egentlig kun gå for langsomt med, at regeringen får gang i den proces. Det vil skabe fængselspladser, og det vil give mulighed for, at vi bedre kan sektionere og også sikre, at den bandekonflikt ikke i så høj grad kommer til at råde i fængslerne.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 16:19

Karen Hækkerup (S):

Endnu en gang fik vi mange rosende ord om alle de penge, der er blevet sat af, og det er jo også fint, at der er blevet sat penge af. Men Dansk Folkepartis ordfører kender også godt til virkeligheden, og virkeligheden er, at ud over at klientellet i fængslerne er blevet hårdere, er det faktisk også Kriminalforsorgen selv, der bidrager til at betale til de puljer, som de får. Det er hunden, man fodrer med dens egen hale, fordi Kriminalforsorgen bl.a. er underlagt det 2-procents-besparelseskrav, som alle mulige andre offentlige instanser også er, og som politiet altså har været fritaget for.

Jeg synes, at ordføreren har mange rigtige og fine betragtninger, men noget af det, som jeg godt kunne tænke mig at spørge ind til, er: Hvor mange fængselsår tror ordføreren egentlig der er behov for vi har i strafmassen til næste år? Tror ordføreren, at vi har behov for færre fængselspladser, for det nuværende antal eller for flere?

For hvis svaret er, at vi har behov for flere, kan vi lige så godt komme i gang nu med at planlægge det, så er der ikke nogen grund til at vente til efteråret, så lad os sætte os ned nu og få lavet en plan for, hvordan vi får skabt de ekstra fængselspladser, som vi ved der bliver behov for. Hvorfor har Dansk Folkeparti deponeret sin initiativret hos regeringen, når man ved, at det her er et problem, og at dømt, der har modtaget en dom, ikke kan komme ind og afsone, fordi der ikke pladser nok i fængslerne?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:20

kan begå ny kriminalitet og være til fare for omgivelserne, som det her retter sig imod. Og det er bestemt heller ikke mit indtryk, at det er situationen, men at der er et problem, er der ingen tvivl om. Det er der, og det skal der gøres noget ved.

Peter Skaarup (DF):

Vi har bestemt ikke deponeret vores beslutningsmuligheder hos nogen, det ville ligne os dårligt, hvis vi gjorde det. Vi står fuldstændig frit til egentlig at sige lidt nogle af de samme ting, som jeg også har hørt Socialdemokraterne sige under debatten, nemlig at der er brug for flere lukkede pladser. Det kommer vi ikke udenom.

Noget af det, der sker med den løsning, som justitsministeren har lagt frem i dag, er jo lige præcis også, at man ændrer åbne pladser til lukkede pladser og fastholder nogle af de ting, som man har arbejdet med på det her område, f.eks. i Horserød, hvor man skaber bedre sikkerhed.

Det er klart, at det er den vej, vi skal gå, og så skal vi nu så også sørge for, at sikkerheden er i orden, og at vi tager godt vare på personalet. Man kan jo godt være bekymret for, at der bare tromles hen over personalet, det er jo personalet, der sidder med de stærke indsatte i det daglige. Så der skal vi fortsætte arbejdet for at sikre, at sådan noget som alenearbejde undgås, for det lægger et pres på fængselsfunktionærerne i vanskelige situationer. Det kunne vi meget vel gå sammen om, fordi det er vigtigt for alle her i Folketinget, at sikkerheden i fængslerne er i orden.

Kl. 16:20

Det er set med vores øjne i Dansk Folkeparti så også det, man skal sætte sig ned og gøre fra nu af og frem, til man i efteråret skal lave den her forkromede, flotte flerårsaftale, som forhåbentlig kan give nogle bedre vilkår, kan give nogle flere fængselspladser, og som måske også kan give nogle flere pensionspladser i forbindelse med udslusningen, og som også vil kunne medføre, at vi får taget et servicetjek på, hvordan personalet egentlig har det i fængslerne, hvordan fængselsfunktionærerne klarer det.

Vi lavede jo en rigtig god aftale sidste gang, hvor vi udbyggede fængselsfunktionærernes uddannelse på en ekstremt flot måde, og det er jo heldigvis også et sejt træk, der kan medføre, at situationen på sigt bliver bedre, fordi uddannelsen er blevet bedre – det kan vi ikke komme uden om.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det SF's ordfører, fru Anne Baastrup.

Kl. 16:24

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Da fru Karina Lorentzen Dehnhardt har forfald i dag, skal jeg holde hendes tale.

Som debatten har vist, er presset på Kriminalforsorgen vokset massivt. En lang række institutioner under Kriminalforsorgen har et belæg på langt over 100. Man kunne måske sige, at det var en hensigtsmæssig udnyttelse af pladsen, men reelt betyder det jo, at folk sidder sammen i cellerne, at man ikke kan fordele afsonerne hensigtsmæssigt, og at det simpelt hen er svært at male fængslet, reparere det, vedligeholde det.

Samtidig kan vi jo også konstatere, at antallet af voldelige episoder mellem indsatte og mod de ansatte er steget markant. De ansatte har fået et regulært meget dårligt arbejdsmiljø flere steder.

Forklaringen skal formentlig findes, dels i Kriminalforsorgens klientel, hvor der er repræsentanter fra mange grupperinger og bånd, som står i et modsætningsforhold, dels at pladsmangelen i Kriminalforsorgen gør det svært at holde de stridende grupper adskilt, ligesom personalet er på overarbejde i forhold til at holde opsyn med et usædvanlig højt antal fanger.

Vi er i SF bekymrede over den her udvikling. Vi ved, at de såkaldt almindelige indsatte i stigende grad konfronteres med bandemiljøet i forbindelse med et afsoningsforhold, eller, hvad der er endnu værre, at de i nogle situationer rent faktisk rekrutteres til båndene. Vi har derfor brug for langsigtet planlægning. Den her sikkerhedssituation kan ikke fortsætte.

Det, der jo også er problemet, hvis man ikke tager fat om det her og nu, er, at målet, vi jo alle sammen har, nemlig at folk ikke laver ny kriminalitet, når de kommer ud fra fængslerne, svækkes. Vi havde derfor set frem til den analyse, som justitsministeren ville komme med, men desværre har regeringen tilsyneladende ikke en fremtid, der ligger ret meget ud over 2011. Det kan man selvfølgelig spekulere en del over, altså det fremadrettede. Regeringens argumentation er jo, at vi har et forlig, som skal fornys her til efteråret, men det kunne være, at der var andre begrundelser.

Desværre kan vi jo så se, at den her analyse, der nu er fremlagt, slet ikke tager hul på diskussionen om, hvordan vi bedst muligt tilpasser Kriminalforsorgen til fremtidens udfordringer, og det duer simpelt hen ikke. Vi har jo en gammel politisk fastsat målsætning om et belæg, der ikke overskrider 92 pct., og som det er kommet frem, ligger vi i dag langt over den målsætning. Det giver sikker-

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karen Hækkerup.

Kl. 16:22

Karen Hækkerup (S):

To ting:

Det er ikke nok at sige, at vi skal sikre, at alenearbejde undgås. Når det nu er sådan, at virkeligheden ude i fængslerne er, at det er en del af dagligdagen, så lad os dog gøre noget ved det. Så er det ikke nok at snakke om, at vi skal sikre det, så bliver der nødt til at blive taget nogle initiativer, hvis det skal høre op.

Jeg vil gerne sige en anden ting, nemlig at når ordføreren siger, at vi skal konvertere åbne pladser til lukkede, fordi vi har behov for flere lukkede pladser, opstår der bare det problem, at når man så nedlægger åbne pladser, fordi man altså laver dem om til at være lukkede, så mangler vi åbne pladser i vores fængselsystem, og det betyder altså alt andet lige, at regeringen bliver nødt til at indføre det, der hedder et tilsigelsesstop.

Jeg ved ikke, om det ikke støder Dansk Folkepartis retsfølelse. Mig kan det godt støde, at man siger til dømt, der har modtaget en dom for at have begået kriminalitet, at der desværre ikke er plads: Vi har desværre ikke plads til at modtage flere her i fængslerne i år, så I må venligst vente til næste år. Det vil sige, at ofrene kan gå rundt på gaderne i endnu længere tid og risikere at rende ind i deres gerningsmand, og det forstår jeg egentlig ikke hvorfor Dansk Folkeparti synes er i orden. Og hvis man ikke syntes, at det var i orden, kunne man jo gå sammen med os andre om at gøre noget ved det.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:23

Peter Skaarup (DF):

Det er da bestemt ikke fornuftigt, at man skal stoppe nogle, der egentlig skal ind og afsone, i at afsone. Og det, der så er vigtigt, hvis man på nogen måde skal gøre det, er, at det ikke er voldsmænd, der

hedsmæssige problemer, det giver rehabiliteringsmæssige problemer, det duer ikke.

En stor del af regeringens såkaldte løsning på det her problem er, at man lukker øjnene ved at hæve grænsen, ligesom man med et såkaldt tilsigelsesstop lader dømte kriminelle vente på deres afsoning i op til 2 måneder mere. Det sidste betyder jo, at man udskyder strafmassen svarende til 400 måneder. De to tiltag har én ting tilfælles, nemlig at de på ingen måde bidrager til en langsigtet løsning af de udfordringer, Kriminalforsorgen står med. Kort og godt er der tale om at sparke bolden til hjørne, men uden at gøre noget for at afværge den farlige situation, vi står med.

De to forslag vil således isoleret set have en negativ effekt på belægget i 2012. Effekten heraf skal naturligvis opvejes mod de tiltag fra regeringens side, som forventeligt har en varig effekt. Men der er jo ikke foretaget en egentlig vurdering af, hvad den samlede effekt vil have af betydning for 2012, 2013 og 2014, selv om der altså ikke er ret lang tid til, at vi når til 2014. Reelt set har vi ikke noget grundlag for at forvente, at situationen vil se markant bedre ud.

Der sidder rigtig mange bandemedlemmer i de danske fængsler i øjeblikket. Det er selvfølgelig godt, at de er dømt for deres forbrydelser, men situationen rejser et nyt problem. Tilbage i 2010 svarede justitsministeren på spørgsmål 1765 om den her rapport, der er grundlaget for forespørgslen i dag. Her lyder det:

Analysen skal tage udgangspunkt i de aktuelle sikkerhedsproblemer, herunder bandeadskillelsesproblematikken, stigningen i antallet af voldelige episoder mellem indsatte og ansatte, episoder med indtrængen i fængslerne m.v. og de deraf afledte sikkerheds- og kapacitetsmæssige problemer.

Det var en intention, som vi var rigtig glade for, men når man så ser på debatten og grundlaget i dag, må vi konstatere, at der intet er kommet på det punkt fra regeringens side ud over et mindre forsøgsprojekt. Det er fuldstændig uholdbart og vil på sigt påføre fængslerne store problemer internt og påvirke bandemiljøet.

Så jeg vil derfor opfordre folk her i salen til at stemme for vores fælles forslag til vedtagelse.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 16:29

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til forespørgerne for at have rejst den her forespørgselsdebat. Jeg synes, det er udmærket og fint, at vi med jævne mellemrum har nogle debatter og diskussioner om Kriminalforsorgen og den situation, der er i Kriminalforsorgen. Jeg vil også gerne sige tak til og rose Kriminalforsorgen og de ansatte, de mange, mange ansatte, i forskellige personalegrupper i Kriminalforsorgen, som jo hver eneste dag udfører et rigtig, rigtig flot stykke arbejde. Det synes jeg ofte man glemmer at værdsætte og huske på i de her diskussioner, hvor der bliver talt meget om millioner den ene vej og millioner den anden vej og overbelægning og kapacitetsproblemer. Men midt i alt det er der jo en meget stor personalegruppe, som hver eneste dag gør en rigtig, rigtig god indsats, og det synes jeg gerne at jeg vil sige tak for.

Der er ingen tvivl om, at der er et kapacitetspres, det kan vi jo se og høre der er, og der er flere årsager til, at der er det. Bl.a. problemerne med rocker- og bandekonflikter var vi jo enige om der skulle gøres noget ved. Vi hørte jo også flere gange oppositionen bebrejde regeringen og regeringspartierne for, at man ingenting gjorde. Så gjorde man noget, men det har også haft den konsekvens, at nogle flere så er kommet til at sidde i fængsel, for selv om vi skærpede straffene og håbede på, at der måske var nogle, der blev afskrækket

fra at begå forbrydelser, og det var der måske også nogle der blev, så var der alligevel nogle, der var dumme nok til at begå forbrydelser, og så fik de deres straf og kom ind at sidde, og de fylder jo op. Vi må så håbe på, at det, at de sidder i fængsel og får lov til at tænke over tingene der, vil gøre, at de så ikke bliver ved med at begå kriminalitet. Og der arbejdes jo også rigtig meget med at få dem ud af bandemiljøerne og med at få dem til at holde op med at være kriminelle, og den store indsats, man yder på det punkt, synes jeg faktisk også at Kriminalforsorgen skal have ros for.

Så er der også det faktum, at vi har gennemført både en politireform og domstolsreform, de fik jo under implementeringen mange, mange hånlige ord med på vejen, og oppositionen mente jo også, at regeringen havde taget fuldstændig fejl, og at de reformer overhovedet ikke duede til noget. Jo, det gjorde de, men det tog lidt tid at få dem til at virke, det tog tid at implementere dem. Det er klart, at når man laver så store reformer for første gang i henholdsvis 70 år og 90 år, giver det selvfølgelig anledning til noget, men nu kan vi se, at det virker, og det vil sige, at politiet opklarer sagerne og får de kriminelle stillet for dommerne, domstolene ekspederer sagerne og ekspederer de kriminelle videre ind i fængslerne, og det er jo sådan set udmærket, men det giver så det her problem med, at der i hvert fald lige nu er et kapacitetspres, og det skal der selvfølgelig gøres noget ved.

Vi har vi jo sørget for tilførsel af yderligere midler både sidste år og i år, og så er det jo også et faktum, at når vi når lidt længere hen på året, skal vi i gang med en ny flerårsaftale for Kriminalforsorgen, og der vil man jo kunne kigge længere ud i fremtiden og sige, hvad det mere langsigtede behov i Kriminalforsorgen vil være. Hvad skal der til? Hvad er det for nogle ting, man gerne vil gøre bedre? Hvad er det, man gerne vil gøre mere ud af? Hvad kan vi gøre anderledes? Hvad kræver det her af os politikere i forhold til økonomi og lovgivning? Det kommer vi jo til at diskutere. Så det er jo ikke sådan, at diskussionen stopper her.

Men det, man har gjort, er jo, at man her og nu har fundet frem til de løsninger, der kan hjælpe med til, at vi får fundet de 220 lukkede pladser, som der er behov for, nemlig ved at man sørger for, at nogle åbne pladser bliver konverteret til lukkede pladser, og sørger for at udvide ordningen med noget for noget, sådan at de indsatte, der rent faktisk yder en indsats og viser, at de gerne vil ud af kriminalitet, også får mulighed for at blive prøveløsladt lidt tidligere, og så også ved, at man i højere grad vil arbejde på, at der bliver sørget for, at udlændinge, der kommer her til landet og begår kriminalitet og har fået en dom om frihedsberøvelse, kommer hjem til der, hvor de kommer fra, så de kan få lov til at afsone der.

Så der er mange gode tiltag, som man er i fuld gang med. Men det er altså på den korte bane, som det hedder, for på længere sigt skal vi senere på året i gang med flerårsforhandlingerne, og der tror jeg, at vi skal til at tage fat på nogle af de store udfordringer, der også ligger i Kriminalforsorgen. For der er ingen tvivl om, at der er et kapacitetsproblem lige nu, men spørgsmålet er, hvor langsigtet det er. Er det bare her og nu, eller er det noget, der kommer til at holde ved? Men jeg synes også, at vi skal turde tage en diskussion af, hvordan vi håndterer de problemer, der er i forhold til de indsatte, inde i Kriminalforsorgens institutioner, for der er ingen tvivl om, at sammensætningen af de indsatte i vores fængsler og arresthuse har bevirket, at det er blevet meget mere råt at afsone i danske fængsler, og det er ikke rimeligt.

Det er ikke rimeligt, at man ud over at have fået en straf med f.eks. at skulle i fængsel 1 år skal udsættes for trusler og vold fra andre indsatte. Der må det være sådan, og det må vi sikre, at det er Kriminalforsorgen og personalet, der bestemmer dagsordenen i fængslerne, og ikke visse indsatte, som ikke vil forstå, at de altså nu sidder frihedsberøvet.

Så jeg synes, vi skal tage fat på det her senere på året, når vi kommer i gang med at forhandle flerårsaftalen for Kriminalforsorgen, og så få lavet nogle langsigtede løsninger. Det, som der nu bliver taget fat på med forslag til vedtagelse, og det, regeringen har gjort, er at løse problemerne, der er, her og nu, og det er vi tilfredse med.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, hr. Manu Sareen.

Kl. 16:35

(Ordfører)

Manu Sareen (RV):

Tak for det. Der er ingen tvivl om, at kriminalforsorgens problemer med stigende belæg og med sikkerhedsproblemer har været støt stigende gennem de sidste mange år. Og årsagerne har vi jo hørt om, dem kender vi, det er politiets øgede effektivitet i forbindelse med bandekonflikten og også domstolenes oprydning i sagsbunkerne og så det faktum, at regeringen har indført strafskærpelser, flere varetægtsfængslinger og længere fængselsstraffe. Det har helt klart betydet, at vi nu står med en udfordring i de danske fængsler.

Det fører så igen til en masse andre udfordringer, som vi også kan læse i Kriminalforsorgens rapport. Og det interessante er, at den tilspidsede situation med hensyn til de manglende pladser egentlig har resulteret i en tilstand på både godt og ondt. Det gode er uægtelig, at man bliver tvunget til at bruge de alternative muligheder, som man allerede bruger, men bruge dem endnu mere. Det er f.eks. de indsattes udslusningsforløb, som man også kan læse om i rapporten. Så kan man kigge mere på prøveløsladelser og også på den der noget for noget-ordning, som er den samme, som der er andre ordførere der selvfølgelig også har været inde på. Og fremrykning af udgangsforløbet er også en mulighed.

Det er jo godt, det er rigtig, rigtig positivt – det er helt i Radikales ånd, ingen tvivl om det. Og det vil så muligvis også kunne frigøre nogle pladser, ingen tvivl om det, og have en positiv effekt på resocialiseringen, og det er jo det, der er i Radikales ånd. Men det får desværre også nogle konsekvenser, for der kommer selvfølgelig også et pres på kriminalforsorgen, og det afhjælper man ikke bare ved at øge den tilladte udnyttelsesgrad. Her skal der selvfølgelig ikke herske nogen tvivl om, at presset helt klart skyldes – som vi også kan læse i rapporten, og som flere ordførere også har været oppe at sige – den eskalering, der har været i rocker- og bandemiljøet. Jeg blev da helt klart overrasket over, at man kunne læse, at der er 80 forskellige grupperinger i Danmark, og at de grupper vokser i størrelse, heriblandt AK81. Det er jo rigtig, rigtig meget at skulle rumme for landets fængsler.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at der heller ikke er nogen tvivl om, at det voldsomme pres også resulterer i dårlige arbejdsvilkår for de ansatte, konflikter mellem de indsatte og konflikter mellem de indsatte og de ansatte. Og det undrer mig på ingen måde, at man i rapporten også kan læse, at der fra 2007 til 2009 er en stigning i antallet af fundne våben. Det skyldes helt klart den usikkerhed, der er blandt de indsatte – helt klart på grund af bandekonflikten, men helt sikkert også på grund af det stressende miljø, som man desværre også har fået skabt.

Jeg har selv undervist fængselspersonale igennem en rigtig lang årrække, og så sent som i sidste uge var jeg ude at undervise i et åbent fængsel, og der er ingen tvivl om, når man lytter til de ansatte, at de er ganske sikre i mødet med hensyn til, hvad fremtidens udfordringer er, og hvordan man skal løse dem. Det er helt klart, som vi også har været oppe at sige fra oppositionens side, at det handler om bandeproblestillingerne, rekrutteringen, flere pladser og sidst, men ikke mindst, volden mellem de indsatte og ansatte, og det gælder

selvfølgelig også det psykiske arbejdsmiljø, som i den grad skal løftes. Vi hørte jo også Det Konservative Folkeparti takke de ansatte i kriminalforsorgen; det er særlig de mennesker, vi skal passe på, for det er dem, som i den grad bliver belastet på grund af det voldsomme arbejdsmiljø, som er meget, meget vanskeligt at arbejde i for dem.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ingen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Herefter er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

Kl. 16:38

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det er jo desværre en tilbagevendende debat, at vi har store problemer med, at der sidder alt for mange mennesker i fængslerne, og at der er for dårlige vilkår for vores ansatte og indsatte. Det løser altså ikke problemet, at justitsministeren bare øger tallet for, hvor mange der må være i fængslerne – det bliver forholdene absolut ikke bedre af, tværtimod. Jo flere, man propper ind i fængslerne, jo mere stiger risikoen for, at det går galt. Der bliver dårligere vilkår for de ansatte, og der bliver dårligere vilkår for de indsatte og dermed også ringere mulighed for, at vi faktisk kan sikre, at de indsatte holder op med at begå kriminalitet; sikre, at de, når de kommer ud, ikke begår ny kriminalitet, så de skal i fængsel igen; og sikre, at de ikke gør noget i den tid, de er i fængslet, som betyder, at de ikke bliver prøveløsladt. Derfor nytter det altså ikke, at man bare hæver belægsprocenten, altså tallet for, hvor mange der må sidde i fængslerne.

Der er i stedet behov for, at man sætter en helt ny kurs; at man tænker i, hvordan vi kan prøve at skabe nogle forhold, der er langt, langt bedre i fængslerne. Det burde jo være sådan, at dem, der arbejder i fængslerne, skulle være nogle af dem, der havde de allerbedste vilkår. Det er et hårdt arbejde, og det burde være fuldstændig udelukket, at man kunne være helt alene på en vagt. Det burde være sådan, at man skulle have en lang og grundig uddannelse i, hvordan man håndterer de mange forskellige situationer, der kan opstå, og at man havde en rigtig god og lang uddannelse i, hvordan man håndterer de forskellige typer af mennesker, der kan sidde i vores fængsler.

Der er jo lavet så mange forskellige ordninger i dag, så alle de mennesker, der virkelig er velfungerende og bare har lavet lidt småkriminalitet, jo ikke længere kommer i fængslerne. Det er nogle, der har virkelig massive problemer på forskellige områder, der kommer i fængslerne, og derfor skal de, der er ansat i fængslerne, selvfølgelig også have en ordentlig uddannelse i, hvordan de kan håndtere det. De forsøger så godt som muligt i dag, men de får ikke den uddannelse og de redskaber, der skal til.

Noget af det, der er vigtigt, er jo også at tænke i, hvordan vi uddanner de indsatte. Hvordan sikrer vi, at de her mennesker faktisk får noget uddannelse, der gør, at de får en chance for at få et arbejde, når de kommer ud af fængslerne, sådan at der er mindre risiko for, at de havner i ny kriminalitet? Der er behov for, at vi sikrer, at det bliver det helt normale for alle, at de får en prøveløsladelse og et udslusningsforløb, sådan at vi sikrer, at de kommer i gang med en god tilværelse uden for fængslerne; at de ikke bare kommer tilbage til det, de kom fra, og den omgangskreds, de kom fra – med stor risiko for at ryge ud i ny kriminalitet.

Så er der behov for at sætte os et mål om, at vi vil have færre i fængslerne, og se på, hvordan vi kan få færre, der sidder i fængsel. Det har man jo tidligere sat sig som mål i forskellige lande, og det kan faktisk lykkes, hvis man politisk vil det. Vi kunne se på, hvordan vi i stigende omfang kan bruge samfundstjeneste og andre alternativer, så vi ikke sætter alle dem, der får de korte straffe, i fængsel. Vi er det land i Norden, der sætter flest unge mænd i fængsel, og vi ved, at når man først har været i fængsel, er der langt større risiko

for, at man kommer der igen. Lad os lade være med at sætte de unge ind og blive uddannet i kriminalitet; lad os i stedet for sikre, at de kommer i gang med en ungdomsuddannelse, så de kan få et arbejde og holde sig ude af kriminalitet fremover.

Så er der det særlige problem vedrørende banderne. Jeg har fulgt lidt med i den debat, der er i Sverige, og jeg håber virkelig meget, at vi i Danmark kan undgå, at fængslerne bliver rekrutteringssteder for bander og bliver de steder, hvor der opstår nye bander. Det mener jeg er noget vi skal have utrolig stort fokus på, og det handler altså også om at have gode vilkår i fængslerne, så man tager sig af det enkelte menneske og også ser på, hvordan vi kan prøve at få dem motiveret til at komme ud af banderne, og hvordan vi så kan beskytte dem, der er villige til det, ordentligt. Vi må sikre, at man er beskyttet inde i fængslerne, og at vi faktisk, når vi har mennesker indsat, beskytter dem, så de ikke risikerer at blive gennembanket, hvis ikke de gør, som banderne siger, og den beskyttelse skal gælde både indsatte og ansatte.

Det er altså noget, som vi som samfund burde love ikke kunne forekomme i fængslerne, altså at man er nødt til at gøre det, som banderne gerne vil true en til at gøre. Der skal vi sikre, at der er en ordentlig beskyttelse – ellers mener jeg faktisk ikke, vi lever op til det, vi skal som et ordentligt demokratisk samfund. Det er den nye kurs, jeg håber, vi kan få sat for fængslerne, nemlig at det faktisk skal være en helt anden udvikling i stedet for bare en nedadgående spiral.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Justitsministeren.

Kl. 16:43

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for en god debat. Jeg synes, vi er kommet godt omkring mange af de problemstillinger, der gør sig gældende i øjeblikket i forhold til kriminalforsorgen. Der blev sagt meget, som jeg er enig i – det behøver jeg jo ikke at kommentere nærmere – men jeg vil bare hæfte mig ved et par enkelte ting.

Fru Karen Hækkerup holdt jo en tale, der var fuld af megen brok over tingenes tilstand, og vi kan være enige om, at der er meget, der kan gøres bedre. Det, der var kendetegnende for fru Karen Hækkerups indlæg, var imidlertid, at det bestod af ren brok, men ingen forslag overhovedet til, hvordan tingene kunne gøres bedre. Det var en lang beklagelse over tingenes tilstand og regeringens manglende håndtering af tingene. Der skete hverken på det ene eller andet område noget, måtte man forstå, men hvad Socialdemokratiet forestillede sig at gøre ved tingene, hørte vi til gengæld ikke meget til i det indlæg.

Fru Karen Hækkerup sagde bl.a., at der var meget lidt handling bag ordene om forebyggelse og resocialisering. Det forstår jeg jo slet ikke. Tværtimod har vi jo satset meget på forebyggelse og resocialisering i de senere år, så der er masser af eksempler på, at vi netop gør mere, når det gælder resocialisering, også i forhold til kriminalforsorgen og de indsatte i vores fængsler. Det er faktisk noget, jeg lægger meget vægt på.

Så sagde fru Karen Hækkerup også, at det undrede, at vi tror, at det hele bare kan leveres inden for den samme ramme. Næh, det gør vi ikke. Tværtimod er det jo sådan, at vi sætter en række tiltag i gang nu for at håndtere det pres, der er på kapaciteten. Der er jo ikke tale om, at vi bare læner os tilbage og konstaterer, at der er et problem. Tværtimod sætter vi ting og sager i gang.

Fru Karen Hækkerup sagde også, at vi må væk fra de 1-årige analyser. Det går ikke, vi må se på det i et længere perspektiv. Det er da fuldstændig rigtigt, men det er jo også det, vi gør. Vi er i øjeblikket i det sidste år af en flerårsaftale om kriminalforsorgen, og vi har netop i regeringen besluttet at gå i gang med budgetanalyser, der

skal bane vej for, at vi til efteråret laver en ny flerårig aftale om kriminalforsorgens økonomi og udvikling.

Hr. Kim Andersen, hr. Tom Behnke og hr. Peter Skaarup holdt jo alle nogle gode og rigtige taler, som ikke giver mig anledning til så mange yderligere bemærkninger. Jeg hæftede mig ved, at hr. Peter Skaarup sagde, at det er vigtigt, at vi sender flere udlændinge hjem til afsoning i hjemlandet. Jeg er jo fuldstændig enig i, at det er en vigtig målsætning, at vi gør det. Jeg har jo inden for de rammer, vi har i øjeblikket, fået sat en række administrative indsatser i gang, for at vi presser så meget som muligt på at få folk hjem til afsoning i deres hjemland. Vi får bedre muligheder for nu i EU at sende folk hjem, hvis de er EU-borgere, til afsoning i deres eget land. De regler træder i kraft til december, og så får vi helt anderledes gode muligheder der, og det skal vi selvfølgelig udnytte maksimalt, så det er vi meget enige om.

Så var fru Anne Baastrup inde på hele problemstillingen om kontakt til bandemedlemmer og bandemedlemmers rekruttering af andre indsatte i vores fængsler, og det er naturligvis et problem. Det er klart, at det med et stigende element af bandemedlemmer i vores fængsler er et stigende problem, at vi skal undgå, at nogle bliver rekrutteret til banderne i vores fængsler.

Fru Anne Baastrup havde også nogle betragtninger om, at regeringen ikke har en fremtid, der ligger ud over 2011. Se, nu er jeg ikke helt klar over, om der i den forbindelse blev talt om, hvordan vi ser på kriminalforsorgens fremtid, og at vi begrænser os til at planlægge kriminalforsorgen indtil 2011, eller om det var sådan en mere generel politisk bemærkning, der kom ved den lejlighed. Men jeg kan forsikre fru Anne Baastrup om, at regeringen planlægger ud over 2011, både når det gælder kriminalforsorgen og alle mulige andre politikområder. Det er jo også derfor som sagt, at vi nu laver en analyse, der kan danne grundlag for en ny flerårsaftale om kriminalforsorgen i efteråret, når vi laver finanslov for 2012.

Kl. 16:48

Med hensyn til tilsigelsesstoppet – det var både fru Karen Hækkerup og fru Anne Baastrup inde på – vil jeg sige, at det er der jo ikke noget unormalt i. Det er jo meget normalt, og det har man brugt mange gange før, at man har sådan et tilsigelsesstop i et par måneder, også for at udjævne de udsving, der er i belægget i vores fængsler hen over året. Det har såmænd også været brugt under socialdemokratiske regeringer, og det er der ikke noget som helst mærkeligt i; det er en helt normal foranstaltning at gøre i en situation som den, vi er i i øjeblikket.

Hr. Manu Sareen gjorde også en del ud af, at det stigende kapacitetspres er en konsekvens af rocker- og bandekriminalitetens stigning. Det er jeg jo meget enig i. Det er i høj grad en udfordring. Vi kan jo ikke, som hr. Kim Andersen også var lidt inde på, tage den konsekvens, at vi ikke vil retsforfølge bande- og rockermedlemmer for deres kriminalitet, og når vi gør det i stigende udstrækning og det er en stigende del af vores kriminalitet, der begås af rocker- og bandemedlemmer, så bliver konsekvensen, at der er flere af dem i vores fængsler, og det skal vi selvfølgelig også tage højde for. Og der er jeg enig i det, hr. Manu Sareen sagde, med hensyn til, at det giver vanskelige forhold for de ansatte, og derfor må vi også tage højde for det, når det gælder uddannelse af ansatte. Jeg kan forstå, at hr. Manu Sareen også bidrager på det felt med selv at deltage i uddannelse af ansatte i vores fængsler. Det synes jeg er glimrende.

Det er så også en bemærkning til fru Line Barfod, som sagde, at det er vigtigt, at vi uddanner de ansatte i at håndtere de problemer, som de støder på. Det er klart, at når problemernes karakter ændrer sig, så må vi også tilpasse den uddannelse, der er i vores fængsler og arresthuse.

Fru Line Barfod havde flere betragtninger: Det nytter ikke noget, at vi bare hæver belægsprocenten; der skal mere til; vi skal uddanne de ansatte i håndtering af problemerne, som jeg lige kommenterede

det; vi skal gøre mere for at uddanne de indsatte; målet må være, at der er færre i vores fængsler, og at vi også overvejer alternativer til fængselsstraf. Jeg kan sætte flueben ved det hele. Det er jeg enig i, og det er også regeringens politik, så det er jo dejligt.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nogle korte bemærkninger. Først er det fru Karen Hækkerup.

Kl. 16:51

Karen Hækkerup (S):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg synes jo faktisk ikke, det er særlig seriøst at stille sig op og sige, at det eneste oppositionen har at sige til det her er det rene brok.

Jeg tror, at det må gøre ondt i den konservative sjæl at stå som konservativ justitsminister og gang på gang sige: Se, vores retspolitik virker; se, hvor godt det kører – når vi så samtidig kan se, hvordan situationen i virkeligheden er i fængslerne. Det tror jeg må gøre ondt.

Det må også gøre ondt, at man laver et tilsigelsesstop, som betyder, at dømt ikke skal ind og afsone, men at de skal vente, og man så samtidig skal stå og sige, at det var der vist også nogle socialdemokratiske banditter der for ti år eller længere tid siden benyttede sig af. Så er det jo, fordi man godt ved, at det er en undskyldning, som ikke er en af de gode.

Jeg synes jo, det havde været rettidig omhu, hvis ministeren havde sikret sig, at der allerede på nuværende tidspunkt havde været udfærdiget en kapacitetsanalyse, der afdækkede behovet i vores kriminalforsorg for flere år ud i fremtiden.

Nu siger ministeren: Socialdemokraterne kritiserer, at vi ikke går i gang med at lave flerårsundersøgelser, men det har vi sådan set allerede gjort, og derfor har vi så nu fået foretaget en undersøgelse, som skal sikre, at vi får afdækket, hvad behovene vil være i fremtiden. Så vil jeg bare spørge, om ministeren ikke er bekendt med det svar, ministeren selv har givet til mig i går, og hvor der bliver sagt, at Direktoratet for Kriminalforsorgen ikke udarbejder længerevarende prognoser, da det vil være behæftet med for stor usikkerhed? Holder det ikke længere?

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:52

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jo, jeg kan forsikre for, at svar afgivet i går stadigvæk holder i dag. Sådan er det. Men det ændrer jo ikke ved, at vi nu er i gang med at lave en budgetanalyse for kriminalforsorgen med henblik på at indgå en aftale i efteråret i forbindelse med finansloven for 2012, som er en flerårsaftale, hvor vi altså har planer for kriminalforsorgens udvikling i de kommende år.

Det ændrer jo ikke ved, at man ikke kan lave en prognose for, hvad belægget vil være i juni 2013. Der er ikke analyseberedskaber til stede, der gør, at man sådan lige kan gøre det på den måde, men vi planlægger naturligvis at lave en ny flerårig aftale for kriminalforsorgen. Det er vi i gang med at analysere på i øjeblikket, så vi har et godt beslutningsgrundlag.

Med hensyn til tilsigelsesstop har jeg overhovedet ikke behov for nogen dårlige undskyldninger. Det er en helt normal ting at lave et tilsigelsesstop. Der var vist to år i 2008 og 2009, hvor vi ikke gjorde det, men ellers er det helt normalt at anvende det instrument, i forbindelse med at der hen over året er udsving i belægget, hvor man så kan bruge tilsigelsesstop til at regulere på det med. Og det er jo kun et par måneder, det drejer sig om – det er jo ikke sådan, som man får indtryk af, når man hører fru Karen Hækkerup, at der nu ikke kom-

mer nogen i fængsel resten af året. Sådan fungerer det jo ikke. Vi skubber jo bare lidt til det for at udjævne den kurve, der ellers er.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 16:54

Karen Hækkerup (S):

Jeg har også godt læst i rapporten, at man har fundet et eller andet tal. Det har været sådan over mange år, at der har været omkring 2.600, der sådan har ventet lidt, og det er så blevet det naturlige tal, og derfor er det ikke udtryk for, at der er en ventekø. Man kan jo skrive sig ud af mange ting, det ved ministeren godt.

Jeg synes, det havde været fint, om man havde set ind i fremtiden og havde planlagt med et længerevarende perspektiv, sådan at man ikke står i den situation, at man konstaterer, at lige nu p.t. mangler vi 220 fængselspladser, og vi kommer ikke til at mangle færre til næste år. Det, det her handler om, er, at regeringen ikke har tænkt sig at gøre noget ved det. Man venter og ser, om man vinder valget, og hvis man ikke gør, så er det heldigvis nogle andres ansvar. Man kan jo ikke læse det på nogen anden måde.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål, som vedrører regeringens politik for privatiseringer af vores fængsler. Venstres ordfører var i sit indlæg inde på, at der var behov for at få private ind i vores fængsler, for det ville være godt for kulturen i fængslerne, noget med, at det skulle være mere analogt med den kultur, de indsatte vil møde, når de kommer ud i samfundet. Der vil jeg så bare spørge: Er det regeringens holdning, at vi skal til at privatisere vores fængsler, eller er det noget, som alene står for Venstres regning?

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:55

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Først siger fru Karen Hækkerup noget med, at vi har fundet et eller andet tal, og at man kan skrive sig ud af mange ting. Jeg ved ikke, hvad det er for et eller andet tal, vi har fundet. Det er rigtigt, at man kan skrive sig ud af mange ting, det er der såmænd mange eksempler på at folk gør, men jeg mener ikke, at vi har gjort det her. Her har vi meget koncist i forbindelse med den plan, vi har lagt for resten af året for at sikre en løsning på kapacitetspresset, gjort klart, hvad det er for nogle tiltag, der skal til, og hvilken effekt de har, sådan at vi sikrer, at der er plads til dem, der skal være plads til.

Med hensyn til privatisering af fængslerne vil jeg sige, at det ikke er noget, vi har drøftet i regeringen. Jeg har haft nogle drøftelser med ordførerne fra Venstre og Det Konservative Folkeparti om privatisering i Kriminalforsorgen, og jeg ser da bestemt muligheder for, at vi med tiden kan få mere privatisering ind. Det er jo altid sundt, hvis der er private, der kan levere ydelser i konkurrence med det offentlige, for at vi kan få de bedst mulige ydelser til den bedst mulige pris – det tror egentlig også er noget Socialdemokratiet skulle overveje at bruge som en god idé.

Så må jeg bare konstatere, at det igen bare var én gang brok. Socialdemokratiet har overhovedet ingen forslag til noget som helst, ingen konstruktive forslag til, hvordan problemerne skal løses. Det er ren brok fra Socialdemokratiets side over regeringen, men det er jo også det eneste, Socialdemokratiet i øvrigt leverer i dansk politik i øjeblikket.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 16:56

Kl. 17:00

Peter Skaarup (DF):

Jeg hæftede mig ved, at justitsministeren sagde, at det også var regeringens opfattelse, at der skulle gøres meget mere for at sende nogle af de udenlandske kriminelle, der sidder i danske fængsler og fylder op, til deres hjemlande. Og det hilser vi jo altså meget velkommen i Dansk Folkeparti, fordi vi her ser en god mulighed for at finde nogle af de pladser, specielt de lukkede, som der mangler i dag i vores fængselssystem. En statistik for 2009 fra Kriminalforsorgen viser jo faktisk, at i de lukkede fængsler er det 18,4 pct., der er indvandrere. Det er 7,3 pct., der er efterkommere, og det er 10,6 pct., der er udlændinge. Det vil sige, at man dér har en ret stor gruppe, som vil kunne give flere lukkede pladser, hvis de i stedet for afsoner i deres hjemland.

Mit spørgsmål går så på, om justitsministeren i lighed med, hvad Norge har gjort, vil optage forhandlinger med Rumænien med henblik på, at man fra Rumæniens side accepterer at modtage rumænske statsborgere tilbage til afsoning her fra landet, for det er altså et sted, hvor der kan blive frigjort flere fængselspladser her i Danmark.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:58

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er sådan, at vi jo, som jeg også nævnte, får mulighed for i december med de nye regler, der træder i kraft i EU, at hjemsende EU-borgere til afsoning i deres hjemland, og det burde give luft på den front, så vi kan få lukkede pladser frigjort.

Med hensyn til Norges aftale med Rumænien kan jeg ikke sige her og nu, om det er noget, som vi yderligere kan gøre, og om det vil have en effekt. Nu er Norge jo uden for EU i modsætning til Danmark, som er medlem af EU, men jeg er blevet opmærksom på, at der er en sådan aftale, og jeg har bedt om at få undersøgt nærmere, hvad indholdet af den aftale er, og om det er noget, vi har nytte af at gøre på trods af de regler, der er i EU.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:58

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan tilføje til det med Rumænien, at Folketingets Retsudvalg i hvert fald fik oplyst under et besøg, vi aflagde hos den norske justitsminister, Knut Storberget, at man ud over de her internationale bestræbelser, der også er i EU, på at lave aftaler med hjemlandene om at modtage deres statsborgere til afsoning, virkelig også har brug for at lave bilaterale aftaler med de pågældende lande, for det er ikke helt nemt, det er ikke helt enkelt, det tager lang tid, og man skal over for det enkelte land være meget opsat på, at de skal overholde det, som er på dagsordenen for de møder, der bliver holdt. Så derfor er vores ønske i Dansk Folkeparti helt sikkert, at man fra dansk side og fra justitsministerens side virkelig lægger sig i selen og får lavet sådanne aftaler med nogle af de lande, som har rigtig mange borgere siddende i danske fængsler, for det kan frigøre rigtig mange pladser.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.**Justitsministeren (Lars Barfoed):**

Nu kunne jeg desværre ikke deltage i Retsudvalgets omtalte tur til Norge, men som sagt har jeg bedt om, at vi får taget kontakt til min gode kollega Knut Storberget i Norge for at høre nærmere om de norske erfaringer og indholdet i den aftale. Og det er meget muligt, at det er noget, vi kan lade os inspirere af, så vi på den måde kan sætte yderligere pres på med hensyn til at få udlændinge sendt hjem til afsoning i deres eget land, for vi er fuldstændig enige om, at det ville være rigtig godt, hvis vi kunne det.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Baastrup for en kort bemærkning.

Kl. 17:00

Anne Baastrup (SF):

Det var godt, jeg sad fuldstændig stille på min stol, for ellers var jeg faldet ned af den. For et par år siden, kom hr. Helge Adam Møller med et forslag om at privatisere Kriminalforsorgen – private fængsler. Den daværende formand for Det Konservative Folkeparti, som det hed dengang, sagde: Aldrig i livet! Jeg kan forstå, at der nu er kommet nye toner fra den nuværende formand for Det Konservative Folkeparti, som nu hedder De Konservative. Er det meningen, at vi skal have tilstande ligesom i USA, hvor man simpelt hen får skabt et vælgerkorps af ansatte i fængslerne, således at man hele tiden kan få lagt pres på politikerne om, at de skal stramme op på straffeloven, og man hele tiden kan få nogle flere arbejdspladser? Er det det, det handler om for De Konservative?

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:01

Justitsministeren (Lars Barfoed):

For det første synes jeg lige, jeg vil benytte lejligheden til at informere, ikke mindst fru Anne Baastrup, om, at Det Konservative Folkeparti stadig væk hedder Det Konservative Folkeparti, men i daglig tale siger man ofte De Konservative. Men nok om det.

Det er sådan, at jeg synes, at det ville være rigtig godt, hvis nogle af de funktioner, som skal håndteres i vores fængsler og arresthuse, med fordel kunne betjenes af private. Så er det da kun godt, hvis det kan gøres bedre og eventuelt billigere, men jeg forestiller mig jo ikke, at hvad der har med myndighedsudøvelse at gøre, skal gøres af private. Der er masser af funktioner rundt omkring, det kan være bygningsvedligeholdelse, og det kan være mange andre ting, som private kan levere i større udstrækning, end tilfældet er i dag, og hvis det kan give nogle fordele, så vi kan få gjort tingene bedre og billigere, så synes jeg da, at det er noget, man skal være åben over for. Men det gælder ikke myndighedsudøvelsen, den skal finde sted af offentligt ansatte medarbejdere.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Baastrup.

Kl. 17:02

Anne Baastrup (SF):

Nu her, hvor klokken er ved at være mange og der er en ny spørgselsdebat bagefter, vælger jeg at fortolke den nuværende formand på linje med den tidligere formand for Det Konservative Folkeparti, sådan at det, ministeren taler om, er Kongens Ø og den slags private tilbud om stofmisbrugsbehandling eller andet. Så jeg er blevet lidt mere beroliget, men jeg vil sige, at jeg ikke synes, det var

sjovt at høre det der generelle ønske om privatisering af den danske kriminalforsorg.

Kl. 17:05

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:03

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg er altid glad for at kunne bidrage til, at der falder ro over fru Anne Baastrup.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Manu Sareen for en kort bemærkning.

Kl. 17:03

Manu Sareen (RV):

Tak. Så håber jeg, at ministeren ikke tager det her som brok, men som det, som er vores rolle som opposition, nemlig bl.a. at bide regeringen i haserne og holde øje med, at tingene foregår, som de skal.

Mit spørgsmål går ud på, at der, så vidt jeg har fået oplyst, sidder omkring 200 børn under 18 år i de danske fængsler – Enhedslisten var også inde på det – fordi der ikke er plads på sikrede institutioner. Jeg ved, at de europæiske fængselsregler også opponerer mod det her. Det kan godt være, at det bliver for specifikt – jeg kan se, at ministeren sådan lige kigger over for måske at få noget svar – og jeg kan også få svar senere hen, det er helt fair nok.

Jeg kunne bare godt tænke mig at høre, hvad ministeren har tænkt sig gøre, hvis antallet er så stort – eller mindre, så er det også fint – for at modvirke de skadevirkninger, som de her børn unægtelig vil pådrage sig, for vi har også hørt fra alle ordførere, at det her er et meget, meget råt miljø, som ikke er for børn på nogen som helst måde.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:04

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg erindrer ikke lige på stående fod det nøjagtige antal af unge under 18 år i vores fængsler, men umiddelbart mener jeg slet ikke, at det er på det niveau, som hr. Manu Sareen nævner. Men det kan vi jo få belyst ved et skriftligt spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Jeg vil bare sige, at det jo ikke er meningen, at unge under 18 år overhovedet skal sidde i vores fængsler. Det sker undtagelsesvis i forskellige sammenhænge, og så er det næsten uden undtagelse i ganske få dage, det er måske kun 1 dag, det drejer sig om. Det kan være, hvis det er vanskeligt at finde en egnet institutionsplads til den pågældende – det kunne måske være en, som har en meget voldelig adfærd, hvor man ikke ser anden udvej end i hvert fald midlertidigt at få vedkommende ind i et vores fængsler. Der kan være andre forhold i forbindelse med overførsel fra en institution til en anden, men det er en midlertidig foranstaltning.

Vi har jo sikrede institutioner for unge, og jeg er glad for at kunne sige, at der jo er ledige pladser i de sikrede institutioner for unge. Der var jo en del bekymring for, også her i Folketinget, da vi nedsatte den kriminelle lavalder til 14 år, at vi ikke afsatte penge nok til udbygningen af de sikrede institutioner, men vi kan se nu, også fordi kriminaliteten, ikke mindst ungdomskriminaliteten, falder, at så er der altså plads i de sikrede institutioner til de unge. Så det er helt specielt, når der er unge, som kommer ind i vores fængsler, men lad os få tallet belyst under udvalgsarbejdet.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til justitsministeren.

Da der ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen og hermed forespørgslen sluttet.

Afstemning om det fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på torsdag, den 7. april 2011.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) Forespørgsel nr. F 25:

Forespørgsel til justitsministeren:

Hvilke tiltag er der taget for at støtte truede privatpersoner såvel som f.eks. medievirksomheder, der udsættes for trusler mod deres integritet, når de angribes verbalt og fysisk af totalitære og terroristeriske kræfter, og vil regeringen oplyse, hvad man fremadrettet vil gøre for at tackle den slags angreb på ytringsfriheden, som kunne medføre, at eksempelvis en medievirksomhed ikke har råd til at forsvare sin integritet?

Af Pia Kjærsgaard (DF), Pia Adelsteen (DF), Marlene Harpsøe (DF), Martin Henriksen (DF), Karin Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 10.02.2011. Fremme 22.02.2011. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 7. april 2011).

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse også her udsættes til torsdag den 7. april 2011.

Til begrundelse er der ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:06

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Omkring juletid var vi i Danmark igen vidner til et muligt terrorangreb, som heldigvis blev afværget. Det var igen Morgenavisen Jyllands-Posten, der tilsyneladende var målet for radikaliserede menneskers planer. Set med Dansk Folkepartis øjne aktualiserer det behovet for, at vi her i Folketinget debatterer og tager initiativer til at sikre, at ytringsfrihed ikke skal være et spørgsmål om ussel mammon. Hvis man er avis, borger eller virksomhed, skal det ikke være sådan, at man ikke kan give sin mening til kende, enten bevidst eller måske ubevidst, uden at blive slået i hartkorn med nogle, der går efter forskellige menneskers liv.

I Dansk Folkeparti er vi meget bekymrede for den udvikling, vi har set, hvor Morgenavisen Jyllands-Posten og andre føler sig truet og må bruge meget store ressourcer på at beskytte sig imod de trusler. Det er jo ikke kun én gang, det er flere gange, at en avis som Jyllands-Posten er omdrejningspunkt for de trusler, vi har set.

Det, vi kan være ekstra bekymrede for, er måske ikke med hensyn til Morgenavisen Jyllands-Posten, som er en velrenommeret avis, der formentlig har penge på kistebunden, nej, det er i virkeligheden, hvis en avis eller et andet medie uforvarende måtte komme til at trykke et læserbrev eller en tegning, som hidser nogle op, og det så lige pludselig er den avis eller det nye medie, der vil være omdrejningspunkt for de trusler, der er tale om. Det er ikke sikkert, at et lil-

le medie – det kunne være Kristeligt Dagblad eller en anden avis, en radio- eller tv-station, eller hvad det nu er – er rustet økonomisk eller sikkerhedsmæssigt, og tryghedsmæssigt for deres medarbejdere, til at kunne imødegå de trusler, der måtte være.

Vi har noteret os, at Morgenavisen Jyllands-Posten har måttet bruge 40 mio. kr., ifølge aviserne i hvert fald, på at beskytte sig mod mulig terror. Det er klart, at det ikke er en udgift, som mange andre medier tilsvarende vil kunne dække og beskytte sig med, og det kan så i den virkelige verden være ensbetydende med, at man er nødt til at lade være med at gøre det, man måske egentlig gerne ville, altså, give det rum for ytringsfriheden, som man gerne ville give på en avisredaktion. Og sådan må det aldrig være i hverken Danmark eller andre lande.

Derfor synes vi, at det er fornuftigt, at vi har en debat i Folketinget om, hvordan vi i allerhøjeste grad beskytter ytringsfriheden, beskytter den frie ret til at trykke det ene, det andet eller det tredje, hvis man som avis ønsker det.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Justitsministeren for besvarelse.

Kl. 17:09

Besvarelse

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Forespørgselsdebatten her i dag om angreb på ytringsfriheden er jo i virkeligheden en rigtig god anledning til at slå fast, at terrortruslen mod Danmark aldrig må føre til, at borgerne i dette land bliver frataget lysten til at deltage i den frie debat, eller at vi i øvrigt lægger bånd på vores ytringer af hensyn til terrorister.

Retten til frit at kunne give sin mening til kende offentligt er en helt grundlæggende værdi i et demokratisk samfund som Danmark. Derfor må vi ikke give skruppelløse terrorister lov til at fratage os den ret og overgive os i deres kamp for at undertrykke demokratiet og ytringsfriheden i Danmark og i vores del af verden – tværtimod.

Denne regering har derfor, lige siden vores tiltræden, også lagt stor vægt på at styrke det danske samfunds værn mod terrorisme. Regeringen har flere gange styrket det lovgivningsmæssige værn mod terrorisme og har samtidig løbende sikret, at Politiets Efterretningstjeneste har de nødvendige ressourcer til rådighed.

Politiets Efterretningstjenestes indsats mod terrorisme spænder vidt fra efterforskning af personer, der mistænkes for at have til hensigt at begå helt konkrete terrorhandlinger, til mere generel rådgivning af myndigheder og virksomheder med henblik på at øge disses modstandsdygtighed over for bl.a. terrorhandlinger.

Netop sikkerhedsrådgivning er et af de områder, PET har styrket i de senere år som følge af udviklingen i terrortruslen og ved udnyttelse af de ressourcer, som regeringen har stillet til rådighed.

PET har således gennem længere tid arbejdet målrettet på at styrke og udbygge samarbejdet om sikkerhedsspørgsmål og sikkerhedsforanstaltninger med såvel offentlige myndigheder som private virksomheder og organisationer. Politiets Efterretningstjeneste yder således i dag bl.a. sikkerhedsrådgivning i forhold til Folketinget, en række ministerier, styrelser, private virksomheder, organisationer samt særligt truede enkeltpersoner. Indholdet af rådgivningen fra PET og de foranstaltninger, som PET finder anledning til at iværksætte, beror naturligvis på helt konkrete vurderinger.

Som eksempel på et konkret tiltag fra efterretningstjenestens side kan nævnes, at PET i lyset af det skærpede trusselsbillede har indledt et samarbejde med Dansk Industri om at højne danske virksomheders sikkerhed og robusthed. I fællesskab med Dansk Industri har PET således kortlagt 25 danske virksomheders syn på deres egen sikkerhed og udgivet pjecen »Beskyt din virksomhed«, som indehol-

der redskaber til at identificere trusler, vurdere sårbarheder og planlægge et beredskab.

I december 2010 offentliggjorde PET endvidere pjecen »Pas på følsomme informationer«, som giver gode råd til virksomheder og myndigheder om, hvordan de forhindrer, at følsom information havner i de forkerte hænder.

Derudover har PET f.eks. for nylig indgået et samarbejde med TrygFonden om en analyse, som kan skabe klarhed over, hvordan danskerne egentlig opfatter terrortruslen, når de bevæger sig rundt på offentlige steder og på deres arbejdsplads. Analysen skal også se på, hvordan de forskellige forebyggende tiltag mod terror bliver opfattet.

På baggrund af analyser, erfaringer fra udlandet og ikke mindst erfaringer fra PET's egen sikkerhedsrådgivning vil PET udforme et rådgivningskoncept rettet mod ejere, ansatte og sikkerhedsansvarlige de steder, hvor mange mennesker samles. Rådgivningskonceptet skal efterfølgende formidles både til andre myndigheder, til butiksejere og ansatte, sikkerhedsansvarlige og eksempelvis til vagtpersonale.

På baggrund af den skærpede terrortrussel mod danskere og danske interesser visse steder i udlandet, som jo bl.a. kom til udtryk ved det tragiske terrorangreb mod den danske ambassade i Pakistan, har PET endvidere udbygget sikkerhedsrådgivningen af danske myndigheder og virksomheder i udlandet. Det er bl.a. sket, ved at efterretningstjenesten har oprettet en international sikringsgruppe.

Den internationale sikringsgruppe består af PET-medarbejdere, der i kortere eller længere tid bliver udstationeret til danske ambassader i udlandet, hvis terrortruslen gør det nødvendigt. De udsendte medarbejders opgave er at træffe de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger på stedet og etablere et tæt samarbejde med lokale myndigheder med henblik på at afværge konkrete trusler.

Kl. 17:15

Det er en kendsgerning i en globaliseret verden, at danske virksomheder i stadig højere grad er udsat for flere og nye typer trusler på både ude- og hjemmemarkeder, og terrortruslen er desværre blevet en af de mange nye trusler. Virksomhederne skal således sikre sig mod bl.a. industrispionage, elektroniske hackerangreb, røveri, tyveri, svindel, overfald på medarbejdere, kidnapning, naturkatastrofer og altså terror.

Det må nu en gang være sådan, at det i første række er op til den enkelte person eller virksomhed selv at sikre, at boligen eller virksomheden ikke er sårbar over for trusler. Det gælder både i forhold til f.eks. guldsmeden, der skal sikre sin forretning mod røveri, virksomheden, der skal have it-sikkerheden på plads med passwords og krypterede pc'er, og parcelhusejeren, der ønsker at undgå et indbrud.

Selv om terrortruslen mod Danmark fortsat er alvorlig, er det i den forbindelse vigtigt at understrege, at kun et fåtal af virksomheder og privatpersoner har behov for dyre sikkerhedsforanstaltninger i form af f.eks. sikkerhedsrum eller sikkerhedssluser.

I forlængelse af anholdelsen inden nytår af de fire personer, der er mistænkt for at planlægge et terrorangreb mod Jyllands-Posten, har bl.a. Dansk Folkeparti været inde på muligheden for at oprette en pulje, administreret af PET, med midler til at dække udgifterne, når en person eller en virksomhed konstateres at være et terrormål.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at en offentlig finansieret pulje til sikkerhedsforanstaltninger vil kunne skabe en forventning hos en lang række virksomheder, som opererer i udlandet, om, at sikkerhedsforanstaltninger generelt er noget, offentlige myndigheder tager sig af. Det kan have den uheldige konsekvens, at virksomhederne selv undlader at investere i sikkerhed.

Som nævnt har danske virksomheder i første række selv ansvaret for at sørge for sikkerheden i deres virksomhed, men som jeg også har været inde på, er det et område, hvor PET bistår med centrale råd og med vejledning.

I stedet for at uddele en pose penge til bestemte virksomheder er det regeringens opfattelse, at ressourcerne udnyttes bedre ved at sikre, at PET fortsat har de nødvendige rammer til at kunne videreføre og styrke indsatsen vedrørende sikkerheden for danske myndigheder, virksomheder og borgere. Det er efter regeringens opfattelse den bedste måde at sikre en bred og effektiv indsats på, hvor virksomheder og borgere også selv tager ansvar for deres egen sikkerhed.

Jeg vil så slutte med at gøre det helt klart for alle, at terrortruslen mod Danmark naturligvis aldrig må føre til en indskrænkning af lysten til at deltage i den fri debat. Selv om vi bliver nødt til at skærpe opmærksomheden og gennemføre relevante foranstaltninger over for de aktuelle trusler, skal vi fastholde Danmark som et frit og et åbent land – ellers har vi under alle omstændigheder tabt kampen mod terroristerne.

Statsstøtte til konkrete sikkerhedsforanstaltninger på private virksomheder er imidlertid ikke vejen frem. I stedet handler det om at sikre, at PET fortsat har de nødvendige rammer til at kunne videreføre og styrke indsatsen vedrørende sikkerheden for danske myndigheder, virksomheder og borgere.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til justitsministeren for besvarelsen. Så går vi til forhandlingen, og det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:18

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Tak til justitsministeren for regeringens bidrag til debatten om ytringsfriheden og truede virksomheder – aviser og medier – der tillader sig at trykke tegninger, som nogle måske ikke kan lide, men som selvfølgelig skal have lov til det, hvis de pågældende aviser eller medier synes, at det er en del af deres arbejde at viderebringe sådanne tegninger eller læserbreve. Det er ikke noget, som staten eller nogen andre skal kunne knægte. Det skal de have lov til, og de skal ikke begrænses.

Der har i det hele taget igennem de sidste årtier været stigende udfordringer i form af trusler også her i Danmark vendt mod individer og institutioner, der specielt af islamistiske grupper er blevet udpeget til at være skyldige i blasfemi. Allerede i 1989 – hvis vi går tilbage i historien – var der voldelige islamister, der ville tage livet af Salman Rushdie. Det var så, fordi han tillod sig at fabulere lidt over Muhammeds liv i »De sataniske vers«, men det var ikke kun Salman Rushdie, der fik problemer af den grund. Der var en forlægger i Norge, der blev skudt, og flere steder udbrød der voldelige optøjer. Og det var så noget, vi desværre måtte se genoplivet, på baggrund af at Morgenavisen Jyllands-Posten tillod sig at trykke de meget kendte tegninger i avisen. Det var dermed også noget, der påvirkede Danmark. Vi blev lagt for had – specielt i arabiske lande – og den såkaldte Muhammedkrise opstod så i 2006.

I forbindelse med Muhammedkrisen var der mange aktører, der blev berørt økonomisk af islamisternes urimelige trusler. De oplagte eksempler er som nævnt Jyllands-Posten, der har måttet investere i et meget udvidet sikkerhedskoncept, og som har haft – os bekendt – et rigtig godt samarbejde med Politiets Efterretningstjeneste, ligesom andre virksomheder og institutioner nødvendigvis har måttet have det, bl.a. Folketinget.

De trusler, der kommer, er totalt vilkårlige. Det er svært at forudsige, hvornår de kommer, og hvordan de kommer. Således var det sådan, at Politikens Hus på Rådhuspladsen åbenbart var et udpeget terrormål her omkring juletid, da en gruppe islamister var på vej til

at bemægtige sig adgang til huset for at myrde løs. Og vi ser gang på gang verbale trusler, skriftlige trusler udstedt mod enkeltpersoner og aviser i Danmark, hvis de tillader sig at bruge deres ytringsfrihed til det, de nu ønsker at komme ud med af budskaber.

De her vilkårlige og urimelige vredesudbrud, der kommer fra islamisterne, kan ramme hvem som helst når som helst, og kun fantasien sætter egentlig grænsen for, hvem det næste mål er. Grisen er jo et beskidt dyr i islamisternes tankegang, men faktisk et yderst vigtigt dyr i dansk landbrugsproduktion. Den danske ytringsfrihed er meget vidtgående, og det trigger åbenbart islamisterne, og hvem ved, om det er Danish Crown eller »Svikmøllen«, der bliver centrum for det næste angreb på ytringsfriheden udført af islamister i Danmark?

Der er ingen tvivl om, at islamistisk terror og de trusler, vi ser, kan komme hele tiden, og at de er kommet for at blive. Det betyder, at stadig flere individer og institutioner kan og vil blive udsat for konsekvenserne af det tyranni, som det er udtryk for, og der kan være en risiko for, at det også er trusler, der har en indflydelse på ytringsfriheden. På den måde kan man sige, at det i den grad også her i landet hæver prisen på ytringer. Det kan være kunstnere, det kan være forlæggere, det kan være producenter af diverse ting, som altså ikke blot skal overveje, om de kan og vil leve med at blive truet på deres helbred, for de skal også overveje, om de er i stand til at klare det økonomiske læs, som lige pludselig væltes over på dem, fordi de bruger deres ytringsfrihed.

Vi vil med den her forespørgselsdebat jo give de individer og institutioner, som måtte blive truet på deres omsætning og deres levebrød, den hjælp og den assistance, som de har brug for i deres daglige arbejde. Derfor hilser vi selvfølgelig også det, som regeringen er kommet frem med her under forespørgselsdebatten, velkommen, nemlig at det er et arbejde, som Politiets Efterretningstjeneste tager på sig og videreudvikler hele tiden, for det er der behov for.

Vi vil i Dansk Folkeparti ikke udelukke, at der er brug for flere initiativer hen ad vejen, og vi har været inde på, at der kunne være brug for en statslig fond, der kan ydes støtte fra, ifald der måtte komme mere af den slags, der er trusler mod ytringsfriheden. Men i dag synes vi, at vi bør – det håber vi vi kan – stille os samlet omkring en opbakning til PET med henblik på at sige, at det er Politiets Efterretningstjeneste, der meget aktivt går ind for at hjælpe producenter, virksomheder og medier, der måtte blive udsat for et tryk mod deres ytringsfrihed.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:24

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at det er utrolig alvorligt, når nogle trues, fordi de har brugt deres ytringsfrihed. Der er ingen tvivl om, at alle bakker op om, at vi skal give al mulig støtte til dem, der bliver truet, især hvis de bliver truet med vold. Det er der sådan set ikke den store uenighed om i Folketinget; derfor kan det selvfølgelig være væsentligt nok at have en forespørgselsdebat. Men vi er alle sammen grundlæggende enige om, at det er rigtig vigtigt, og det sker jo heldigvis også, at vi er enige.

Derfor vil jeg gerne høre om et andet aspekt af ytringsfriheden og folk, der bliver truet, nemlig offentligt ansatte, der tillader sig at kritisere f.eks. en kommune eller tillader sig at kritisere den førte politik fra regeringen og dens støtteparti, og som så bliver mødt med en trussel eller en slet skjult trussel om, at de kan risikere at miste deres arbejde, eller at det sted, de arbejder, kan risikere at miste sine bevilgninger. Er det også noget, Dansk Folkeparti vil være med til at gøre noget ved, så man ikke trues på sit levebrød, hvis man bruger sin ytringsfrihed i Danmark til at kritisere magthavere?

Kl. 17:25

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:25

Peter Skaarup (DF):

Nu var det måske ikke lige det, der var sigtet med den her forespørgselsdebat, altså at vi skulle snakke så meget om de offentligt ansattes ytringsfrihed i forbindelse med diskussionen om islamisternes trusler mod virksomheder eller medier, der tillader sig at bruge deres ytringsfrihed og altså dermed bliver udsatte terrormål. Men jeg vil så – uden sammenligning i øvrigt – sige til fru Line Barfod fra Enhedslisten, at vi da bestemt også er bekymret for, hvis det er, at offentligt ansatte ikke kan få lov til at ytre sig i forskellige sammenhænge, som de har noget viden om, men hvor en mulig arbejdsgiver siger, at det må de ikke, eller det skal de ikke.

Der er ingen tvivl om, at vi som politikere – og det ved fru Line Barfod jo også – har stor gavn af, at der er offentligt ansatte, der råber vagt i gevær, så vi måske får et lidt andet syn på tingene end den typiske ledelsesholdning, som man har et eller andet sted, og som måske ikke altid er dækkende for, hvad der foregår. Jeg kan nævne politireformen som et meget godt eksempel, hvor mange politifolk kunne fortælle ting og sager, som vi kunne bruge i det politiske arbejde for at sikre en bedre reform.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 17:26

Line Barfod (EL):

Jeg er helt enig i, at der selvfølgelig er forskel på dem, der bliver truet med vold, og dem, der bliver truet med en fyring, men vi er alle sammen enige om, at der skal gøres noget i forhold til dem, der truer med vold. Det er alle i det danske samfund enige om. Det er ikke dér, vores demokrati som sådan bliver truet, for vi er alle sammen enige om at stå sammen om at beskytte den ytringsfrihed.

Det lyder jo flot, hvad hr. Peter Skaarup siger om, at det er rigtig vigtigt med offentligt ansattes ytringsfrihed, og det er jeg jo enig i, men vil Dansk Folkeparti så gøre noget? Altså, det, vi har oplevet hidtil, er jo, at Dansk Folkeparti, når nogen tillader sig at kritisere Dansk Folkepartis politik, kan finde på at gå ud at sige, at så skal man fratage bevillingerne eller man skal fyre den ene eller den anden. Vil Dansk Folkeparti gå ind og i stedet sikre de offentligt ansattes ytringsfrihed?

Vi fremsætter et forslag til vedtagelse i dag, der lyder:

Folketinget mener, at ytringsfriheden er en grundlæggende ret i et demokrati, og at samfundet derfor skal beskytte de, der bliver truet med overgreb på grund af deres ytringer, hvad enten disse trusler kommer fra magthavere, der ikke ønsker kritik og truer med fyring, eller fra personer, der truer med vold. Folketinget konstaterer samtidig, at det er afgørende for demokratiet, at ytringsfriheden bliver brugt. Derfor er det dybt bekymrende, at mange offentligt ansatte ikke tør bruge deres ytringsfrihed. Folketinget pålægger derfor regeringen at styrke de offentligt ansattes ytringsfrihed, bl.a. ved at oprette et nævn til sikring af offentligt ansattes ytringsfrihed.

Er det noget, Dansk Folkeparti vil kunne støtte?

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan huske en god actionfilm, som jeg tror hed »Kapring i høj fart«, og jeg synes, at det er lidt det, som fru Line Barfod forsøger på her med debatten, som handler om terroristers forsøg på at knægte ytringsfriheden og gå efter en avis f.eks. Det kunne også være efter andre, der altså bruger deres ytringsfrihed ved at trykke en tegning, som nogen ikke kan lide. Det synes jeg er det centrale, debatten handler om, og derfor vil man også senere under debatten her kunne høre et forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti er med i, der går på det tema, og hvor det er ønsket fra vores side at støtte Politiets Efterretningstjeneste bedre.

Der vil jeg så også sige, at fru Line Barfod som indgang for sit spørgsmål om offentligt ansattes ytringsfrihed bruger det, at vi da selvfølgelig er enige om, at de skal have ytringsfrihed, til at sige, at alle er enige om, at Jyllands-Posten skulle have trykt de tegninger eller skulle have ytringsfrihed til at gøre, hvad den ville. Der må jeg altså lige minde om, at det var alle ikke enige om. Der var folk, også her i Folketinget, der gerne ville have, at man skulle pålægge Jyllands-Posten ikke at trykke tegningerne og undskylde. Det må jeg sige lige hører med i debatten, når vi taler om det, som fru Line Barfod sagde.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Manu Sareen for en kort bemærkning.

Kl. 17:29

Manu Sareen (RV):

Tak. Jeg vil da lige gøre ordføreren opmærksom på, at jeg synes, det er helt legalt at drage de offentligt ansatte ind i debatten, for som ordføreren også rigtigt siger, er vi blevet enige om en erklæring, og det er en erklæring, som Dansk Folkeparti også har sendt. Der står jo netop, at man skal konstatere, at ytringsfriheden er en grundlæggende og fundamental ret i Danmark. Derfor gælder det vel også, at man godt kan drage offentligt ansatte med ind, ligesom ordføreren også inddrog grise, uden at man vel at mærke skal sammenligne de to – helt sikkert.

Vi har jo også andre eksempler. Vi har eksempler på, hvordan politikere fra Folketingets meget, meget fornemme talerstol har været ude efter meningsdannere osv. Vil Dansk Folkeparti også gøre noget ved den udfordring og den problemstilling, som nogle oplever?

Kl. 17:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:30

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det står lidt tåget for mig, hvad det lige er, hr. Manu Sareen spørger om. Hvis hr. Manu Sareen spørger om offentligt ansattes ytringsfrihed, vil jeg svare, at selvfølgelig skal offentligt ansatte have ytringsfrihed; det er klart. Det siger sig selv. Det er en grundlovsfæstet ret, man har, til at mene, hvad man har lyst til. At det så muligvis har nogle konsekvenser for ens ansættelsesforhold, kan jo så være en anden sag. Hvis en arbejdsplads siger, at de ikke ønsker, man fremturer på forskellige måder, må man jo så diskutere det lokalt, og vi må herinde i Folketinget også diskutere, om det på den ene eller anden måde er noget, der krænker ytringsfriheden.

Men jeg opfatter det som en meget lille del af den debat, hvis det overhovedet er en del af den debat, som vi har i dag, fordi den debat, vi har i dag, handler om, at vi har nogle virksomheder, der ikke er truet på deres ytringsfrihed på den måde, som hr. Manu Sareen brin-

ger frem, men som i virkeligheden er truet med vold og magt. Der er nogle terrorister, og det er karakteristisk for terrorister, som vil bruge vold for at nå deres politiske mål. Det er jo så langt ude i forhold til normal dansk tankegang, at man vil bruge vold for at nå de politiske mål, ikke mindst over for en avis, der egentlig bare tillader sig at trykke noget, de ønsker at trykke.

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Manu Sareen. Nej, han har ikke flere korte bemærkninger. Så er der en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 17:32

Karen Hækkerup (S):

Jeg deler sådan set Dansk Folkepartis intention om, at man skal kunne ytre sig. Jeg deler også intentionen om, at der er behov for en åben debat, og at man skal kunne sige, hvad man mener.

Der vil jeg bare spørge, hvad man så skal lægge i det, når eksempelvis et parti som Dansk Folkeparti, når regeringen skal nedsætte en værdikommission, går ind og blacklister medlemmer, fordi de har ytret sig negativt om Dansk Folkepartis politik eller holdninger. Mener Dansk Folkeparti så, at det er udtryk for, at vores ytringsfrihed i Danmark er sat under pres?

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:32

Peter Skaarup (DF):

Nu kan vi ikke sætte alle 5,2 millioner danskere ind i en værdikommission. Der er man nødt til at foretage et valg, og jeg er sikker på, at dem, der har valgt dem, der sidder i Værdikommissionen, har godt styr på, at det er nogle gode folk, der er med der. Jeg synes ikke, at det vedkommer denne debat særlig meget, og jeg tror, det er vigtigt, at vi netop fokuserer på noget, der virkelig er en udfordring for vores samfund, og det er, hvis der er nogen, der vil bruge vold for at nå politiske mål mod eksempelvis et medie. Der er vi altså meget bekymrede for det, og jeg synes også, at jeg har læst mig til, at Socialdemokraterne er bekymrede for det, hvis f.eks. et mindre medie måtte overveje at bruge deres ytringsfrihed i en bestemt retning, men kan være begrænset og faktisk tyranniseret til ikke at ville gøre det, fordi de altså bliver ramt på økonomien i en sådan grad, at det ikke kan lade sig gøre for dem.

Det er jo altså et alvorligt skråplan, hvis vi er derhenne. Derfor må man hilse det velkommen, hvis det er, Politiets Efterretningstjeneste går meget mere ind i det, som jeg synes justitsministeren fortalte os her i Folketinget, og sætter fokus på det, fordi det er ekstremt vigtigt og altså vigtigere, end hvem der sidder i en værdikommission. Undskyld, jeg siger det.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 17:34

Karen Hækkerup (S):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Peter Skaarup i, at hvis der er nogen, der truer med vold og sætter ytringsfriheden under pres, er det fuldstændig uacceptabelt. Der skal man give den hjælp, der er behov for, til dem, der oplever det, fordi til demokrati hører, at der er højt til loftet, og at man kan sige, hvad man mener inden for lovgivningens rammer, dvs. at der selvfølgelig er noget injurielovgivning, der skal overholdes. Men man skal sige, hvad man mener, og man skal have en åben og fri debat, fordi vi har ytringsfrihed i Danmark.

Men hvis man forsøger at undertrykke andres synspunkter og altså siger, at der er nogle synspunkter, man ikke har lyst til at høre i den offentlige debat, mener Dansk Folkepartis ordfører så, at det også er at sammenligne med, at der er en eller anden form for trussel mod ytringsfriheden, hvis man i den offentlige debat går ind og vurderer, hvilke synspunkter man har lyst til at høre, og hvem man ikke har lyst til at høre?

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:34

Peter Skaarup (DF):

Undskyld mig, selv om man er en af de ca. 5,1 millioner danskere, der ikke sidder i Værdikommissionen, har man jo stadig væk ytringsfrihed til at fortælle, hvad man mener om de værdier, vi står for i Danmark. Dermed vil jeg egentlig sige, at jeg synes, vi skal lade det være uddebatteret og koncentrere os om det væsentlige her, og det er, at der er virksomheder og institutioner, der i den grad er truet i det daglige af islamister her i landet. Det er det essentielle her. Tænk på den jødiske skole i Danmark, der er ekstra sikret mod ubehageligheder. Det samme er Det Mosaiske Troessamfunds lokaler, synagogen, som i den grad er truet i det daglige og må sikre sig ekstremt meget for overhovedet at kunne virke i et land som Danmark. Det er jo forfærdeligt, og der synes jeg måske at både fru Line Barfod, som stillede spørgsmål før, og fru Karen Hækkerup skulle prøve at se på proportionerne i det her og fokusere på, at vi skal have gjort noget, der beskytter de mennesker. Det gør vi en del for i øjeblikket, men vi skal være forberedt på at kunne gøre endnu mere.

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi starter på den egentlige ordførerrække, og det er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 17:36

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne allerførst sige tak til Dansk Folkeparti, fordi de har taget initiativ til at stille denne forespørgsel. Jeg vil også gerne takke justitsministeren for en grundig og fyldig besvarelse af forespørgslen.

Ingen er jo i tvivl om, at for Venstre betyder ytringsfriheden og i det hele taget vores grundlæggende frihedsrettigheder rigtig meget. Det er nogle fuldstændig grundlæggende forudsætninger for vores samfund og for den måde, som vi lever på som danskere, og for den måde, vi har det med hinanden på. Det er også grundlæggende for den måde, hvorpå vi i øvrigt anskuer omverdenen. Derfor er ytringsfriheden fuldstændig fundamental. Ytringsfriheden kan ikke gradbøjes. Den er ikke til diskussion, og vi accepterer ikke, at nogen antaster vores ytringsfrihed. Det skal stå fuldstændig klart, og det tror jeg også at det gør, for sådan har det altid været for Venstre, og sådan er det heldigvis for langt, langt de fleste danskere.

Det er klart, at der så nogen, der kommer og antaster den ytringsfrihed, f.eks. ved at udøve terrorvirksomhed eller anden form for kriminalitet over for samfundsinstitutioner eller over for nyhedsmedier, som praktiserer ytringsfriheden, er det naturligvis samfundets opgave at slå et sådant angreb tilbage og sikre, at den pågældende institution eller virksomhed, avis, radio- eller tv-station, eller hvad det måtte være, kan fortsætte sin daglige virksomhed fuldstændig uantastet og på de værdier, som er så grundlæggende for os, for os alle. Det er helt klart en samfundsmæssig opgave. Det må aldrig blive et forsikringsanliggende. Det må aldrig blive noget, den enkel-

te virksomhed, den enkelte borger, den enkelte institution står alene med. Det skal samfundets kollektive ansvar og loyalitet stå fuldstændigt og uantastet bag. Sådan har det også været hidtil, og sådan skal det blive ved med at være fremover.

Regeringen har taget en lang række initiativer på området for at sikre vores grundlæggende frihedsrettigheder og for at sikre vores identitet som samfund i forhold til frihedsrettighederne. Og vi har stået ulasteligt brast med og ulasteligt bag de virksomheder, som er blevet antastet. Regeringen har løbende fremlagt lovrevisioner med henblik på at give vores myndigheder, herunder politiet og PET, de redskaber, som er nødvendige i den aktuelle kamp mod terroren, som jo desværre også er blevet en del af vores hverdag, fordi vi er en del af det globale internationale samfund, hvor den slags kriminalitet og vanvid jo desværre huserer.

PET har, som ministeren også redegjorde for, løbende et tæt samarbejde med virksomheder og institutioner, som har været truet, er truet, eller som kunne tænkes at være truet af terrorister og terrorvirksomhed. PET har også et institutionaliseret samarbejde med Dansk Industri, og PET har løbende udgivet informationer om det at sikre sig mod terror og anden form for kriminalitet. Det anerkender vi, det respekterer vi, og det takker vi for. Sådan skal det være.

Jeg er også glad for, at vi i dag kan præsentere et forslag til vedtagelse med en meget bred tilslutning i Folketinget, som bakker op om PET og om det, som skal gøres i denne sammenhæng. Forslaget til vedtagelse lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at ytringsfriheden er en grundlæggende og fundamental ret og forudsætning for det danske frihedssamfund og demokrati.

Folketinget understreger på baggrund af en række konkrete angreb og trusler mod personer og virksomheder engageret i samfundsdebatten, at terrortruslen mod Danmark aldrig må føre til indskrænkning af lysten til at deltage i den frie debat.

Folketinget konstaterer med tilfredshed, at Politiets Efterretningstjeneste har styrket og udbygget samarbejdet om sikkerhedsspørgsmål og sikkerhedsforanstaltninger med offentlige myndigheder og private virksomheder m.v.

Folketinget noterer sig, at efterretningstjenesten som en central opgave rådgiver offentlige myndigheder, private virksomheder og truede enkeltpersoner i spørgsmål af betydning for samfundets og borgernes sikkerhed.

Folketinget opfordrer regeringen til at sikre, at Politiets Efterretningstjeneste fortsat har de nødvendige rammer og ressourcer til at kunne videreføre og styrke indsatsen vedrørende sikkerheden for danske myndigheder, virksomheder og borgere som led i kampen mod terrorisme.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 46).

Dette forslag til vedtagelse er fremsat af mig selv, Kim Andersen (V), Karen Hækkerup (S), Peter Skaarup (DF), Meta Fuglsang (SF), Tom Behnke (KF), Manu Sareen (RV) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til mine kollegaer her i Folketinget, for at vi har kunnet lave et så bredt samarbejde om en så væsentlig tekst som den, der her er tale om. Det sender et rigtig godt signal til omverdenen, og det synes jeg at vi kan glæde os over. Tak.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse, som er læst op af Venstres ordfører, så jeg vil ikke gentage det.

Der er en kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 17:42

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne takke for ordførerens klare ord, og så vil jeg stille et spørgsmål sådan til overvejelse.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som det er sagt, at vi står i en fuldstændig ny situation i den civiliserede verden med det internationale pres af vold og trusler fra islamisternes side. Det er en skræmmende situation, men der er jo også noget, der tyder på, at vi kan selv her i vesten. USA har lige vedtaget en lov, der hedder Rachel's Law. Den er opkaldt efter en amerikansk dame, som er blevet sagsøgt på afstand, og det bliver mere og mere almindeligt med denne injurieturisme, hvor man sagsøger folk i andre lande for ytringer, som man føler sig krænkede af. Det vil USA nu sætte en stopper for, og det vil England også. Cameron, premierministeren, har lige fremsat en tilsvarende lov, der beskytter engelske statsborgere imod at blive retsfulgt for injurier i andre lande.

Er hr. Kim Andersen enig med mig i, at der bør vi støtte USA's og Englands bestræbelser på at undgå denne forfærdelige injurieturisme, som altså er en virkelig trussel mod ytringsfriheden?

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:44

Kim Andersen (V):

Det er et stort og meget kompliceret spørgsmål, som hr. Langballe her rejser. Jeg er principielt enig med hr. Langballe i, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at undgå, at der kan forekomme den slags, som her kaldes injurieturisme.

Hvis ikke jeg erindrer meget galt – men det forbehold tager jeg, det kan jo altså forekomme – mener jeg, at justitsministeren meget tidligt i den her sammenhæng, da det blev et spørgsmål, tog kontakt både til Bruxelles, til Kommissionen og til sin britiske kollega for at påpege den her problemstilling og gøre danske synspunkter gældende. Jeg er også af den opfattelse, at der er overvejelser i gang om, hvordan man kan ændre lovgivningen, så det ikke skal kunne forekomme.

Så jeg tror, man må sige, at regeringen har været meget, meget overvågen over for den problemstilling, som hr. Langballe her rejser, og også så tidligt som overhovedet muligt har ageret i forhold til at forsvare det synspunkt, som også hr. Langballe giver udtryk for, og som er regeringens.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 17:45

Jesper Langballe (DF):

Meget kort, jeg takker for svaret.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ordføreren.

Kl. 17:45

Kim Andersen (V):

Det var en fornøjelse.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der var et kort svar også her. Så siger vi tak til Venstres ordfører, og så kommer den socialdemokratiske ordfører, fru Karen Hækkerup.

Kl. 17:46

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at der allerede er blevet sagt mange fornuftige ting i debatten. Jeg er meget enig i de kommentarer, ministeren kom med, og jeg er meget enig i de kommentarer, Venstres ordfører kom med, i forhold til hvor vigtigt det er at værne om vores ytringsfrihed og sikre, at virksomheder og enkeltpersoner, som er truet, selvfølgelig får den hjælp, de har behov for. Derfor er Socialdemokraterne også med på det forslag til vedtagelse, som Venstres ordfører læste op. For det siger sig selv, at i et åbent og demokratisk samfund skal der være mulighed for, at den frie debat kan udfolde sig, og at der ikke kan være trusler mod den frie debat, som ikke imødeses med hjælp fra bl.a. Politiets Efterretningstjeneste.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg også synes, at fru Line Barfod, som tidligere havde en kommentar om de offentligt ansattes ytringsfrihed, har mange gode pointer. Det er rigtigt, at vi har en trussel, som handler om den offentlige debat, når man ser det i relation til terrortruslen, men noget, der er lige så relevant, er selvfølgelig, som fru Line Barfod påpegede, de offentligt ansattes ytringsfrihed. Selv om jeg nu er med på det forslag til vedtagelse, som der er samlet bred enighed om i Folketinget, vil jeg bare sige, at jeg lige så godt kunne have stemt for Enhedslistens forslag. Det er også et forslag, vi i øvrigt tit og ofte har oppe også til behandling her i Folketinget, om, at når der kommer et nyt flertal, vil der også komme et nævn til sikring af offentligt ansattes ytringsfrihed.

Så det er ikke af modvilje, jeg ikke stemmer for Enhedslistens forslag, men fordi det handler om terrortrusler, stemmer jeg for det bredt formulerede forslag, som jeg selvfølgelig lægger stemme til. Det var det.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er SF's ordfører. Der står godt nok et navn, der begynder med Karina, men det passer vist ikke; det er fru Meta Fuglsang, kan jeg se.

Kl. 17:48

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Fru Karina Lorentzen, som er SF's ordfører, er desværre blevet syg og er derfor forhindret i at deltage i debatten. Jeg vil derfor læse hendes ordførertale højt.

Dagens debat om ytringsfrihed er blot sidste led i en lang perlerække af debatter om ytringsfrihed, som vi har haft her i Folketingssalen. Dermed ikke være sagt, at debatten i dag er overflødig – tværtimod. Det er en vigtig anledning til for SF og for hele Folketinget til at slå fast, at ytringsfriheden er en kerneværdi, som vi skal værne om. Heraf følger naturligvis også en forpligtelse for samfundet til at beskytte borgernes ret til at bruge deres lovfæstede ytringsfrihed.

Gennemgående for de mange debatter, vi har haft i Folketingssalen, er, at vi bredt i Folketinget vægter hensynet til ytringsfriheden meget tungt. Det er jeg tilfreds med. Danmark har både presse- og ytringsfrihed, hvilket vi skal holde fast i. Som lovgivere har vi et ansvar for at sikre ytringsfriheden, hvor denne trues, f.eks. af truslen om terror.

Når det drejer sig om fysisk sikkerhed for private eller virksomheder, som måtte være udsat for terrortrusler, er det uden tvivl en samfundsopgave. Derfor er vi også tilfredse med, at politiet og PET vægter en sådan opgave højt. Man ikke bare overvåger relevante miljøer i Danmark og udlandet, men det er tillige sådan, at udsatte personer og virksomheder har adgang til den fornødne rådgivning og vejledning hos politiet. Dette fremgår i øvrigt af det fremsatte forslag til vedtagelse.

Når det drejer sig om verbale angreb, som er det begreb, der er udgangspunktet for debatten i dag, er jeg mere usikker på, hvad der egentlig menes. Men generelt set noterer SF sig med tilfredshed, at der i Danmark er en racismeparagraf og en injurielovgivning, som efter SF's opfattelse lægger helt rimelige rammer for den offentlige debat. Dette giver således samfundet mulighed for at beskytte enkeltpersoner og grupper i samfundet mod urimelige angreb, ligesom det sender et vigtigt signal om, at vi som samfund opfatter mennesker som ligeværdige.

Endelig noterer vi os, at Retsudvalget tilbage i 2010 afgav en beretning på baggrund af Dansk Folkepartis beslutningsforslag nr. B 221. Retsudvalget lægger i sin beretning vægt på det problematiske i, at f.eks. danske aviser kan risikere at blive sagsøgt i Storbritannien for udtalelser gengivet i de danske medier, som ikke ville give grundlag for sager om ærekrænkelser her i landet.

Som det er fremgået, er SF med på det forslag til vedtagelse, der tidligere er blevet læst op.

Kl. 17:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, og det er hr. Tom Behnke.

Kl. 17:50

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vores grundlovssikrede ytringsfrihed er jo hele forudsætningen for, at vi har et demokrati. Hele forudsætningen for det Danmark, vi kender, og den måde, vi har valgt at indrette os på, er, at alle har lov til at tænke og sige, hvad de mener, både i ord og i skrift. Det er en meget, meget væsentlig forudsætning for, at vi har et demokrati, for hvis vi ikke kan ytre os, som vi har lyst til, hvis vi ikke kan sige vores mening frit, ja, så trives demokratiet ikke. Derfor er ytringsfriheden så utrolig vigtig for os i Danmark. Der er andre, der synes, at det er helt forkert. Man kalder dem for mørkemænd og mange andre udtryk.

Der findes faktisk nogle mennesker på denne jord, der er meget imod demokrati og meget imod den styreform, vi har her, hvor alle har ret til at øve indflydelse på magthaverne, hvor alle har stemmeret, og hvor alle har ret til at ytre sig. Der findes nogle i denne verden, der er så meget imod vores styreform – de vil meget hellere have diktatur og undertrykkelse og kue og true deres befolkninger – at de er klar til at udøve terror i Danmark og mod danskere og danske interesser for at true os til ikke at bruge vores ytringsfrihed. Det er klart, at når en sådan trussel opstår, skal vi være klar til at værne om og beskytte både ofre og potentielle ofre.

Det gode ved det danske system er jo også, at vi har en rigtig god efterretningstjeneste og et godt politi, som på et tidligt tidspunkt bliver klar over, at der er en trussel, og som gør det, der skal til, for at beskytte de personer, der er truet af overgreb, der er truet af terror, og det gælder både personer og virksomheder. Der har vi jo altså Politiets Efterretningstjeneste, som vurderer fra sag til sag, hvad der er nødvendigt, og hvad der skal til for at beskytte personer eller virksomheder.

Det er godt, for vi skal sikre tryghed, og vi skal sikre sikkerhed, og det gør Politiets Efterretningstjeneste rigtig godt. Det er vigtigt, for også trygheden og sikkerheden er en væsentlig forudsætning for, at vi har et demokrati. Vi kan som borgere bevæge os frit rundt, vi tør ytre os, diskutere ting, lade ord mod ord duellere, lade meninger brydes, for på den måde at blive endnu bedre til at finde ud af, hvad vi vil med vores demokrati, og hvilken retning Danmark skal i.

Derfor er ytringsfrihed så utrolig vigtig, og derfor er det også godt, at vi har nogle, der passer på, at ytringsfriheden kan få lov at ske fyldest. Og hvis der er nogen, der bliver truet, fordi de bruger deres ytringsfrihed, rykker vi sammen om dem. Ud over at vi har dyg-

tige folk i både Politiets Efterretningstjeneste og politiet, der varetager opgaven meget konkret, fornemmer jeg også klart og tydeligt, at den danske befolkning rykker tættere sammen, når nogen i Danmark bliver angrebet, for så er det ikke bare den, der bliver angrebet, der bliver angrebet, så er det os alle, fordi vi opfatter det som en trussel mod vores demokrati – og det er det. Derfor er det godt at se, at vi rykker sammen og siger: Det vil vi i hvert fald ikke finde os i; der er ikke nogen, der skal komme her og fortælle os, hvad vi må have lov til at tænke, tro, mene og ytre os om.

Jeg er glad for, at vi er i gang med den her forespørgselsdebat, og jeg er meget glad for det forslag til vedtagelse, der er fremsat, og som et bredt udsnit af Folketingets partier står bag. Det viser jo også, at vi er enige om, at ytringsfrihed er en væsentlig forudsætning for, at vi har et demokrati, som vi holder så meget af.

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og så er det hr. Manu Sareen som radikal ordfører.

Kl. 17:54

(Ordfører)

Manu Sareen (RV):

Tak. Ytringsfriheden er i fare, lyder det i den tekst, som vi er blevet enige om, det er i hvert fald den røde tråd, og det er den helt klart også for nogle i Danmark. Vi kan komme med en masse eksempler, skrækelige eksempler, som vi har hørt om, bl.a. i forbindelse med Jyllands-Posten, og der må vi selvfølgelig stå sammen, det gør vi også, og værne om ytringsfriheden. Det er jeg med på, og det er Radikale Venstre med på.

Der er flere niveauer i det her. Der er terrorniveauet, men jeg synes helt klart også som andre, vi har hørt, at der er nogle andre relevante niveauer, som er gode at tage med, bl.a. det om offentligt ansatte osv. Der står jo også i teksten, at Folketinget konstaterer, at ytringsfriheden er en grundlæggende og fundamental ret og forudsætning for det danske frihedssamfund og demokrati. Derfor skal vi selvfølgelig have alle niveauer med, og der må vi selvfølgelig heller ikke glemme, hvad vores rolle er, når vi taler om ytringsfriheden, for det har længe været et problem for nogle politikere, at f.eks. Bonnichsen, Fathi El-Abed, Tim Jensen, Vagn Greve og Eva Smith bruger deres ytringsfrihed. Seneste eksempel har været et frontalt angreb fra en tidligere talsmand for Muslimernes Fællesråd, altså ham, der hedder Zubair Hussain, og man kan så være uenig med ham eller ej, men han har også sin ytringsfrihed. Vi skal huske vores egen rolle, og som vi også har hørt fra ordføreren for Enhedslisten, er der rigtig mange offentligt ansatte, der også har et problem med at ytre sig, simpelt hen fordi de ikke tør. Derfor vil jeg også ligesom Socialdemokraterne sagtens kunne stemme for liste Ø's forslag.

Men tilbage til ytringsfriheden, som Dansk Folkeparti har stillet forespørgsel om her, og jeg vil sige, at det selvfølgelig er en kærtkommen lejlighed til at diskutere de her ting. Det er noget, man gerne vil forsvare, og den kamp vil jeg selvfølgelig et hundrede procent gerne bakke op om. Jeg vil endda bakke op om det, som jeg kan huske Dansk Folkeparti og Trykkefrihedsselskabet kæmpede for, nemlig Geert Wilders og hans mulighed for at ytre sig om islam, den kamp bakkede jeg op om i første række. Jeg er uenig med ham, men jeg vil kæmpe, og gjorde det også, for Geert Wilders ret til at ytre sig, selv om jeg er fuldstændig uenig med ham.

Men tilbage til niveauerne, for det er jo ikke kun ytringsfriheden, der er i fare i Danmark, der er også mange andre ting, der er i fare, og der håber jeg at Dansk Folkeparti i fremtiden vil hjælpe Radikale Venstre med at kæmpe den kamp. Noget af det, der også er i fare, er anstændigheden og respekten for hinanden – det er i den grad i fare i Danmark. Vi tillader os somme tider at omtale hinanden på den værste tænkelige måde og glemmer samtidig, at ord skaber virkelig-

hed. Vi glemmer, at vi er hinandens medmennesker. Så der er også et niveau, som vi måske kan blive enige om at tage fat på.

Der er et andet niveau, som betyder rigtig meget for Radikale Venstre, og som jeg håber Dansk Folkeparti og andre partier også vil tage fat i, og det handler om, at ytringsfriheden er i fare i den tredje verden. Ytringsfriheden er i fare for bl.a. fritænkeres, forfatters og demokraters vedkommende, og ytringsfriheden er i fare, når kvinder bliver frataget deres juridiske rettigheder som følge af religiøse og kulturelle dogmer, eller når homoseksuelle bliver hængt af samme grund, ja, så er det i den grad alle menneskers pligt at kæmpe for deres frihed og deres ytringsfrihed, og det er det, vi skal kæmpe for også. Det er deres kamp for ytringsfriheden, som bør samle os alle i den her sal.

Som andre har nævnt, at de har, har vi også den største tillid til politiet og Politiets Efterretningstjeneste, der skal løse mange af de her problemstillinger, som vi ser opstå rundt omkring, og de har jo indtil videre løst opgaverne på forbilledlig vis med hensyn til medier og enkeltpersoners sikkerhed.

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er fru Line Barfod fra Enhedslisten.

Kl. 17:59

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Ytringsfriheden er fuldstændig afgørende for et demokrati. Hvis ikke vi har friheden til at ytre os, til at debattere, til at komme med de holdninger, vi har, er det jo ikke muligt reelt at opretholde demokratiet. Derfor er det så afgørende, at vi holder fast i ytringsfriheden, at vi lader være med at indskrænke den, og at vi beskytter dem, der bliver truet, når de bruger deres ytringsfrihed. Men det er vigtigt, at vi så også viser, at vi faktisk mener det alvorligt – at det ikke bare er noget, vi siger, når det gælder ytringsfriheden for dem, der ytrer noget, som vi er enige i. Det skal jo i allerhøjeste grad måles på, om vi også sikrer ytringsfriheden for dem, som vi er uenige med.

Ytringsfriheden er en ret til at ytre sig, uanset om vi er enige i de ytringer, folk kommer med, eller ej. Der har heldigvis ikke været nogen tvivl i Folketinget, ingen tvivl i den offentlige debat om, at Jyllands-Posten og andre har fuld ytringsfrihed. De har den fulde ret til at bringe også det, som de bragte i form af tegningerne. Men det er jo ikke det samme, som at man er enig med de ytringer, folk kommer med. Det er rigtig vigtigt, at vi samtidig sikrer, at man har ytringsfrihed til at være uenig, til at sige fra over for ytringer, man er uenig i, og at man, hvis man kommer med ytringer, som magthaverne er uenige i, så ikke bliver truet. Det er rigtig vigtigt, hvis vi vil fastholde, at ytringsfriheden er afgørende i et demokrati, at vi så ikke har dobbeltstandarder og kun beskytter ytringsfriheden for dem, vi er enige med, mens vi samtidig angriber dem, der bruger ytringsfriheden til at kritisere os.

Det er derfor, jeg synes, det er så afgørende også at se på, hvordan det så egentlig fungerer med ytringsfriheden for offentligt ansatte, for det ville jo komme til at klinge hult, hvis vi alle sammen her bare stod og holdt pæne taler om ytringsfriheden, men ikke sagde noget om der, hvor den faktisk reelt er truet i vores demokrati. Jyllands-Posten har problemer med, at de bliver truet på livet. Det er klart, at det er et kæmpeproblem. Men det er ikke en reel trussel mod vores demokrati, så længe vi alle sammen er enige om at beskytte dem og enige om, at de har deres ytringsfrihed. Der, hvor det bliver et problem for vores demokrati, er, når magthaverne prøver at undertrykke ytringsfriheden, og det er, når offentligt ansatte bliver truet, risikerer at miste deres job eller, som vi har set det med Hans Jørgen Bonnichsen, bliver truet med, at de ikke burde få deres pension, hvis

de kritiserer den politik, der bliver ført af regeringen og Dansk Folkeparti.

Kl. 18:05

Derfor er det efter min opfattelse fuldstændig afgørende, at man går ind og siger, at ytringsfriheden også skal gælde for dem, der kritiserer magthavere. Det er derfor, jeg har valgt at fremsætte et forslag til vedtagelse, som siger, at det er en væsentlig del af at sikre ytringsfriheden i Danmark. Det har vi jo så flere gange fra oppositionens side fremsat forslag om, og det glæder vi os til vi får gennemført. Jeg synes faktisk, det ville klæde Dansk Folkeparti, hvis man ikke kun beskyttede ytringsfriheden for dem, man er enig med, men også begyndte at beskytte ytringsfriheden for dem, man er uenig med, og så sikrede, at offentligt ansatte har ret til at kritisere og faktisk også tør bruge deres ytringsfrihed uden at risikere deres job.

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 18:02

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes jo som altid, at fru Line Barfod holder nogle meget saglige taler og har nogle interessante betragtninger, men kan fru Line Barfod alligevel ikke se, at når vi står på Folketingets talerstol i en debat, der handler om terrorister, der bruger vold for at opnå politiske mål ved at angribe f.eks. Jyllands-Posten eller mange andre mål i Danmark – det er jo det, der har været situationen; de har gjort forsøg på det og planlagt det – er der en forskel på de terrorister, der prøver at opnå deres mål via vold, og så en arbejdsplads, hvor der er en diskussion om, hvor langt man kan gå i forhold til at ytre sig med nogle holdninger til det ene eller det andet, der foregår på den arbejdsplads, der er tale om?

Kan fru Line Barfod ikke godt se, at der er nogle proportioner her, og at det er meget forskelligt, og at proportionerne må tale for, at vi, når vi har en debat om de her ting, koncentrerer os om at beskytte danske interesser mod terrorisme – i og med at debatten er rejst om det emne?

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:03

Line Barfod (EL):

Terroristerne ønsker at angribe vores demokrati. De ønsker at komme af med demokratiet. De terrorister, vi har oplevet bl.a. gå fuldstændig amok over Muhammedtegningerne, er fjender af demokratiet. Derfor mener jeg, det er afgørende at se på, hvordan vi beskytter vores demokrati, og hvordan vi styrker vores demokrati, og også se på, hvordan vi vinder diskussionen blandt nogle af dem, der kunne finde på at støtte terroristerne.

Derfor er det afgørende, at vi ikke har dobbelte standarder. Derfor er det afgørende, at vi reelt sikrer ytringsfriheden og ikke kun sikrer ytringsfriheden for dem, vi er enige med. Der er selvfølgelig forskel på, om man truer ytringsfriheden, ved at man truer med vold, eller om man truer ytringsfriheden, ved at man truer med at fyre folk, så de mister deres levebrød. Det er selvfølgelig to meget forskellige ting. Men hvis vi reelt ønsker at sikre ytringsfriheden og mener, at det er en afgørende del af demokratiet, så nytter det altså ikke at have dobbelte standarder. Så er det afgørende, at vi siger, at ytringsfriheden gælder for alle i samfundet, også for dem, der kritiserer magthaverne.

Kl. 18:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg er for så vidt enig i meget af det, der bliver sagt af fru Line Barfod, men prøv at se på, hvad den her forespørgsel handler om. Det er Dansk Folkeparti, der har rejst en forespørgsel, der handler om, hvad vi gør for at beskytte f.eks. medievirksomheder, der angribes verbalt eller fysisk af totalitære og terroristiske kræfter. Der er det, at jeg bare siger, at det ikke kan sammenlignes med, hvad der foregår på en arbejdsplads, og hvad man måske vil ytre sig om der.

Det, jeg gerne vil frem til, er i virkeligheden, at der rent faktisk sker det ved udgangen af den her debat, at der, som jeg har forstået det, er to forslag til vedtagelse. Der er et forslag til vedtagelse, der handler om at bakke op om PET, og som opfordrer regeringen til at sikre, at PET har de rigtige redskaber til at beskytte bl.a. virksomheder, der trues af terrorister. Det er et forslag til vedtagelse. Så er der et andet forslag til vedtagelse, der handler om nogle offentligt ansattes ytringsfrihed. Jeg er da enig i, at de selvfølgelig skal have deres ytringsfrihed, men hvor står Enhedslisten? Vil Enhedslisten bakke op om det forslag til vedtagelse, som i dag er kommet fra regeringspartierne og en række andre partier, herunder Dansk Folkeparti, eller vil Enhedslisten fastholde, at det her skal handle om nogle offentligt ansattes ytringsfrihed? Jeg synes ikke rigtig, at tingene hænger sammen for Enhedslisten i dag.

Kl. 18:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:06

Line Barfod (EL):

For mig hænger det i høj grad sammen. Hvis vi ønsker at imødegå terror, hvis vi ønsker at forebygge, at det finder sted, er det væsentligt at styrke demokratiet. Og hvis vi skal styrke demokratiet, skal vi ikke have dobbelte standarder.

Jeg er ikke før blevet spurgt om det forslag til vedtagelse, og jeg har ikke hørt om det før. Derfor har jeg fremsat mit eget forslag til vedtagelse. Og da jeg ønsker at fremme det og mener, at det er den bedste måde, vi kan styrke demokratiet på, er det selvfølgelig det, jeg vil stemme for.

Jeg er helt enig i, at man skal beskytte dem, der bliver truet med vold. Det er der overhovedet ingen uenighed om i Folketinget. Det er vi alle sammen enige i. Men jeg mener bare, at der skal mere til end den beskyttelse. Hvis vi reelt ønsker at forebygge, at der kommer flere til, som vil bruge vold til at angribe vores demokrati, så mener jeg, at det er nødvendigt at styrke demokratiet. Og hvis vi skal styrke demokratiet, skal vi ikke bruge dobbelte standarder. Så skal ytringsfriheden ikke kun gælde for dem, som magthaverne er enige med. Den skal i høj grad også gælde for dem, magthaverne er uenige med.

Kl. 18:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Enhedslistens ordfører. Jeg skal spørge, om justitsministeren ønsker at sige noget. Ja!

Så er det justitsministeren.

Kl. 18:07

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg står i den usædvanlige situation efter sådan en debat, at der stort set ikke er nogen, som har sagt noget, som jeg er uenig i. Det er jo sjældent, at det sker i Folketinget, at man kan sige det, men jeg synes, det har været en god debat, og det har også været en god markering, kan man sige, fra det danske Folketings side af, at der er den brede enighed her i Folketinget. Det viser opbakningen bag vedta-

gelsen jo også. Der er bred opbakning til, at vi står sammen imod dem, som truer vores ytringsfrihed. Det er jo sådan, desværre, at der er onde kræfter, som vil angribe vores måde at leve på, vores livsform, derunder også angribe vores ytringsfrihed i det her land og i den vestlige civilisation. Det skal vi stå op imod. Det gør vi, og det er jo så bekræftet her i dag, og det er også bekræftet, at vi står sammen om at bakke op om dem, som først og fremmest skal fronte det, ikke mindst Politiets Efterretningstjeneste. Så jeg synes, at det på den måde har været en god debat og igen altså også interessant at kunne konstatere, at der i hvert fald stort set ikke er sagt noget, man kan være uenig i.

Jeg vil bare nævne en enkelt ting, og det var en bemærkning fra hr. Jesper Langballe, som rejste spørgsmålet til hr. Kim Andersen om injurieturisme. Jeg kan bekræfte det, som hr. Kim Andersen har sagt. Jeg har meget tidligt været opmærksom på den problemstilling og har rettet henvendelse både til den britiske regering og til Europa-Kommissionen. Jeg har ikke mindst fra den britiske regering fået en meget positiv respons, fordi problemet jo var, at den injurieturisme, som umiddelbart var truende i forhold til danske medier, var, at man via domstole i London risikerede at blive dømt for udtalelser i danske aviser. Der har altså den britiske justitsminister, i øvrigt både den tidligere justitsminister under den tidligere britiske regering og den nuværende, hr. Kenneth Clarke, under den nuværende britiske regering, givet en god respons og er sådan set enig med den danske regering i denne principielle tilgang til det. Det er jeg glad for at kunne sige. Der verserer nogle sager ved EU-Domstolen, som også kan have en betydning i forhold til risikoen for injurieturisme, og det er selvfølgelig noget, vi følger meget nøje. Så er det også sådan, at den britiske regering for nylig – jeg tror også, man var inde på det – netop har iværksat en høring omkring ændringer i den britiske injurielovgivning. Så det tror jeg også vi er enige om.

Kl. 18:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så har hr. Peter Skaarup bedt om en kort bemærkning. Nej, det er som ordfører for forespørgerne. Så tak til justitsministeren.

Kl. 18:11

(Ordfører for forespørgerne)

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal takke for en god debat om et vigtigt emne. Det er formentlig ikke sidste gang, vi kommer til at diskutere, hvordan vi beskytter danske interesser mod de kræfter, der truer dem med bål og brand. Det må være i folkestyrets allerstørste interesse, at vi markerer, at vi stiller os på de lovlydige mediers og borgeres side, der virker i det danske samfund og bruger deres ytringsfrihed.

Jeg synes, at man i det store og hele, måske bortset fra et par enkelte partier, har holdt proportionerne godt. Det her med offentligt ansattes ytringsfrihed er vigtigt, ja, men det er trods alt ikke det, der er temaet i dag. Det er, hvordan vi beskytter vores virksomheder og vores interesser i Danmark mod dem, der truer de pågældende.

Det er som sagt sikkert ikke sidste gang, vi kommer til at diskutere det her. Vi i Dansk Folkeparti har meget stort fokus på, at ytringsfriheden ikke må kunne trues ihjel, hverken via verbal, fysisk eller økonomisk pression. De islamister og andre grupperinger, der næres af en sådan trusselskultur, som vi normalt ikke benytter os af i Danmark, benytter netop den strategi at udpege det meget sårbare individ i flokken til at intimidere både det individ og resten af flokken. Dermed opnår man, at de sårbare bukker under, og derefter kan der være en risiko for, at andre også må følge trop og bøjer sig for den pression, der udøves.

Uanset om vi kan lide det eller ej, kan vi godt sige, at vi i den danske medieverden har set nogle tendenser til den her adfærd, fordi man kan være nervøs for, hvad for nogle konsekvenser det har, hvis man ikke lige indgår forlig med grupper, der gerne vil have det på en

bestemt måde, når det gælder Muhammedkrisen, og her tænker jeg på dagbladet Politiken, eller hvis man ikke lige lader være med at trykke den tegning, som nogle er blevet lidt fornærmet over, eller hvis man ikke lige ændrer adfærd og i det hele taget ikke taler om islam på en bestemt måde. Det kan der ikke være nogen rimelighed i, og vi må fra folkestyrets højeste talerstol her i Folketinget markere, at sådan må det ikke være.

Der skal være ytringsfrihed til, at man kan kritisere og diskutere islam og islamisme. Der skal være ytringsfrihed og mulighed for at diskutere alle mulige spørgsmål, uden at det koster ens frihed til at kunne gøre det i det videre forløb også. Derfor er det bydende nødvendigt, at vi sikrer, at Politiets Efterretningstjeneste har de rette ressourcer, og det er den her debat et udtryk for, til at kunne imødegå den udfordring. Som sagt er vi i Dansk Folkeparti klar til, hvis der på et tidspunkt er et behov for det, også at give ekstra midler til Politiets Efterretningstjeneste eller til en fond, der kan sørge for, at de virksomheder, der kommer i knibe, har den nødvendige mulighed for at få hjælp og assistance.

Jeg siger tak for en fin debat og tak for tilsagnet fra justitsministeren om, at man også fra dansk side er optaget af at bekæmpe injurieturismen, som man gør i England nu. Vi håber i Dansk Folkeparti, at det også betyder, at der kommer et lovgivningsinitiativ her i Folketinget, som vi kommer til at diskutere med henblik på at sikre vores ytringsfrihed fremover.

Kl. 18:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forespørgerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Afstemningen om de to fremsatte forslag til vedtagelse vil som tidligere nævnt først finde sted i morgen, torsdag den 7. april 2011.

Kl. 18:15

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes også i morgen, torsdag den 7. april 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 18:15).